

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่
ต่อผลกระทบ จากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว
ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ธัญญา เชิดโฉม

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เมษายน 2558

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่
ต่อผลกระทบ จากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว
ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมษายน 2558

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบ
จากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ธัญญา เชิด โฉม

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

อาจารย์ที่ปรึกษา

..... ประธานกรรมการ

(ดร.ศันสนา สิริตาม)

(รองศาสตราจารย์อรรช มณีสงฆ์)

(รองศาสตราจารย์อรรช มณีสงฆ์)

(อาจารย์ ดร.นฤนาถ สราภักษ์วานิช)

27 เมษายน 2558

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์อรรถ มณีสงฆ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ และดร.ศันสนา ศรีริตตาม ประธานการสอบการ ค้นคว้าแบบอิสระผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำในการค้นคว้า ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนการค้นคว้าแบบอิสระนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้ทำการศึกษาขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.นฤนาถ ศรีภักษ์วานิช ที่กรุณาเข้าร่วมเป็นกรรมการสอบ การค้นคว้าแบบอิสระและให้คำแนะนำเป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณผู้ประกอบการนำเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี คุณประโยชน์ และความดีอันพึงมีจากงานค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบความดีให้แก่คณาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมถึงคณาจารย์ ผู้ร่วมสอนทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาองค์ความรู้ต่างๆ จนผู้ศึกษาสามารถนำวิชาความรู้ที่ได้ศึกษามาประกอบการจัดทำรายงานการ ค้นคว้าแบบอิสระนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่น Ex MBA 12 ทุกคนที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือในด้าน ต่างๆ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือประสานงานด้วยดีตลอดมา และเป็นกำลังใจในการศึกษาตลอดมาจนทำให้การค้นคว้า แบบอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ธัญญา เชิด โฉม

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัด
เชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการ
ท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผู้เขียน

นางธนัญญา เชิดโฉม

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ อรชร มณีสงฆ์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว รวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม จำนวน 275 ราย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 35-45 ปี รายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,000 – 30,000 บาทต่อเดือน ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยวมากกว่า 12 ปีขึ้นไป ตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ ลักษณะการจดทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวเป็นประเภทบุคคลธรรมดา มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท ดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในลักษณะเฉพาะพื้นที่ และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ รายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท ไม่มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน และไม่มีแผนขยายการค้าดำเนินธุรกิจไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

การศึกษาผลกระทบด้านบวกจำนวน 5 ด้านพบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบด้านบวกต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว เรียงลำดับตาม ค่าเฉลี่ย โดยรวม ได้แก่ เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ มีการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ มีการเกิดการสร้างงาน และมีการเพิ่มแหล่งเงินทุน ตามลำดับ

ส่วนผลกระทบด้านลบ จำนวน 7 ด้าน พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบด้านลบต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยโดยรวม ได้แก่ เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคนในประเทศ เกิดปัญหาสมองไหล เกิดผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ปัญหาการแย่งงานในประเทศ และการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ

ส่วนข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ รัฐบาลควรมีกฎหมาย คุ้มครองการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้ครอบคลุมและรัดกุม เพื่อไม่เสียเปรียบต่างประเทศ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการนำเที่ยว ในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ AEC ในปี 2558 มากขึ้นและอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอุตสาหกรรมธุรกิจนำเที่ยว อาทิเช่น การอบรมด้านภาษา วัฒนธรรมและประเพณี เป็นต้น รัฐบาลควรเข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมายกับบริษัท นอ มินี ของชาวต่างชาติ และ ธุรกิจนำเที่ยวควรจะเป็นอาชีพสงวนให้กับคนในประเทศเท่านั้น ไม่ควรให้ต่างชาติมาลงทุนได้โดยเสรี เนื่องจากการนำเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ จำเป็นต้องมีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ของประเทศไทย ด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Opinion of Chiang Mai Travel Agency Entrepreneurs Towards
Effect of AEC Free Flow of Services

Author Mrs.Tananya Cherdchome

Degree Master of Business Administration

Advisor Associate Professor Orachorn Maneesong

ABSTRACT

The objective of this study was to explore opinions of Chiang Mai travel agency entrepreneurs towards effect of AEC Free Flow of Services. Data collection was done via questionnaires distributed to 275 travel agency entrepreneurs in Chiang Mai. Then, the data obtained were analyzed by the use of descriptive statistics, including frequency, percentage, and means. Hereafter were shown summary of the findings.

The findings revealed that most respondents were female in the age of 35-45 years old, earned monthly income at the amount of over than 20,000-30,000 Baht, and graduated in Bachelor's degree as the highest level of education. They had worked in tourism industry for more than 12 years, in the position of business owner. Their business was registered as non-juristic person with the registered capital at 1 million Baht or lower. They had operated their tourism business in specific areas with the official license and averagely earned annual income at the amount of 5 million Baht or lower. None of them had business collaboration with an ASEAN country and planned for the business extension to ASEAN countries.

According to the results of the study on 5 positive effects, the Chiang Mai travel agency entrepreneurs agreed that factors positively affecting tourism business were the stimulation of domestic economic, the transfer of technology and knowledge, the career creation, and the increase of sources of investment funds, respectively.

According to the results of the study on 7 negative effects, the Chiang Mai travel agency entrepreneurs agreed that factors negatively affecting tourism business were the effect towards consumers in Thailand, the brain drain effect, the effect towards small and medium entrepreneurs (SME), the decrease of controls on development format and limitation, the effect towards sustainable development, the problem on domestic employment competition, and the problem on economic leakage, respectively.

Hereafter were presented recommendations from the majority of respondents. The inclusive and concise law to protect Thai tourism should be legislated by the state to avoid any disadvantage that foreign countries might cause. Government and private sectors, educational institutes and other related units should continually arrange more and more trainings: i.e. trainings on language, culture, and traditions, to acknowledge and prepare those travel agency entrepreneurs for the coming of AEC in 2015, as well as to strengthen their competition capacities on tourism industry. The government must be strict to the law enforcement with foreign nominee companies. In addition, the tourism industry should be reserved exclusively for Thai citizen and foreigners should not be allowed to conduct the tourist business investment freely because the tour guides must be knowledgeable on history, arts, cultures, and traditions of Thailand.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	3
1.4 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎี	6
-ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
-แนวคิดผลกระทบจากการเปิดเสรีภาคบริการ	8
2.2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา	16
3.1 ขอบเขตการศึกษา	16
3.2 วิธีการศึกษา	18
3.3 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล	20
3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ	20
บทที่ 4 ผลการศึกษา	21
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ	22
ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็น การรับรู้ ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการนำเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการ ท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา (ต่อ)	
ส่วนที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิด การค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อ ธุรกิจนำเที่ยว โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	58
ส่วนที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิด การค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลเสียต่อ ธุรกิจนำเที่ยว โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	82
ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวที่ตอบ แบบสอบถาม	111
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ	128
5.1 สรุปผลการศึกษา	128
5.2 อภิปรายผล	136
5.3 ข้อค้นพบ	137
5.4 ข้อเสนอแนะ	148
บรรณานุกรม	154
ภาคผนวก	156
ภาคผนวก ก	157
ภาคผนวก ข	180
ประวัติผู้เขียน	184

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่	18
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	22
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	22
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ย	23
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา สูงสุด	23
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ ในการประกอบกิจการท่องเที่ยว	24
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงานใน บริษัทนำเที่ยว	24
ตารางที่ 4.7	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการจด ทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว	25
ตารางที่ 4.8	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทุนจดทะเบียน ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว	25
ตารางที่ 4.9	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาใน การดำเนินธุรกิจ	26
ตารางที่ 4.10	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะธุรกิจ หลัก	26
ตารางที่ 4.11	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภท ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	27
ตารางที่ 4.12	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับรายได้ ของธุรกิจนำเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อปี	27
ตารางที่ 4.13	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนิน ธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน	28

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลว่า จะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทย	29
ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นใน การเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	29
ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นใน การเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อ ผู้ประกอบการนำเข้า	30
ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับผลดีในการเปิดการค้าเสรีภาคบริการ ท่องเที่ยวของประเทศ	31
ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับผลเสียในการเปิดการค้าเสรีภาคบริการ ท่องเที่ยวของประเทศ	32
ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจของประเทศ(Economic performance)	33
ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)	34
ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ ภายในประเทศ (The stimulation of local firms)	36
ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการสร้างงาน (Creating employment)	38
ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ (Transfer of technology and knowledge)	41
ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการลดลงของการควบคุมรูปแบบ และขีดจำกัดของการพัฒนา	42
ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการรู้ไหลทางเศรษฐกิจ	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SME)	45
ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านปัญหาการแย่งงานในประเทศ	48
ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านปัญหาสมองไหล	52
ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อผู้บริโภคภายในประเทศ	53
ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)	55
ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยแยกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	58
ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	59
ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ต่อผลกระทบในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	60
ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	62
ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (Economic performance) โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า	65
ตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances) โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า	68
ตารางที่ 4.38 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ (The stimulation of local firms) โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า	71
ตารางที่ 4.39 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการสร้างงาน (Creating employment) โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า	74
ตารางที่ 4.40 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้ (Transfer of technology and knowledge) โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า	78
ตารางที่ 4.41 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 4.42	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านลบในการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (economic leakages) แยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	86
ตารางที่ 4.43	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) แยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	88
ตารางที่ 4.44	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อปัญหาการแข่งขันในประเทศ โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	93
ตารางที่ 4.45	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวด้านปัญหาสมองไหล(employment) โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	99
ตารางที่ 4.46	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านลบ ในด้านผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	103
ตารางที่ 4.47	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) โดยแยกตามใบอนุญาตประเภทธุรกิจนำเที่ยว	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด	140
ตารางที่ 5.2 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด	144
ตารางที่ 5.3 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วย	145

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 3 ด้านหลัก คือ (1) ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (2) ประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน และ (3) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สาขาการท่องเที่ยว เป็นสาขาบริการเร่งรัด (Priority Integration Sector: PIS) ที่อาเซียนได้ให้ความสำคัญและผลักดันความร่วมมือด้านต่างๆ เพื่อให้อาเซียนเป็นจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยวโลกและส่งเสริมการเดินทางเชื่อมโยงภายในภูมิภาค (Intra-ASEAN Travel and Tourism) ให้มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยการเร่งพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโครงสร้างพื้นฐาน การอำนวยความสะดวกในพิธีการข้ามพรมแดน การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในภูมิภาค รวมทั้งสร้างแรงจูงใจเพื่อการลงทุนจากผู้ประกอบการธุรกิจด้านท่องเที่ยว และกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาคมากขึ้น

โดยจากรายงานข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO World Tourism Barometer) ฉบับที่ 10 ณ เดือนมีนาคม 2555 พบว่า ในปี 2554 มีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกจำนวน 980 ล้านคน โดยเป็นการเดินทางเข้ามายังภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก จำนวน 217.10 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.10 และจากจำนวนดังกล่าวเป็นการเดินทางเข้ามายังภูมิภาคอาเซียนเป็นจำนวนถึง 77.10 ล้านคน การท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย และนำรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 19,230,470 คน เข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวน 776,217 ล้านบาท (กรมการท่องเที่ยว, 2554)

การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว และการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ในมุมมองที่แตกต่างกัน ในทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง หลายข้อคิดเห็นได้ระบุว่า การที่ไทยเป็นพันธมิตรกับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ อาเซียน จะช่วยส่งเสริมให้ไทยเป็น Gateway ทั้งทางด้านการค้าและการลงทุน ด้านการบริการท่องเที่ยว ส่งผลให้มีสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เกิดการเชื่อมโยงกันในปัจจุบันพื้นฐานที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว ส่งผลให้เกิดจำนวน

นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น จากการให้บริการข้ามพรมแดน และการให้คนในประเทศเดินทาง
ไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ เป็นสร้างงาน สร้างรายได้ โอกาสเพิ่มทุนขยายสาขาในต่างประเทศ มี
มักคุเทศก์ที่มีคุณภาพเพิ่มเติมในภาษาที่ขาดแคลน สร้างโอกาสที่ท้าทายที่กำลังจะเกิดขึ้นให้แก่
ผู้ประกอบการนำเที่ยว ในทางกลับกันมีอีกหลายความคิดเห็นที่มีมุมมองว่า การเปิดเสรี จะเกิดการ
แข่งขันกันด้านราคาที่รุนแรง กลไกการตลาดจะทำให้มาตรฐานคุณภาพนำเที่ยวและการท่องเที่ยวตก
ต่ำลง ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยเสียหายอย่างหนักจนอาจต้องปิดกิจการ ประกอบกับธุรกิจนำเที่ยว
ปัจจุบันมีบริษัทที่เป็นนอมินีเป็นจำนวนมาก ทำให้บริษัทต่างชาติเข้ามาควบคุมกิจการ ซึ่งบริษัท
เหล่านี้มี Global Network ที่ดีมีเงินทุนที่มากกว่า ผู้ประกอบการ ไทยซึ่งไม่สามารถแข่งขันด้านเงินทุน
นอกจากนี้กังวลเรื่อง Third Party หากมีการเปิดเสรีในอาเซียน นอกจากนี้ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มี
การนำทรัพยากรท่องเที่ยวของประเทศมาใช้ การที่ให้ต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจท่องเที่ยว จะค่อนข้างสุ่ม
เสี่ยง แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลงไป และมีความผูกพันในเรื่องชื่อเสียงของประเทศ เป็นต้น

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนใน
อุตสาหกรรมนำเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก
มักคุเทศก์ การขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ฯลฯ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน
ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจำนวน 850 ราย ได้แก่ Outbound 102 ราย, Inbound 82 ราย ในประเทศ
67 ราย และเฉพาะพื้นที่ 599 ราย (สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมักคุเทศก์สาขาภาคเหนือ,
2555) ผู้ประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่กว่าร้อยละ 70 เป็นผู้ประกอบการ SMEs จะต้อง
เผชิญกับภาวะการแข่งขันที่มีแนวโน้มที่รุนแรงขึ้น

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย มีความพร้อม
ด้านองค์ประกอบพื้นฐานทางการท่องเที่ยว และมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวครบครัน
มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี เป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในการเดินทาง
เชื่อมโยงทั้งในและต่างประเทศ จากสถิติของกรมการท่องเที่ยว ในปี 2554 มีจำนวน 4.38 ล้านคน มี
รายได้จำนวน 43,070 ล้านบาท จึงได้เลือกที่จะศึกษาจากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ในจังหวัด
เชียงใหม่ เพื่อนำข้อมูลความคิดเห็นด้านผลกระทบการเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวใน
อาเซียนต่อผู้ประกอบการนำเที่ยว ภายใต้การปรับตัวสู่ประชาคมอาเซียน AEC (ASEAN Economic
Community) ในปี 2558 ซึ่งคาดว่าผลการศึกษาที่ได้รับจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน
ภาครัฐและเอกชน ในการสร้างโอกาสอันมหาศาล พร้อม ๆ กับการตั้งรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้าน
บวก และลบ เพื่อให้เกิดการตระหนักถึงผลกระทบในด้านต่าง ๆ นำมาซึ่งผลประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่
เกี่ยวข้องให้มากที่สุด

การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะเป็นก้าวสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยได้มีบทบาทมากขึ้นในกลุ่มอาเซียน และในเวทีโลก และจะเอื้อประโยชน์ให้ไทยมีศักยภาพหลายด้าน ทั้งด้านการค้า การบริการ การลงทุน ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไทยที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิด ทั้งในมุมมองของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ กลยุทธ์ในการบริหารองค์กรระดับต่าง ๆ และศักยภาพของธุรกิจ เพื่อให้สามารถที่จะเข้าสู่การแข่งขันในอุตสาหกรรมที่มีความรุนแรงสูงขึ้นในอนาคตได้

ดังนั้น จึงสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการอันจะนำไปสู่การวางแผนในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ ให้เกิดการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ป้องกัน มีข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น แนวทางพิจารณาจากกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงไปใช้ตัดสินใจในการเลือกทิศทางที่เกิดประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาประเทศชาติในการก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC (ASEAN Economic Community) ในปี 2558 ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1.3.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว

1.3.2 เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐ /เอกชน ,สถาบันการศึกษา ผู้ประกอบการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ สมาคม/ชมรมที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีศักยภาพด้านความพร้อมต่อการแข่งขันในระดับอาเซียนและนานาชาติ ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาทิเช่น การวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดด้านท่องเที่ยว การพิจารณาหลักสูตรมัคคุเทศก์ การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการให้บริการต่อนักท่องเที่ยว ฯลฯ ตลอดจนเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาในการเจรจาการค้าเสรีกับกลุ่มสมาชิกอาเซียน ด้านการบริการท่องเที่ยวให้แก่ผู้แทนภาครัฐ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

1.4 นิยามศัพท์

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความสนใจ และการยอมรับ ตลอดจนการเข้าถึงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ประกอบการนำเที่ยว ต่อผลกระทบการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวอาเซียนต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม นำไปสู่การตัดสินใจ แสดงความคิดเห็นออกมาในลักษณะที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ตลอดจนความพร้อมของธุรกิจนำเที่ยวต่อการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 10 ประเทศ (ไทย บรูไน เวียดนาม พม่า ลาว มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา สิงคโปร์)

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดหรือการให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร ทัศนอาจร และหรือมัคคุเทศก์ให้แก่นักท่องเที่ยว มีที่ตั้งสถานประกอบการอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 มีจำนวน 4 ประเภท ประกอบด้วย

1. ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound) คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ วงหลักประกัน 200,000 บาท

2. ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Inbound) คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในประเทศได้ทุกจังหวัด โดยจำกัดไม่ให้นำเที่ยวไปยังต่างประเทศ วงหลักประกัน 100,000 บาท

3. ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic) คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในประเทศได้ทุกจังหวัด โดยจำกัดไม่ให้นำเที่ยวไปยังต่างประเทศ วงหลักประกัน 50,000 บาท

4. ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด เฉพาะในจังหวัดที่จดทะเบียน และจังหวัดข้างเคียง ซึ่งอยู่ในพื้นที่เดียวกันเท่านั้น วงหลักประกัน 10,000 บาท

ผลกระทบต่อการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว หมายถึง ผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ต่อการเปิดการค้าเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวในอาเซียน ทั้งในด้านบวก จำนวน 5 ด้าน คือ 1) การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ 2) การเพิ่มแหล่งเงินทุน 3) การกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ 4) การสร้างงาน และ 5) การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ และด้านลบ จำนวน 7 ด้าน คือ 1) การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา 2) การรั่วไหล

ทางเศรษฐกิจ 3) ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SME) 4) ปัญหา
การแย่งงานในประเทศ 5) ปัญหาสมองไหล 6) ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ 7) ผลกระทบต่อ
การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ศึกษาได้ใช้ทฤษฎี แนวคิด และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งเนื้อหาในบทนี้ประกอบด้วย

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดผลกระทบจากการเปิดเสรีภาคบริการ
3. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1. แนวคิดและทฤษฎี

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็นพจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2524: 246) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นข้อพิจารณาเห็นว่า เป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้ว่าไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันเสมอไป

Good (1959) ได้ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้อง

Morgan & King (1971) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการยอมรับคำพูดเกิดขึ้นโดยทัศนคติ

ลาวัญย์ จักรานุกวัฒน์ (2540: 9) สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการสร้างความรู้สึกรู้สึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งใดสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ

อุทัย หิรัญโต (2519: 81) ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของแต่ละคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง และติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่วๆ ไป ไม่เฉพาะอย่างซึ่งมีประจำตัวของบุคคล ความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นระยะเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บน

รากฐานของพยานหลักฐาน ที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่ายแต่ก็สลายได้เร็ว

Chales, A. Heidenrich (1970: 116) ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ว่าเป็นความเชื่อหรือทัศนคติ ซึ่งบางครั้งอาจมีความรู้สึกเคลื่อนไหวในข้อเท็จจริงของตน และไม่มีความรู้สึกแรงกล้า ถึงกับจะพิสูจน์ข้อเสนอนั้น ๆ ได้เป็นแต่เพียงว่าตนยอมรับข้อเสนอนั้น เพราะรู้สึก หรือดูเหมือนว่ามักจะเป็นอย่างนั้น ซึ่งใน (A Dictionary of General Psychology) ความหมายไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เป็นความเชื่อหรือทัศนคติซึ่งแต่ละบุคคลก่อขึ้น (Forms) มาจากความรู้สึกหรือการตัดสินใจในความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับ หรือไม่ยอมรับในข้อเสนอนั้น

2. การตัดสินใจหรือความเชื่อมั่นจะรวมไปถึงความคาดหวัง (Expectation) หรือการคาดคะเน (Prediction) ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

3. การแสดงออกเป็น ถ้อยคำจากทัศนคติ (Attitude) และใน A Comprehensive Dictionary of Psychology and Psychoanalytic Terms (Horace B. English and Ava C. English, 1958: 358 – 359) ได้บรรยายไว้อย่างน่าสนใจว่าเป็นความเชื่อที่บุคคล มีความรู้สึกโดยปราศจากข้อผูกพันทางอารมณ์หรือการตัดสินใจและแสดงออกมาอย่างเปิดเผยถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏหลักฐานเป็นที่ยอมรับว่า น่าเชื่อถือก็ตาม ซึ่งสามารถจะแสดงออกมาเป็นถ้อยคำภายใต้สถานการณ์ที่เหมาะสม อย่างน้อยที่สุดสำหรับบุคคลหนึ่ง ข้อสันนิษฐานในเรื่องของจุดมุ่งหมายของความคิดเห็น นั้น เค้นชัดกว่าจุดมุ่งหมายของทัศนคติ ถึงแม้บางครั้งจุดมุ่งหมายอาจหลอกลวงตัวเองอยู่บ้าง (ความคิดเห็นส่วนมากจะนำข้อเท็จจริง การตัดสินใจที่ถูกต้อง และโครงสร้างของบุคลิกภาพออกมามากกว่าที่จะยึดมั่นบนข้อสมมุติโดยทั่วไป) แต่ถึงว่าอิทธิพลเหล่านี้จะมาจากแรงจูงใจหรือ การตัดสินใจก็ตาม ความคิดเห็นก็ยังเป็นคำกล่าวถึงเรื่องราวที่คลุมไปถึงความรู้บางอย่าง และข้อสรุปของหลักการแห่งความจริงพอประมาณอีกประการหนึ่ง มันอาจจะเป็นความฝันล้วน ๆ ที่นึกขึ้นเองอย่างไม่มีเหตุผลได้

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติ ความเชื่อ การตัดสินใจ ความนึกคิด ความรู้สึก และวิจรรย์ญาณ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียนและอีกมากมาย โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบการพิจารณา

แนวคิดผลกระทบจากการเปิดเสรีภาคบริการ

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา (2555) ได้รวบรวมสรุปจากรายงานการศึกษาและการวิจัย โดยมอบหมายให้วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นที่ปรึกษาดำเนินโครงการจัดทำแผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2555 - 2560 ซึ่งได้รวบรวมผลสรุปจากรายงานการศึกษาและการวิจัย รวมทั้งบทความทางวิชาการต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของข้อตกลงการเปิดเสรีทางการค้าและการบริการระหว่างประเทศ ทั้งในระดับพหุภาคี และระดับภูมิภาค ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลพบว่า การเปิดเสรีการบริการอาจนำมาทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งผลประโยชน์สำคัญของการเปิดการค้าบริการ ได้แก่

(1) **การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (Economic performance)** เป็นที่คาดการณ์ว่านโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากจะช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ (Export of services) ขยายฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค รวมทั้งผู้ประกอบการธุรกิจบริการในประเทศที่มีความพร้อมและศักยภาพก็สามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศที่ข้อผูกพันช่วยเหลืออำนวยความสะดวก เช่น การเปิดร้านอาหารไทย หรือ สปาไทยในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เป็นต้น ซึ่งการเติบโตทางเศรษฐกิจเหล่านี้ ก็คาดว่าจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศได้อย่างมาก

(2) **การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)** เป้าหมายหลักประการหนึ่งของการจัดซื้อกิจการทางการค้าและบริการระหว่างประเทศ ก็เพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศในธุรกิจบริการต่างๆ ในประเทศซึ่งการเพิ่มแหล่งเงินทุนนี้ จะส่งผลดีต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่ยังขาดแคลนเงินทุน

(3) **การกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ (The stimulation of local firms)** การเข้ามาลงทุนในตลาดการค้าบริการของนักลงทุนต่างชาติคาดว่าจะมีส่วนช่วยกระตุ้นการแข่งขันของผู้ประกอบการในประเทศ ทำให้มีการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของการบริการ การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ รวมทั้งการสร้างสรรคสินค้าและบริการใหม่ๆ ในตลาด ซึ่งย่อมส่งผลดีกับผู้บริโภคในประเทศ

(4) **การสร้างงาน (Creating employment)** ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของ EU ที่มีนโยบายส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีระหว่างประเทศสมาชิก (Mode 4) และการจัดทำข้อตกลงร่วมด้านคุณสมบัติของบุคลากร โดยรวมแล้วการเคลื่อนย้ายเสรีของทั้ง แรงงานทักษะสูงและแรงงานไร้ทักษะ เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดบริการในยุโรป (Canoy and Smith, 2008) กล่าวได้ว่าผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นไปในทางบวกโดยเฉพาะกับประเทศที่เปิดรับแรงงานต่างด้าวเข้าทำงาน (European Commission 2005, UK 2007) เช่น ในอังกฤษ ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2547 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550 มีแรงงานต่างด้าวสมัครเข้าทำงานถึง 683,000 คน ซึ่งเกือบทั้งหมดได้รับการว่าจ้าง โดยกว่าครึ่งหนึ่งเข้า

ทำงานในธุรกิจภาคบริการหลัก ได้แก่ การบริหาร บริการธุรกิจและการจัดการ (ร้อยละ 37) Hospitality and Catering (ร้อยละ 19) (Border & Immigration Agency Accession Monitoring Report A8 Countries, May 2004-June 2007) แรงงานต่างด้าวเองก็ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายตลาดการค้าเดี่ยวเช่นกัน ผลจากการสำรวจในปี พ.ศ. 2548 พบว่านอกจากชาวยุโรปส่วนใหญ่จะมีทัศนคติในทางบวกเกี่ยวกับผลประโยชน์ของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีแล้ว แรงงานส่วนใหญ่เองก็มีประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับนโยบายนี้ โดยเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46) เปิดเผยว่าไม่เกิดผลกระทบในทางลบกับชีวิตหลังจากการย้ายงาน ในขณะที่ร้อยละ 25 กล่าวว่าสถานะภาพงานดีขึ้น รวมทั้ง ทางด้านรายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย (Euro barometer, 2005) ในกรณีการจัดทำ MRA ของอาเซียน เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายบุคคลากรเสรีระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งคาดว่าจะส่งผลดีต่อประเทศไทยเช่นกัน ได้แก่ เกิดความยืดหยุ่นในตลาดแรงงานมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะผนวกเข้ากับการค้าโลก แรงงานทั้งหลายจึงมีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพได้สูงสุด ซึ่งในที่สุดก็จะนำมาสู่การสร้างรายได้ที่สูงขึ้น รวมทั้งยังช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองให้กับแรงงานไทย โดยเฉพาะบุคคลากรที่มีฝีมือ (กรณีศึกษา แทนคำ, 2554)

(5) การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ (Transfer of technology and knowledge) การเปิดเสรีบริการช่วยส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ซึ่งโดยทั่วไปแล้วบริษัทต่างชาติเหล่านี้ จะนำเอาเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ ๆ เข้ามาในประเทศด้วย โดยจะถูกถ่ายทอดและกระจายไปยังภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บุคลากรที่ทำงานในบริษัทต่างชาติก็จะมีโอกาสเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ต่อยอดได้ บริษัทในประเทศก็มีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานจากบริษัทต่างชาติเหล่านี้ และอาจสามารถนำเอาความรู้หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ไปปรับใช้กับองค์กรได้

อย่างไรก็ตาม ยังมีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงผลกระทบหลายประการ ที่อาจสืบเนื่องมาจากการเปิด เสรีภาคบริการ โดยเฉพาะผลกระทบต่อประเทศกำลังพัฒนาซึ่งไม่ใช่ประเทศส่งออกหลักด้านการบริการ ทั้งนี้ยังเป็นเพราะความแตกต่างด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศกำลังพัฒนาที่ยังด้อยกว่าประเทศที่พัฒนาแล้วค่อนข้างมาก ดังนั้นประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่จึงได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อยจากการเปิดตลาดใหม่ในต่างประเทศ ผลกระทบเชิงลบที่สำคัญ ได้แก่

(1) การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา Woodruff (2002) อ้างว่า GATS (The General Agreement on Trade in Services : GATS) ล่วงละเมิดการวางนโยบายของรัฐมากกว่าความตกลงใดๆ ของ WTO (World Trade Organization: WTO)

เนื่องจากกฎเกณฑ์ของ GATS (The General Agreement on Trade in Services : GATS) นอกเหนือจากต้องการให้บริษัทต่างชาติได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับบริษัทภายในประเทศแล้วยังจำกัดอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ นั่นคือ GATS ให้สิทธิแก่บริษัทให้อยู่

เหนือรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ ทำให้ GATS ส่งผลกระทบต่อความสามารถและอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมบริษัทต่างชาติที่เข้ามาตั้งกิจการในประเทศ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและความตกลงด้านการค้า นอกจากนี้ ที่ผ่านมา GATS ยังมุ่งเน้นที่จะจัดซื้อกิจการในการลงทุนด้านการบริการ (Mode 3) โดยที่รัฐบาลของประเทศไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้ ยกเว้นในกรณีที่เกิดความไม่เป็นธรรมทางธุรกิจที่สามารถพิสูจน์ต่อหน้าองค์กรอิสระได้ (CIEL 2002) การเปิดตลาดเสรีและการปฏิบัติต่อนักลงทุนตามแนวทางของ GATS ดังกล่าว เป็นการจำกัดความสามารถของภาครัฐในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ (George & Hawthorne, 2007)

(2) การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (economic leakages) ผู้มีส่วนร่วมในการค้าต่างมีความสามารถไม่เท่าเทียมกันในการดักดวงผลประโยชน์จากเวทีการค้าที่เปิดเสรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของประเทศกำลังพัฒนาและบริษัทขนาดเล็กทั่วไป การเปิดเสรีทางค้าที่คาดว่าจะช่วยเพิ่มปริมาณการลงทุนจากต่างชาติในธุรกิจภาคบริการและการท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึงการเพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น รายได้ การใช้จ่ายและการจ้างงาน แต่ถ้การพัฒนาเหล่านี้เกิดขึ้น จากการลงทุนจากต่างชาติเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้ให้บริการส่วนใหญ่ในประเทศกำลังพัฒนาเป็นบริษัทข้ามชาติ (Multinational Company) ทำให้เกิดการรั่วไหลทาง เศรษฐกิจภายในประเทศและส่งผลเสียแก่อุตสาหกรรมบริการ

(3) ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ปัญหานี้ ถือเป็นประเด็นสำคัญที่หลายฝ่ายกังวล ในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ภาคบริการมักประกอบไปด้วย SME จำนวนมาก ซึ่งจะได้รับผลกระทบไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมจากการเปิดเสรีการบริการ โดยปกติแล้วรัฐบาลของประเทศเหล่านี้จะพยายามปกป้อง SME ในประเทศเพื่อช่วยส่งเสริมความหลากหลายในระบบเศรษฐกิจ รักษาตลาดแรงงานให้กับคนในประเทศ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน แต่โดยรวมแล้วธุรกิจ SME ส่วนใหญ่ ยังมีจุดด้อยในด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากขาดความพร้อมทั้งในด้านเทคโนโลยี เงินทุน เครือข่ายทางการค้า และประสบการณ์สะสมในการให้บริการข้ามประเทศ หรือเข้าไปลงทุนในต่างประเทศ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2548) ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือการปกป้องจากภาครัฐแล้ว ธุรกิจ SME เหล่านี้ ก็อาจเสี่ยงกับภาวะขาดทุนและการต้องปิดกิจการในที่สุด

(4) ปัญหาการแย่งงานในประเทศ การเปิดเสรีการค้าบริการครอบคลุมไปถึงการเปิดโอกาสให้แรงงานในภาคบริการสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี สะดวกรวดเร็ว และปราศจากข้อจำกัดใดๆ (Mode 4) ทำให้อาจเกิดผลกระทบกับตลาดแรงงานในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากแรงงานฝีมือจากต่างชาติเข้ามาแย่งงานคนในประเทศ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2551) กรณีกา แทนคำ(2554) กล่าวถึงปัญหานี้ในอาเซียนว่า การรวมกลุ่มเออีซีจะทำให้ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น เป็น 300 ล้านคน และอาจ

ทำให้แรงงานจากจีนและอินเดียที่มีจำนวนมาก จะไหลเข้าสู่อาเซียนที่มีโอกาสที่ดีกว่า และยังเป็นแรงงาน ที่ได้รับการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะรัฐบาลจีนได้ใช้งบประมาณจำนวนมากปรับปรุงมหาวิทยาลัยและ ระบบการศึกษาพื้นฐาน ขณะที่รัฐบาลอินเดียมียุทธศาสตร์ที่เพิ่มมหาวิทยาลัยเก่า ๆ และลงทุนในการศึกษา อย่างมหาศาล

(5) **ปัญหาสมองไหล การเปิดเสรี Mode 4** อาจส่งผลกระทบต่อประเทศที่ ส่งออกแรงงาน เนื่องจากการไหลออกของแรงงานที่มีทักษะสูงไปยังต่างประเทศ เนื่องจากได้ค่าตอบแทน และโอกาสในอาชีพการงานที่ดีกว่า ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนบุคลากรและประเทศสูญเสียบุคลากรที่มี ทักษะสูงซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศของตน (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2551) ใน ส่วนของประเทศไทยอาจทำให้ปัญหาแรงงานของไทยเพิ่มมากขึ้นนอกเหนือจากที่ปัจจุบันมีการขาด แคลนแรงงานระดับกลางประมาณ 1 แสนคน (กรรณิกา แทนคำ, 2554)

(6) **ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ** รายงานวิจัยบางฉบับกล่าวว่าผู้บริโภคอาจได้รับ ผลประโยชน์เพียงเล็กน้อยจากการเพิ่มขึ้นของการแข่งขันในภาคบริการตามกลไกตลาด เนื่องจากบริษัท ข้ามชาติที่มาลงทุนในธุรกิจบริการในประเทศกลายเป็นผู้ผูกขาดทางการค้า ทำให้ไม่เกิดการแข่งขันใน ตลาด ปัญหานี้ยังสืบเนื่องมาจากความอ่อนแอของหน่วยงานระดับชาติของภาครัฐที่มีหน้าที่ดูแลด้าน กฎหมาย (Woodruff, 2002)

(7) **ผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)** George & Hawthorne (2007) วิจารณ์ว่าที่ผ่านมา GATS ส่งผลดีเพียงเล็กน้อยต่อหลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยสาระของ GATS ไม่ได้กล่าวถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ข้อยกเว้นต่างๆ ครอบคลุมเพียงการรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นสิ่งมีชีวิต เช่น มนุษย์ พืชและสัตว์ แต่ไม่ได้รวมถึงทรัพยากรที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งได้แก่ สังคมและวัฒนธรรม ในเนื้อหาของ GATS ไม่ได้มีการระบุการชดเชยสำหรับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาจได้รับผลกระทบจากการเติบโตของ ภาคบริการและการท่องเที่ยว รวมทั้งไม่ได้ระบุมาตรการสำหรับรับมือกับการกัดเซาะชายหาดหรือการ ปกป้องทรัพยากรซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ George & Hawthorne (2007) ยังอ้างว่า GATS อาจส่งผลให้ภาครัฐประสบความสำเร็จในการส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ยกตัวอย่างเช่น ในการออกแบบก่อสร้างโรงแรมข้ามชาติโดยไม่คำนึงถึงข้อบังคับ ของประเทศ อาจเป็นการทำลายลักษณะเฉพาะทางนิเวศวิทยาหรือความงามของพื้นที่

2.2. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2540) ได้ศึกษาผลกระทบต่อการค้าบริการจากการเปิดเสรีภายหลังการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย สาขาการท่องเที่ยว ผลการศึกษา ในส่วนของการประกอบธุรกิจนำเที่ยว พบว่า ยังไม่มีความพร้อมในการเปิดเสรีจะต้องใช้เวลาในการปรับตัว (Transition Period) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพราะผู้ประกอบการธุรกิจของไทยยังมีลักษณะ โครงสร้างเป็นผู้ประกอบการรายย่อย ใช้ทุนน้อย และมีการแข่งขันสูง ดังนั้น หากเปิดเสรีแล้วจะทำให้เสียเปรียบในการแข่งขันกับบริษัทต่างชาติที่มีขนาดใหญ่และมีสาขาอยู่เป็นจำนวนมากหลายแห่งในโลก ถึงแม้ว่าการเปิดเสรีจะไม่มีผลกระทบต่อธุรกิจอื่น ๆ เช่น รถเช่า และการอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับบริษัทนำเที่ยวก็ตาม การที่ให้ระยะเวลาในการปรับตัวนี้ เพื่อที่จะให้ธุรกิจสามารถที่จะรวมตัวกันเป็นบริษัทขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อรองรับการแข่งขันจากต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของ In Bound Tour ที่เข้ามามาก ประเทศเกาหลีใต้ ฮ่องกง และญี่ปุ่น และบางประเทศในทวีปยุโรป เช่น ฝรั่งเศส ส่วนในกรณีของธุรกิจนำเที่ยวออกประเทศนั้น Out bound ถึงแม้ว่าปัจจุบันยังไม่ได้รับผลกระทบแต่ในอนาคตเมื่อเศรษฐกิจของประเทศพัฒนาขึ้น คนไทยนิยมไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น และมีการเปิดตลาดเสรีอาจทำให้ธุรกิจของไทยแข่งขันกับธุรกิจต่างชาติได้ยากเช่นกัน ส่วนในกรณีของธุรกิจนำเที่ยวในประเทศคงจะไม่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีนี้ แต่ถ้าจำเป็นต้องเปิดเสรีและรัฐบาลควรจะเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการแข่งขันไม่ให้เกิดการตัดราคาในลักษณะของการ Dumping ได้

ในส่วนของมัลดีฟส์ การเปิดเสรีคงจะไม่มีผลกระทบมากนัก เพราะมีการลักลอบใช้มัลดีฟส์ซึ่งเป็นชาวต่างชาติอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวที่มาในลักษณะของ Group Tour อย่างไรก็ตามการเข้ามาแข่งขันจากมัลดีฟส์ชาวต่างชาติก็คงจะทำให้มัลดีฟส์ไทยขาดรายได้จากการเป็นมัลดีฟส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของการนำ นักท่องเที่ยวไปซื้อของที่ระลึกที่ต่าง ๆ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการในด้านนี้ยังมีความเป็นห่วงในเรื่องความสามารถในการถ่ายทอดและความเข้าใจของมัลดีฟส์ถึงขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย

โดยสรุป ในการเปิดเสรีตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการในส่วนของการท่องเที่ยวในขณะนั้น ยังไม่พร้อมที่จะเปิดได้ ทั้งนี้เพราะ กรณีของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวยังต้องใช้เวลาในการปรับตัว เพื่อให้สามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติได้อีกระยะหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หากจำเป็นต้องเปิดเสรี รัฐบาลน่าจะมีระยะเวลาที่ชัดเจน และมาตรการเสริมเพื่อให้ธุรกิจนำเที่ยวสามารถแข่งขันได้ และมาตรการในการป้องกัน การตัดราคาที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของ Anti-Dumping นอกจากนี้แล้วการส่งเสริมให้ธุรกิจ โรงแรมและในการนำเที่ยวของไทยในการขยายตัวไป

ยังตลาดประเทศอินโดจีน น่าจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้อุตสาหกรรมนี้มีความเจริญต่อไปในอนาคต เนื่องจากตลาดนี้เป็นตลาดใหญ่ ซึ่งน่าจะเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวดังต่างชาติ โดยใช้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ประเทศเหล่านั้น

สุทธิพันธ์ จิระวิวัฒน์ ได้ศึกษาวิจัยโครงการเปิดเสรีการค้าภาคบริการ : ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (2540) ได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวต่อการเปิดเสรี โดยใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ หรือเจ้าของกิจการตัวต่อตัวแบบเจาะลึก (In-dept interview) โดยจะเจาะจงไปที่เจ้าของ ผู้ประกอบการที่มีความรู้ความชำนาญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้ประกอบการธุรกิจบริการนำเที่ยว มีดังนี้

1. ธุรกิจนำเที่ยวประเภทบริการจัดพาคนไทยไปเที่ยวต่างประเทศ (outbound)

ผู้ประกอบการธุรกิจด้านนี้เห็นว่าการเปิดตลาดเสรีธุรกิจนำเที่ยวประเภท outbound จะไม่มีผลกระทบต่อธุรกิจเลย ทั้งนี้ เนื่องจาก ทุนที่ใช้ในการประกอบการค่อนข้างต่ำ เพียงหนึ่งแสนบาทก็สามารถจดทะเบียนตั้งบริษัทได้ ดังนั้น จำนวนเงินลงทุนและต้นทุนการเงินจึงไม่มีความได้เปรียบในทางธุรกิจ ถ้าชาวต่างประเทศมาเปิดการแข่งขัน ก็อาจจะสู้บริษัทที่เป็นคนไทยไม่ได้ ทั้งนี้ เพราะบริษัทต่างประเทศมีการบริหารงานที่เป็นระบบเพื่อตรวจสอบความทุจริตภายในบริษัท โดยละเอียดแล้วจะต้องมีการมัดจำ กำหนดการเดินทางลูกค้าตกลงแล้วจะเปลี่ยนไม่ได้ ขาดความยืดหยุ่น จึงเป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ นอกจากนั้น ตลาดทัวร์ Outbound ยังมีขนาดไม่ใหญ่เพียงพอ คนไทยเดินทางไปต่างประเทศปีละ 1 ล้านคนเศษ ไม่จูงใจให้ชาวต่างประเทศมาทำธุรกิจแข่งกับคนไทย

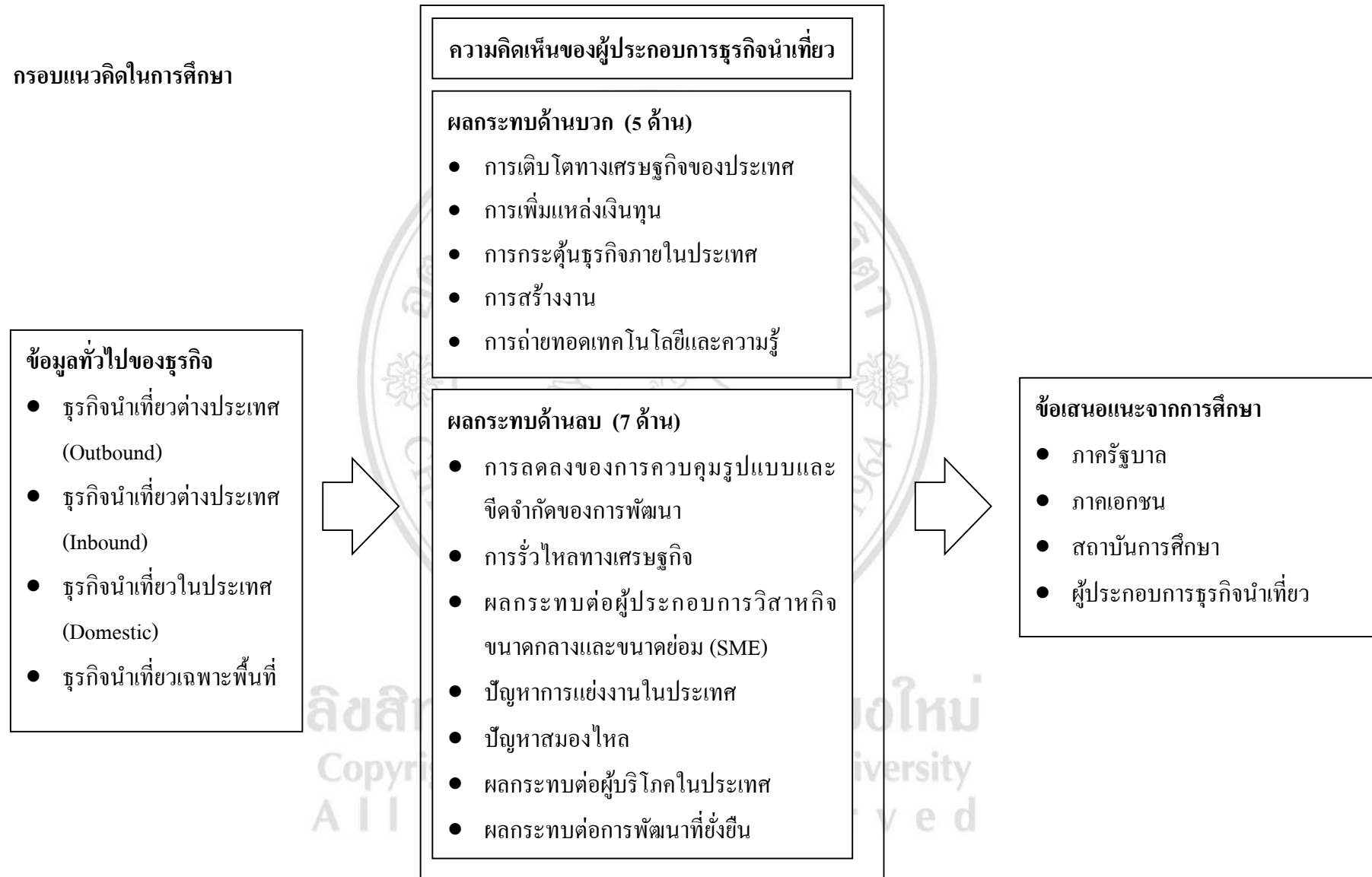
2. ธุรกิจนำเที่ยวประเภทบริการนำนักท่องเที่ยวต่างประเทศมาเที่ยวไทย (inbound) ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวประเภทนี้เห็นว่า ปัจจุบันตลาดนำเที่ยวประเภทนี้เปิดตลาดเสรีอยู่แล้ว และผู้ประกอบการก็มีการปรับตัวสอดคล้องกับการแข่งขันมานานแล้ว กล่าวคือ บริษัททัวร์ Inbound ชื่อนำเนวหน้าจะมีการร่วมทุนกับต่างประเทศอยู่แล้ว โดยเฉพาะการลงทุนชาวยุโรปซึ่งมีผลดีต่อตลาดของบริษัททัวร์ ทำให้ได้ลูกค้าชาวยุโรปที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ ในส่วนของตลาดนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น , เกาหลี และจีน ซึ่งมีมากกว่า 50 บริษัท จากการบอกเล่าของผู้ให้สัมภาษณ์ ทราบว่ามีเพียง 10 บริษัทเท่านั้นที่เจ้าของเป็นคนไทย นอกนั้นมีการตั้งบริษัทโดยแอบแฝงในชื่อคนไทย ทั้งนี้ เพราะว่านักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น , เกาหลี และจีน จะไว้วางใจการบริการนำเที่ยวกับชาติของตนมากกว่าคนไทย ข้อดีของการเปิดเสรีธุรกิจนำเที่ยวประเภทนี้ จะทำให้บริษัท ต้องปรับปรุงคุณภาพการบริหารงานภายในองค์กร กับคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวแก่ลูกค้าที่จะช่วย ส่งเสริม ภาพพจน์การ

ท่องเที่ยวของประเทศไทย ส่วนบริษัททัวร์ที่ไร้ประสิทธิภาพจะค่อย ๆ ปิดกิจการไป นอกจากนั้น การเปิดตลาดเสรีจะช่วยให้มีการพัฒนาตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีระบบเครือข่ายการตลาด และเทคโนโลยีที่ครบสมบูรณ์จะช่วยให้ตลาดท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของไทยเติบโตและขยายตัวขึ้น

3. ธุรกิจนำเที่ยวประเภทบริการจัดนำเที่ยวภายในประเทศ (Domestics) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทนี้ เห็นว่า การเปิดตลาดเสรีจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อบริษัทที่ทำอยู่ ทั้งนี้เพราะลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนไทยด้วยกัน บริษัทไทยย่อมเข้าใจถึงลักษณะและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของคนไทยได้ดีกว่าชาวต่างประเทศ บริษัทชาวต่างประเทศไม่มีความได้เปรียบใด ๆ เลยในการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นด้านการตลาดหรือระบบเครือข่ายทางการตลาด การทำธุรกิจคงจะทำธุรกิจนำเที่ยวประเภท Inbound มากกว่า Domestic ในทำนองเดียวกันบริษัทไทยก็ไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำธุรกิจท่องเที่ยวประเภท Domestic ที่ต่างประเทศ

การศึกษาวิจัยในกลยุทธ์เชิงรับและเชิงรุกของไทยในการเปิดเสรีของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภายใต้กรอบ ASEAN โดยศึกษาอุปสรรคและโอกาสทางด้านเศรษฐศาสตร์ของประเทศใน ASEAN และสรุปการประเมินผลกระทบจากการเปิดเสรีของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย จากแบบจำลอง CAMGEM ข้อค้นพบของนักเศรษฐศาสตร์ เห็นว่า การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยร่วมมือกับผู้ประกอบการอาเซียนแล้วจะเกิดผลดี กฎหมายที่เป็นอุปสรรคจะลดลงให้เหลือน้อยที่สุด จะมีการ request and offer การหารือกันในบรรดาประเทศอาเซียน ในส่วนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวนั้น ผู้ประกอบการชาวไทยมีศักยภาพใกล้เคียงกันกับผู้ประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียน ยกเว้นสิงคโปร์ที่มีระดับเงินสูง และมีความสามารถในการจัดการนำเที่ยวได้ดีกว่า ดังนั้น การเปิดเสรีของอาเซียนจึงไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวโดยรวมของไทยมากนัก แต่ผู้ประกอบการไทยควรพัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนเพิ่มขึ้นเฉพาะในแถบอาเซียนด้วยกัน รวมทั้งค่าบริการที่ถูกลงในสายตาของชาวต่างประเทศในภูมิภาคอื่น จะเป็นการช่วยให้มีการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติได้มากขึ้น และทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนเติบโตขึ้น

กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษา ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

- 3.1 ขอบเขตการศึกษา
 - 3.1.1 ขอบเขตเนื้อหา
 - 3.1.2 ขอบเขตประชากร และขนาดประชากร
 - 3.1.3 ขนาดตัวอย่าง และวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.2.1 การกำหนดแหล่งข้อมูล
 - 3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล
- 3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ

3.1 ขอบเขตการศึกษา

3.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษานี้ มุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทุกประเภท ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound) ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Inbound) ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic) และ ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อผลกระทบต่อการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียน ได้แก่ ผลกระทบด้านบวก จำนวน 5 ด้าน คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ การเพิ่มแหล่งเงินทุน การกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ การสร้างงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ ส่วนผลกระทบด้านลบ จำนวน 7 ด้าน คือ การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ปัญหาการแข่งขันในประเทศ ปัญหาสมองไหล ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ และผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.1.2 ขอบเขตประชากร และขนาดประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คอ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคเทศก์ พ.ศ. 2551 จากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคเทศก์ สาขาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 850 ราย แบ่งออกเป็น 4 ประเภท (สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคเทศก์ สาขาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่, 2553) ดังนี้

1. **ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound)** คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ วางหลักประกัน 200,000 บาท (102 ราย)

2. **ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Inbound)** คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในประเทศได้ทุกจังหวัด โดยจำกัดไม่ให้ นำเที่ยวไปยังต่างประเทศ วางหลักประกัน 100,000 บาท (82 ราย)

3. **ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic)** คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้ นักท่องเที่ยวชาวไทย ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในประเทศได้ทุกจังหวัด โดยจำกัดไม่ให้ นำเที่ยว ไปยังต่างประเทศ วางหลักประกัน 50,000 บาท (67 ราย)

4. **ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่** คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาว ไทย ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด เฉพาะในจังหวัดที่จดทะเบียน และจังหวัดข้างเคียง ซึ่งอยู่ในพื้นที่ เดียวกันเท่านั้น วางหลักประกัน 10,000 บาท (599 ราย)

3.1.3 ขนาดตัวอย่าง และวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาค้างนี้ ประชากร มีจำนวน 850 ราย ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคเทศก์ สาขาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ณ วันที่ 22 มีนาคม 2555 จึงกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณตามสูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, Taro, 1973) ด้วยความเชื่อมั่น 95% และค่าความ คลาดเคลื่อน 5%

ดังนั้น

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

$$N = \text{จำนวนลูกค้า 850 คน}$$

$$e = \text{ค่าความผิดพลาดสูงสุด ในที่นี้คือ 5\% = 0.05}$$

แทนค่า

$$n = \frac{850}{1 + 850 (0.05)^2}$$

$$n = 272 \text{ ตัวอย่าง}$$

คำนวณได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 272 ราย จึงกำหนดขนาดตัวอย่างเท่ากับ 275 ราย โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวอย่างศึกษา โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยเลือกศึกษาประชากรตามประเภทธุรกิจนำเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 4 ประเภท และแบ่งสัดส่วนตามจำนวนประชากรในแต่ละประเภท และทำการคัดเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทธุรกิจนำเที่ยว	จำนวน(ราย)	ขนาดตัวอย่าง
1. เฉพาะพื้นที่	599	194
2. ในประเทศ (Domestic)	67	22
3. ต่างประเทศ (Inbound)	82	26
4. ต่างประเทศ (Outbound)	102	33
รวม	850	275

3.2 วิธีการศึกษา

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ทุกประเภทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2551 จำนวน 275 ราย โดยใช้แบบสอบถามโดยสำรวจจากผู้บริหาร

ระดับสูง และผู้มีหน้าที่กำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจของบริษัท อาทิเช่น เจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจ ผู้จัดการฝ่ายการตลาด และผู้จัดการฝ่ายขาย เป็นต้น

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ วารสาร บทความ รายงานการวิจัย สิ่งพิมพ์ ฐานข้อมูล เว็บไซต์ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบคำถามปิด ในรูปแบบให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือสองอย่าง และแบบให้เลือกตอบหนึ่งคำตอบจากหลายคำตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ โดยมีลักษณะคำถามแบบปลายเปิดในรูปแบบให้เลือกตอบหนึ่งคำตอบจากหลายคำตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็น การรับรู้ ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อมูลปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว โดยมีลักษณะคำถามปลายเปิด ในรูปแบบให้เลือกตอบ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือสองอย่าง แบบให้เลือกตอบหนึ่งคำตอบหลายคำตอบ แบบให้เลือกรับรองลำดับก่อนหลัง และแบบประเมินค่าในลักษณะ Likert และร้อยละ แล้วแต่ข้อความถาม ซึ่งวัดความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 5 ระดับ จัดเป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (interval scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับการมีผลต่อธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น
5	มีผลมากที่สุด	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	มีผลมาก	เห็นด้วย
3	มีผลปานกลาง	ไม่แน่ใจ
2	มีผลน้อย	ไม่เห็นด้วย
1	มีผลน้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยมีสูตรความกว้างของอันตรภาคชั้นคือ (ข้อมูลสูงสุด-ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด) / จำนวนชั้น ซึ่งสามารถแสดงเกณฑ์แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับการมีผลต่อธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มีผลมากที่สุด	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มีผลมาก	มาก
2.61 – 3.40	มีผลปานกลาง	ปานกลาง
1.81 – 2.60	มีผลน้อย	น้อย
1.00 – 1.80	มีผลน้อยที่สุด	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ และร้อยละ

3.3 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษารั้งนี้ ใช้สถานที่ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. สำนักงานของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่
3. สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา ใช้เวลา 15 เดือน โดยทำการศึกษาดังแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2557 ถึงเดือน เมษายน พ.ศ. 2558 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2557

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบคำถามปิดในรูปแบบให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่งในสองอย่าง และแบบให้เลือกตอบหนึ่งคำตอบจากหลายคำตอบ และข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ โดยมีลักษณะคำถามแบบปลายปิดในรูปแบบให้เลือกตอบหนึ่งคำตอบจากหลายคำตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็น การรับรู้ ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็น การรับรู้ ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ได้แก่ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound) ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Inbound) ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic) และธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่

ส่วนที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound) ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Inbound) ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic) และ ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่

ส่วนที่ 5 ข้อมูลปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ โดยมีลักษณะคำถามแบบปลายปิดในรูปแบบให้เลือกตอบหนึ่งคำตอบจากหลายคำตอบ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	130	47.3
หญิง	145	52.7
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 52.7 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 47.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25ปี	12	4.40
มากกว่า 25 – 35ปี	66	24.00
มากกว่า 35 – 45ปี	85	30.90
มากกว่า 45 – 55ปี	83	30.20
มากกว่า 55ปีขึ้นไป	29	10.50
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 35 – 45 ปี ร้อยละ 30.90 รองลงมาคือ อายุ 45 - 55 ปีขึ้นไป ร้อยละ 30.20 อายุ 25 – 35 ปี ร้อยละ 24.00 อายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป ร้อยละ 10.55 และ อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี ร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	76	27.60
20,000 – 30,000 บาท	83	30.20
30,000 – 40,000 บาท	53	19.30
40,000 – 50,000 บาท	23	8.40
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	14.50
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า รายได้เฉลี่ยของผู้ประกอบการนำเที่ยวต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ 20,000 – 30,000 บาท ร้อยละ 30.20 รองลงมาคือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท ร้อยละ 27.60 30,000 – 40,000 บาท ร้อยละ 19.30 มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 14.50 40,000 – 50,000 บาท ร้อยละ 8.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าอนุปริญญา	30	10.90
อนุปริญญา	45	16.40
ปริญญาตรี	174	63.30
ปริญญาโท	25	9.10
ปริญญาเอก	1	0.40
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ปริญญาตรี ร้อยละ 63.30 รองลงมาคือ อนุปริญญา ร้อยละ 16.40 ต่ำกว่าอนุปริญญา ร้อยละ 10.90 ต่ำกว่าปริญญาโท ร้อยละ 9.10 และปริญญาเอก ร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกประสบการณ์ในการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยว

ประสบการณ์ในการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 3 ปี	42	15.30
3 - 6 ปี	32	11.60
6 - 9 ปี	41	14.90
9 - 12 ปี	53	19.30
มากกว่า 12 ปี ขึ้นไป	107	38.90
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประสบการณ์ในการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ มากกว่า 12 ปีขึ้นไป ร้อยละ 38.90 รองลงมาคือ 9 - 12 ปี ร้อยละ 19.30 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี ร้อยละ 15.30 6 - 9 ปี ร้อยละ 14.90 3 - 6 ปี ร้อยละ 11.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถามในบริษัทนำเที่ยว

ตำแหน่งงานในบริษัทนำเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ผู้จัดการบริษัทจำกัด	42	15.30
หุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด	16	5.80
เจ้าของกิจการ	187	68.00
หุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนสามัญ	2	0.70
ผู้จัดการฝ่ายการตลาด	12	4.40
ผู้จัดการฝ่ายขาย	16	5.80
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เจ้าของกิจการ ร้อยละ 68.00 รองลงมาคือ ผู้จัดการบริษัทจำกัด ร้อยละ 15.30 หุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ 5.80 ผู้จัดการฝ่ายขาย ร้อยละ 5.80 ผู้จัดการฝ่ายการตลาด ร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทตามลักษณะการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้า

ลักษณะการจดทะเบียนธุรกิจนำเข้า	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลธรรมดา	164	59.60
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	43	15.60
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	10	3.60
บริษัทจดทะเบียน	58	21.10
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประเภทตามลักษณะการจดทะเบียนธุรกิจนำเข้าของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ บุคคลธรรมดา ร้อยละ 59.60 รองลงมาคือ บริษัทจดทะเบียน ร้อยละ 21.10 ห้างหุ้นส่วนจำกัดร้อยละ 15.60 ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้า

ทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการนำเข้า	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท	195	70.90
มากกว่า 1 – 5 ล้านบาท	70	25.50
มากกว่า 5 – 10 ล้านบาท	5	1.80
มากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป	5	1.80
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า จำแนกตามทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการนำเข้าของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาทร้อยละ 70.90รองลงมาคือ มากกว่า 1-5 ล้านบาท ร้อยละ 25.50มากกว่า 5 – 10 ล้านบาท ร้อยละ 1.8 มากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป ร้อยละ 1.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ นำเที่ยว

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 3 ปี	55	20.00
3 – 6 ปี	45	16.40
6 – 9 ปี	52	18.90
9 – 12 ปี	28	10.20
มากกว่า 12 ปี ขึ้นไป	95	34.50
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ มากกว่า 12 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 34.50 รองลงมาคือ 3 ปี ร้อยละ 20.006 – 9 ปี ร้อยละ 18.3 – 6 ปี ร้อยละ 16.40 และ 9-12 ปี ร้อยละ 10.20ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะธุรกิจหลัก

ลักษณะธุรกิจหลัก	จำนวน	ร้อยละ
Inbound	26	9.45
Outbound	33	12.00
Domestic	22	8.00
Domestic & Outbound	15	5.45
Inbound & Outbound	12	4.36
Domestic, Inbound & Outbound	10	3.64
Domestic & Inbound	8	2.91
เฉพาะพื้นที่	194	70.55

หมายเหตุ : จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 275 คน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ลักษณะธุรกิจหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ คือ เฉพาะพื้นที่ 70.55 ต่างประเทศ (Outbound) ร้อยละ 12.00 ต่างประเทศ (Inbound) ร้อยละ 9.45 และในประเทศ ร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เฉพาะพื้นที่	194	70.55
ในประเทศ(Domestic)	22	8.00
ต่างประเทศ (Inbound)	26	9.45
ต่างประเทศ (Outbound)	33	12.00
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.11พบว่า ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เฉพาะพื้นที่ 70.50 ต่างประเทศ (Outbound) ร้อยละ 12.00 ต่างประเทศ (Inbound) ร้อยละ 9.50 และในประเทศ ร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับรายได้ของธุรกิจนำเที่ยว โดยเฉลี่ยต่อปี

ระดับรายได้โดยเฉลี่ยต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท	230	83.60
มากกว่า 5 – 10 ล้านบาท	30	10.90
มากกว่า 10 – 25 ล้านบาท	11	4.00
มากกว่า 25 ล้านบาทขึ้นไป	4	1.50
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.12พบว่า จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อปี ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาทร้อยละ 83.60รองลงมาคือ มากกว่า 5 - 10 ล้านบาท ร้อยละ 10.90 มากกว่า 10 – 25 ล้านบาท ร้อยละ 4.00 มากกว่า 25 ล้านบาทขึ้นไป ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน ของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

การดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน	จำนวน	ร้อยละ
มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน	65	23.60
ไม่มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน แต่ในอนาคตอันใกล้มีแผนที่จะขยายการดำเนินธุรกิจไปในประเทศกลุ่มอาเซียน	84	30.50
ไม่มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนและไม่มีแผนขยายการดำเนินธุรกิจไปในประเทศกลุ่มอาเซียน	126	45.80
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ไม่มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน และไม่มีแผนขยายการดำเนินธุรกิจไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ร้อยละ 45.80 รองลงมาคือ ไม่มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน แต่ในอนาคตอันใกล้มีแผนที่จะขยายการดำเนินธุรกิจ ไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ร้อยละ 30.50 มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน ร้อยละ 23.60 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็น การรับรู้ ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลว่าจะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

การรับรู้ข้อมูลว่าจะมีการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	256	93.10
ไม่ทราบ	19	6.90
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ข้อมูลว่าจะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ คือ ทราบร้อยละ 93.10 และไม่รับทราบ ร้อยละ 6.90

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

ความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	212	77.10
ไม่เห็นด้วย	63	22.90
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ส่วนใหญ่ คือ เห็นด้วยร้อยละ 77.10 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 22.90

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลกระทบต่อการค้าบริการนำเที่ยวของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
มี	233	84.73
ไม่มี (ยุดิแบบสอบถาม)	42	15.27
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลกระทบต่อการค้าบริการนำเที่ยวของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ คือ มีผลกระทบจำนวน 233 ราย(ร้อยละ 84.73) และไม่มีผลกระทบ จำนวน 42 ราย (ร้อยละ 15.27) ทั้งนี้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นว่ามีผลกระทบ จำนวน 42 ราย ได้ยุดิตอบแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับผลดีในการเปิดการค้าเสรีภาคบริการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ปัจจัยที่เป็นผลดีต่อ ธุรกิจนำเที่ยวในการเปิด การค้าภาคอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวของประเทศไทย	ระดับที่มีผลดี					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับที่
	มีผลดี มากที่สุด	มีผลดี มาก	มีผลดี ปานกลาง	มีผลดี น้อย	มีผลดี น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1.1 การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ	25 (10.70)	125 (53.60)	63 (27.00)	15 (6.40)	5 (2.10)	3.64 (มาก)	2
1.2 มีแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น	18 (7.73)	106 (45.49)	74 (31.76)	26 (11.16)	9 (3.86)	3.42 (ปานกลาง)	5
1.3 เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ	37 (15.88)	109 (46.78)	69 (29.61)	15 (6.44)	3 (1.29)	3.70 (มาก)	1
1.4 เกิดการสร้างงาน	32 (13.73)	109 (46.78)	60 (25.75)	20 (8.58)	12 (5.15)	3.55 (มาก)	3
1.5 การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้	31 (13.30)	109 (46.78)	55 (23.61)	29 (12.45)	9 (3.86)	3.53 (มาก)	4
ค่าเฉลี่ยรวม						3.57 (มาก)	

หมายเหตุ : จำนวนจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.17 พบว่าปัจจัยที่เป็นผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลดีอยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.57)

โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.70) การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.64) เกิดการสร้างงาน (ค่าเฉลี่ย 3.55) การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.53) ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ มีแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.42)

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับผลเสียในการเปิดการค้าเสรีภาคบริการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ปัจจัยที่เป็นผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยวในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย	ระดับที่มีผลเสีย					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับที่
	มีผลเสียมากที่สุด	มีผลเสียมาก	มีผลเสียปานกลาง	มีผลเสียน้อย	มีผลเสียน้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1.1 การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา	21 (9.01)	31 (13.30)	134 (57.51)	33 (14.16)	14 (6.01)	3.05 (ปานกลาง)	7
1.2 การรื้อไหลทางเศรษฐกิจ	39 (16.74)	84 (36.05)	87 (37.34)	18 (7.73)	5 (2.15)	3.58 (มาก)	3
1.3 ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	52 (22.32)	75 (32.19)	76 (32.62)	26 (11.16)	4 (1.72)	3.62 (มาก)	2
1.4 ปัญหาการแข่งขันในประเทศ	42 (18.03)	113 (48.50)	61 (26.18)	14 (6.01)	3 (1.29)	3.76 (มาก)	1
1.5 ปัญหาสมองไหล	30 (12.88)	85 (36.48)	83 (35.62)	28 (12.02)	7 (3.00)	3.44 (ปานกลาง)	4
1.6 ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ	14 (6.01)	78 (33.48)	89 (38.20)	41 (17.60)	11 (4.72)	3.18 (ปานกลาง)	6
1.7 ผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	8 (3.43)	33 (14.16)	93 (39.91)	65 (27.90)	34 (14.59)	3.36 (ปานกลาง)	5
ค่าเฉลี่ยรวม						3.43 (มาก)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.18 พบว่า พบว่า ปัจจัยที่เป็นผลเสียต่อธุรกิจน่าเกี่ยวกับการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลคืออยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.43)

โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ ปัญหาการแข่งขันในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.76) ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SME) (ค่าเฉลี่ย 3.62) การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.58)ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ปัญหาสมองไหล(ค่าเฉลี่ย 3.44) ผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย 3.36) ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.18) และการลดลงของการควบคุมรูปแบบและจีคจำกัดของการพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 3.05) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ผลกระทบด้านบวก การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศ (Economic performance)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1.1 นโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ และการพัฒนาประเทศส่งผลดี ต่อการดำเนินธุรกิจน่าเที่ยว	38 (16.31)	119 (51.07)	59 (25.32)	6 (2.58)	11 (4.72)	3.72 (เห็นด้วย)	2
1.2 การเปิดเสรีการค้าบริการ ท่องเที่ยว จะช่วยเพิ่มการ ส่งออกของภาคบริการ ขยาย ฐานการตลาดทั้งภายในและ นอกภูมิภาค	20 (8.58)	140 (60.09)	59 (25.32)	8 (3.43)	6 (2.58)	3.69 (เห็นด้วย)	3
1.3 ผู้ประกอบการธุรกิจน่าเที่ยว ที่มี ศักยภาพ และมีความพร้อมจะ สามารถขยายธุรกิจไปยัง ต่างประเทศ	59 (25.32)	124 (53.32)	44 (53.22)	4 (18.88)	2 (0.86)	4.00 (เห็นด้วย)	1
ค่าเฉลี่ยรวม						3.80 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน

(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อด้านบวกด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.80)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วย คือ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมจะสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศที่ซื้อผูกพันช่วยเหลืออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายบริการ การลงทุนและแรงงานฝีมือและทำธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น การเปิดร้านอาหารไทย การเปิดสปาไทย ฯลฯ ในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน(ค่าเฉลี่ย 4.00) นโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.72) การเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว จะช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ ขยายฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค (ค่าเฉลี่ย 3.69)

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)

ผลกระทบด้านบวก การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
2.1 ชาวต่างชาติถือหุ้นใน กิจการได้ไม่เกิน 70 %	1 (0.43)	49 (21.03)	52 (22.32)	84 (36.05)	47 (20.17)	2.45 (ไม่เห็นด้วย)	4
2.2 การไหลเข้าของเงินทุน จากต่างประเทศ	11 (4.72)	93 (39.91)	71 (30.47)	43 (18.45)	15 (6.44)	3.18 (ไม่แน่ใจ)	3
2.3 เข้าไปร่วมทุนกับ ผู้ประกอบการต่างประเทศ ที่มีศักยภาพ ขยายธุรกิจได้ มากยิ่งขึ้น	14 (6.01)	135 (57.94)	59 (25.32)	16 (6.87)	9 (3.86)	3.55 (เห็นด้วย)	2

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)(ต่อ)

ผลกระทบด้านบวก การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
2.4 ขกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันใน ตลาด กระจายรายได้ ไปยังแหล่งท่องเที่ยว	17 (7.30)	130 (55.79)	63 (27.04)	14 (6.01)	9 (3.86)	3.57 (เห็นด้วย)	1
ค่าเฉลี่ยรวม						3.19 (ไม่แน่ใจ)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ยุติแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นด้านในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบด้านบวก คือ การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances) อยู่ในระดับไม่แน่ใจ (ค่าเฉลี่ย 3.19)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วย คือ การสนับสนุนให้มีการกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศจะเป็นการเปิดโอกาสให้จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้แหล่งเงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยว และยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันในตลาด เกิดการกระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดใกล้เคียง หรือท้องถิ่นที่ห่างไกล (ค่าเฉลี่ย 3.57) การเปิดตลาดเสรีมีผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวที่จะเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีศักยภาพ เช่น สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ฯลฯ เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ มีโอกาสเติบโตและขยายธุรกิจได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.55) ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยระดับไม่แน่ใจ คือ การเปิดตลาดเสรี ทำให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่โดยรวม เนื่องจากนักลงทุนเกิด

ความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนที่ได้รับการคุ้มครอง ไม่ถูกเวนคืน ยึดทรัพย์ ได้รับการชดเชย ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (ค่าเฉลี่ย 3.18)

สำหรับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยระดับไม่เห็นด้วย คือ การเปลี่ยนแปลงกฎหมายให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70 % เป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ธุรกิจนำเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 2.45)

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ(The stimulation of local firms)

ผลกระทบด้านบวก การกระตุ้นเศรษฐกิจ ภายในประเทศ (The stimulation of local firms)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ลำดับที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
3.1 เกิดการพัฒนาให้จังหวัด เชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยว ที่สำคัญของตลาดท่องเที่ยว โลก	26 (11.20)	141 (60.50)	56 (24.00)	9 (3.90)	1 (0.40)	3.78 (เห็นด้วย)	4
3.2 การกระตุ้นให้ผู้ประกอบ การสร้างสรรค์ภาพและความ สามารถในการแข่งขัน	35 (15.02)	143 (61.37)	45 (19.31)	5 (2.15)	5 (2.15)	3.85 (เห็นด้วย)	3
3.3 เกิดแนวความคิดใหม่ใน การพัฒนาสินค้าทางการ ท่องเที่ยว	36 (15.45)	144 (61.80)	50 (21.46)	2 (0.86)	1 (0.43)	3.91 (เห็นด้วย)	1
3.4 ขาดองค์ความรู้ในการลงทุน ในธุรกิจการท่องเที่ยวใน ประเทศอาเซียน	53 (22.75)	111 (47.64)	59 (25.32)	7 (3.00)	3 (1.29)	3.88 (เห็นด้วย)	2
3.5 ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นมากขึ้น มีโอกาส เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น	42 (18.03)	111 (47.64)	62 (26.61)	15 (6.44)	3 (1.29)	3.75 (เห็นด้วย)	5
ค่าเฉลี่ยรวม						3.83 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความคิดเห็นในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อด้านบวก คือ การกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ(The stimulation of local firms)อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.83)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วย คือ การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะทำให้เกิดแนวความคิดใหม่ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยว ตลอดจนเกิดการเชื่อมโยงสินค้าและบริการระหว่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.91) ผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีความสามารถในการแข่งขันเพียงพอ แต่ยังคงค้ความรู้ในการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียน เช่น กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการไปลงทุน สิทธิประโยชน์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษานำมาพิจารณาการออกไปลงทุนในประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 3.88) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขัน โดยมีการรักษาคุณภาพ มาตรฐาน ตลอดจนชื่อเสียงของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.85)การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยวจะช่วยให้เกิดการพัฒนาดำจังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยว (Destination) ที่สำคัญของตลาดท่องเที่ยวโลก (ค่าเฉลี่ย 3.78) และแนวโน้มการเปิดตลาดเสรีด้านการท่องเที่ยวจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ธุรกิจนำเที่ยวของท่าน มีรายได้เพิ่มขึ้น มีโอกาสเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.75) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการสร้างงาน (Creating employment)

ผลกระทบด้านบวก การสร้างงาน (Creating employment)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
4.1 การขยายตัวทางธุรกิจ และการลงทุนส่งผลให้ เกิดการจ้างงานมากขึ้น	15 (6.40)	148 (63.50)	53 (22.70)	10 (4.30)	7 (3.00)	3.66 (เห็นด้วย)	3
4.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ มี โอกาสใช้แรงงานจาก ประเทศที่มีราคาถูกกว่า	8 (3.43)	69 (29.61)	103 (44.21)	40 (17.17)	13 (5.58)	3.08 (ไม่แน่ใจ)	6
4.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวมี การพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน	18 (7.73)	118 (50.64)	78 (33.48)	16 (6.87)	3 (1.29)	3.57 (เห็นด้วย)	4
4.4 มีโอกาสใช้แรงงานจาก ประเทศอื่น ๆ ที่มีศักยภาพ ด้านภาษาสื่อสารที่ขาด แคลน	15 (6.44)	79 (33.91)	84 (36.05)	38 (16.31)	17 (7.30)	3.16 (ไม่แน่ใจ)	5
4.5 สถาบันการศึกษาควรจะ ปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพ ด้านท่องเที่ยวอาเซียน (MRA) ให้สนองตอบ ความต้องการของผู้ประ กอบการนำเที่ยวเพื่อเพิ่ม ขีดความสามารถในการ แข่งขัน	90 (38.63)	117 (50.21)	16 (6.87)	9 (3.86)	1 (0.43)	4.23 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการสร้างงาน (Creating employment) (ต่อ)

ผลกระทบด้านบวก การสร้างงาน (Creating employment)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
4.6 ความยืดหยุ่นในตลาด แรงงานมากขึ้นใน ระหว่างประเทศ สมาชิกอาเซียน ส่งผล ดีต่อการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการนำ เที่ยว	90 (38.63)	117 (50.21)	16 (6.87)	9 (3.86)	1 (0.43)	3.77 (เห็นด้วย)	2
ค่าเฉลี่ยรวม						3.58 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ยুক্তีแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความคิดเห็นในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบด้านบวก คือ การสร้างงาน (Creating employment)อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย รวม 3.58)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ สถาบันการศึกษา ควรจะปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน(MRA) ให้สนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว โดยเฉพาะผู้บริหารในระดับหัวหน้างานและระดับกลางขึ้นไปที่มีแนวโน้มขาดแคลน และมักคุเทศก์ในภาษาที่ขาดแคลน และควรที่จะเพิ่มเนื้อหาวิชาด้านพฤติกรรมผู้รับบริการ ชาวอาเซียนภาษาอาเซียน ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.23)

ความคิดเห็นระดับเห็นด้วย คือ การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพ (MRA) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีระหว่างประเทศสมาชิก

อาเซียน ส่งผลให้เกิดความยืดหยุ่นในตลาดแรงงานมากขึ้น ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพสูงสุด สร้างรายได้สูงขึ้น เพื่ออำนาจในการต่อรองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในแง่ของศักยภาพของแรงงานที่สูงขึ้น ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.77) การจ้างงานใน ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวน่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้น อันเกิดจากการขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนของชาวต่างประเทศ(ค่าเฉลี่ย 3.66) ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเข้าถึงตลาดการลงทุน และตลาดแรงงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกัน ทำให้มีโอกาสได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น ส่งผลให้แรงงานไทยจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้นจนสามารถแข่งขันได้(ค่าเฉลี่ย 3.57)ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นระดับ ไม่น่าใจ คือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่น ๆ ที่มีศักยภาพด้านภาษาสื่อสารที่ดีกว่า โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ภาษาที่ขาดแคลน ทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 3.16) และผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่น ๆ ที่มีราคาถูกกว่าทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของแรงงาน (ค่าเฉลี่ย 3.08)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี และ ความรู้ (Transfer of technology and knowledge)

ผลกระทบด้านบวก การถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้ (Transfer of technology and knowledge)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
5.1 ส่งเสริมการลงทุนจาก ต่างประเทศส่งผลให้เกิด ความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยีการสื่อสาร	32 (13.73)	103 (44.21)	75 (32.19)	12 (5.15)	11 (4.72)	3.57 (เห็นด้วย)	4
5.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยว มี โอกาสเรียนรู้การ ทำงาน นำหลักการ บริหารที่เป็นระบบ และ เทคโนโลยี สมัยใหม่ๆ มาใช้กับ ธุรกิจนำเที่ยว	30 (12.88)	137 (58.80)	51 (21.89)	7 (3.00)	8 (3.43)	3.75 (เห็นด้วย)	1
5.3 บุคลากร เกิดการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยี และ การบริหารงานใหม่ๆ ทำให้เกิดการทำงานที่มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	32 (13.73)	134 (57.51)	46 (19.74)	11 (4.72)	10 (4.29)	3.72 (เห็นด้วย)	2
5.4 เกิดการพัฒนาระดับ การบริหาร การจัดการ ให้ทันสมัยและมีประ สิทธิภาพมากขึ้น	35 (15.02)	123 (52.79)	56 (24.03)	8 (3.43)	11 (4.72)	3.70 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม						3.68 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความคิดเห็นในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อด้านบวก คือ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้ (Transfer of technology and knowledge) อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.68)

ความคิดเห็นระดับเห็นด้วย คือ การเปิดเสรีการค้าภาคบริการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเรียนรู้การทำงาน นำหลักการบริหารที่เป็นระบบ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.75) บุคลากรที่ทำงานในบริษัทนำเที่ยวต่างชาติ มีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยี และทักษะการบริหารงานใหม่ ๆ นำมาต่อยอดในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทำให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.72) หากมีผู้บริหารระดับสูงที่เข้ามาดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ ย่อมเป็นการพัฒนาระดับการบริหาร การจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.70)และ การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะช่วยส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งบริษัทต่างชาติจะนำเอาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Network communication & internet) เข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่และถูกถ่ายทอดไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 3.57) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา

ผลกระทบด้านลบ การลดลงของการควบคุม รูปแบบและขีดจำกัดของการ พัฒนา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1.1 ภาครัฐควรมีความเข้ม แข็งและมีการบังคับใช้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด	110 (47.21)	85 (36.48)	24 (10.30)	12 (5.15)	2 (0.86)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
1.2 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวควรร กำหนดทิศทางที่ชัดเจนใน การเจรจาเปิดเสรีบริการ ด้านท่องเที่ยว	118 (50.64)	96 (41.20)	17 (7.30)	0 (0.00)	2 (0.86)	4.41 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ การลดลงของการควบคุม รูปแบบและขีดจำกัดของการ พัฒนา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยว ขาดแคลนเงินทุน หรือ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ในการขยายธุรกิจและ การลงทุนไปต่างประเทศ	68 (29.18)	95 (40.77)	59 (25.32)	4 (1.72)	7 (3.00)	3.91 (เห็นด้วย)	4
1.4 บริษัทนำเที่ยวต่างประ เทศได้รับการปฏิบัติที่เท่า เทียมกันกับบริษัทนำ เที่ยวในประเทศ อาจจะมี อิทธิพลต่อการตัดสินใจ ของรัฐบาลในด้านการ ลงทุนและการตกลง ทางการค้า	71 (30.47)	99 (42.49)	47 (20.17)	5 (2.15)	11 (4.72)	3.92 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม						4.12 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความคิดเห็นในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบด้านบวก คือ การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนาอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย รวม 4.12)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่เคยมีทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องมีการ

กำหนดทิศทางที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นฐานในการเจรจาเปิดเสรีบนพื้นฐานของสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันของประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.41) และไม่เกรงกลัวการเปิดเสรี แต่อยากให้ภาครัฐมีความเข้มแข็งและมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด (ค่าเฉลี่ย 4.24)

ความคิดเห็นระดับเห็นด้วย คือ การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยว จะส่งผลให้บริษัทนำเที่ยวต่างประเทศได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันกับบริษัทนำเที่ยวในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถและอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมบริษัทต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและการตกลงทางการค้า (ค่าเฉลี่ย 3.92) และผู้ประกอบการนำเที่ยวมีปัญหาในการขาดแคลนเงินทุน หรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือขยายธุรกิจและการลงทุนไปต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.91)

ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการลดลงของการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ

ผลกระทบด้านลบ การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
2.1 การเปิดเสรีการค้าบริการด้าน ท่องเที่ยว เป็นการเอื้อ ประโยชน์ให้แก่นักลงทุนทำ ธุรกิจในอาเซียนได้อย่าง ถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น เท่านั้น	59 (25.32)	91 (39.06)	44 (18.88)	29 (12.45)	10 (4.29)	3.69 (เห็นด้วย)	2
2.2 การเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมี สิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจ ท่องเที่ยวรัฐบาลควรมี มาตรการป้องกันหรือควบคุม ให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ	102 (43.78)	75 (32.19)	31 (13.30)	16 (6.87)	9 (3.86)	4.05 (เห็นด้วย)	1
ค่าเฉลี่ยรวม						3.87 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ : จำนวนจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ความคิดเห็นในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อด้านบวก คือ การรู้ว่ไหลทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.87)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยคือ การเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยวรัฐบาลควรมีมาตรการป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.05) และการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในประเทศไทย มีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยมีคนไทยเป็น nominee อยู่แล้วจำนวนมาก การเปิดเสรีจึงอาจไม่ได้มีผลกระทบอะไรเพิ่มมากนัก เพียงแต่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คนต่างชาติสามารถทำธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น และเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนไทยสามารถออกไปประกอบธุรกิจนำเที่ยวในต่างประเทศในอาเซียนได้ง่ายขึ้นเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.69)

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้าน ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม (SME)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
3.1 การให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ	102 (43.78)	84 (36.05)	26 (11.16)	13 (5.58)	8 (3.43)	4.11 (เห็นด้วย)	3
3.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่เป็น SMEs ทำธุรกิจแบบอนุรักษ์นิยมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ	77 (33.05)	126 (54.08)	14 (6.01)	14 (6.01)	2 (0.86)	4.12 (เห็นด้วย)	2

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้าน ผลกระทบต่อผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)(ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม (SME)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
3.3 ผู้ประกอบการนำที่บางส่วน ใหญ่ไม่ทราบว่าจะได้ ผลประโยชน์อย่างไรจาก ข้อตกลงว่าด้วยการค้าเสรี บริการท่องเที่ยวและไม่ สามารถประเมิน ผลกระทบที่ เกิดขึ้นในระยะยาวต่อธุรกิจ ของตนเอง	61 (26.18)	126 (54.08)	36 (15.45)	10 (4.29)	0 (0.00)	4.02 (เห็นด้วย)	4
3.4 รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือ มาตรการเพื่อเยียวยาผู้ ประกอบการนำเที่ยว SMEs ที่ ได้รับผลกระทบต่อการเปิด เสรีบริการท่องเที่ยว	126 (54.08)	84 (36.05)	19 (8.15)	1 (0.43)	3 (1.29)	3.16 (ไม่เห็นใจ)	6
3.5 ผู้ประกอบการนำที่บางส่วน ใหญ่ขาดความรู้ เครื่องช่วย และทักษะที่จำเป็นในการ ดำเนินธุรกิจและการแข่งขัน ในระดับสากล	83 (35.62)	111 (47.64)	28 (12.02)	8 (3.43)	3 (1.29)	4.13 (เห็นด้วย)	1
3.6 ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาด ความรู้และทักษะด้าน เทคโนโลยีการสื่อสารและ สารสนเทศ (ICT) ในการ ประชาสัมพันธ์และมีขีดจำกัด ในการกระจายข่าวสาร	81 (34.76)	104 (44.64)	24 (10.30)	12 (5.15)	12 (5.15)	3.99 (เห็นด้วย)	5
ค่าเฉลี่ยรวม						4.13 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความคิดเห็นในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.13)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยคือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ส่วนใหญ่เป็น SMEs ที่ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในระดับสากล และขาดเครือข่ายในการประสานงานร่วมกันทั้งในระดับพื้นที่ ภายในประเทศ และภายในภูมิภาค (ค่าเฉลี่ย 4.13) ศักยภาพของผู้ประกอบการนำเที่ยวโดยรวมไม่สูง มีเพียงบริษัทใหญ่ไม่กี่บริษัทที่สามารถแข่งขันได้ดีกับต่างประเทศ ที่เหลือส่วนใหญ่ทำธุรกิจแบบอนุรักษนิยม (ค่าเฉลี่ย 4.12) การให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.11) ผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ประจักษ์ว่าตนเองได้ผลประโยชน์อย่างไรจากความตกลงว่าด้วยการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวมีผลบังคับใช้แล้ว และไม่สามารถประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวต่อธุรกิจของตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.02) และผู้ประกอบการนำเที่ยวจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะการสร้างพื้นฐานเครือข่าย Internet ที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์ และปัญหาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ ทำให้การบริการมีขีดจำกัดไม่สามารถกระจายข่าวสารได้อย่างทั่วถึง จึงไม่สามารถแข่งขันกับชาวต่างชาติได้ (ค่าเฉลี่ย 3.99)

สำหรับความคิดเห็น ระดับ ไม่น่าใจ คือ รัฐบาลควรมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อ การเปิดเสรี เช่น ลดหย่อนภาษีเป็นเวลา 3 ปี อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำเพื่อส่งเสริมการลงทุนฯลฯ (ค่าเฉลี่ย 3.16)

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นปัญหาการแย่งงานในประเทศ

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาการแย่งงานในประเทศ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
4.1 การยกเลิกสงวนอาชีพ เฉพาะ และการเปิดเสรีให้ ชาวต่าง ชาติดีสามารถมา ประกอบอาชีพเฉพาะได้ อย่างอิสระจะเกิดปัญหาการ แย่งงานในประเทศ	108 (46.35)	67 (28.76)	26 (11.16)	16 (6.87)	16 (6.87)	4.01 (เห็นด้วย)	4
4.2 การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะเกิดการหลั่งไหลเข้ามา ของแรงงานคนต่างด้าว จะ เป็นภาระต่อผู้ประกอบการ นำเที่ยวผู้ว่าจ้างงาน ในการ บริหารจัดการและเกิด ปัญหาการป้องกันโรคภัย ไข้เจ็บที่ดำเนินการได้ยาก	122 (52.36)	77 (33.05)	10 (7.73)	14 (4.29)	6 (2.58)	4.28 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
4.3 หากมีการแก้ไขกฎหมาย โดยให้คนต่างชาตินำเข้า ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ จะส่งผลให้ผู้ประกอบการ นำเที่ยวไทย ไม่สามารถ แข่งขันได้	93 (39.91)	75 (32.19)	35 (15.02)	20 (8.58)	10 (4.29)	3.95 (เห็นด้วย)	5
4.4 การเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลให้แรงงานจาก ประเทศอาเซียนเข้ามา ทำงานในระดับจัดการหรือ ระดับบริหารมากขึ้นใน ขณะที่คนไทยทำงานระดับ ปฏิบัติการซึ่งอาจทำให้ วัฒนธรรมขององค์กร เปลี่ยนแปลงไป	105 (45.06)	104 (44.64)	16 (6.87)	3 (1.29)	5 (2.15)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นปัญหาการแข่งงานในประเทศ (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาการแข่งงานในประเทศ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
4.5 การเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย มากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน	109 (46.78)	77 (33.05)	35 (15.02)	6 (2.58)	6 (2.58)	4.19 (เห็นด้วย)	3
4.6 การเคลื่อนย้ายบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวระหว่างประเทศอาเซียน ส่งผลให้แรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน มาแย่งงานคนไทยในระดับปฏิบัติการ แต่ส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวที่มีทางเลือกในการใช้แรงงานที่มีคุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำกว่า	57 (24.46)	73 (31.33)	44 (18.88)	41 (17.60)	18 (7.73)	3.47 (เห็นด้วย)	6
ค่าเฉลี่ยรวม						4.03 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดีแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ความคิดเห็นปัญหาการแข่งงานในประเทศของผู้ตอบแบบสอบถามในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อด้านบวก คือ อยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.03)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคือ การเปิดการค้าเสรีทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานอาจจะทำให้คนทำงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น

ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะส่งผลให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป (ค่าเฉลี่ย 4.29) การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานคนต่างด้าว ทั้งแรงงานมีฝีมือ และไร้ฝีมือ ที่มีพฤติกรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิตที่แตกต่างกันทำให้เป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ว่าจ้างงาน ในการบริหารจัดการตลอดจนเกิดปัญหาการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก (ค่าเฉลี่ย 4.28)

สำหรับความคิดเห็นระดับ เห็นด้วย คือ การเปิดเสรีการค้าท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย มากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 4.191) การยกเลิกสงวนอาชีพเฉพาะ และการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติสามารถมาประกอบอาชีพเฉพาะได้อย่างอิสระจะเกิดปัญหาการแข่งขันในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.01) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าหากในอนาคต มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ทำให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจนำเที่ยว จะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 3.95) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าคนไทยไม่สนใจในงานธุรกิจบริการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นงานที่ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญมากนักหากมีการเปิดเสรีให้มีการเคลื่อนย้ายบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวระหว่างประเทศอาเซียน อาจส่งผลให้แรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ฟิลิปปินส์ ฯลฯ มาแย่งงานคนไทยในตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติการ แต่ส่งผลดีต่อธุรกิจของท่านที่มีทางเลือกในการใช้บุคลากรที่มีคุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำ หรือจ่ายค่าตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการดำเนินธุรกิจ(ค่าเฉลี่ย 3.47) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นปัญหาสมองไหล

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาสมองไหล	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
5.1 การเปิดเสรีด้านบริการ ท่องเที่ยวทำให้เกิดการ ไหลออกของแรงงาน ไทยที่มีคุณภาพที่จะ ออกไปทำงานใน ประเทศอื่นที่ให้ ค่าตอบแทนที่สูงกว่า	49 (21.03)	116 (49.79)	56 (24.03)	10 (4.29)	2 (0.86)	3.86 (เห็นด้วย)	4
5.2 นักลงทุนต่างชาติจะจ้าง คนทำงานจากประเทศ ตนเองเท่านั้น ทำให้คน ไทยเสียโอกาส หาก ภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ จะทำให้เกิดปัญหา ในเรื่องนี้มากขึ้น	101 (43.35)	102 (43.78)	22 (9.44)	6 (2.58)	2 (0.86)	4.25 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
5.3 รัฐบาลควรมีกฎหมาย รองรับ ให้มีการใช้ มัครเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสี่ยงในเรื่อง ความเสื่อมถอยด้าน วัฒนธรรมและความ เสื่อมโทรมของแหล่ง ท่องเที่ยว	138 (59.23)	69 (29.61)	17 (7.30)	7 (3.00)	2 (0.86)	4.43 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นปัญหาสมองไหล (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาสมองไหล	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
5.4 หลักสูตรการอบรม มัคคุเทศก์ ในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบ การนำเที่ยว	91 (39.06)	102 (43.78)	33 (14.16)	0 (0.00)	7 (3.00)	4.16 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม						4.18 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดีแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ความคิดเห็นปัญหาสมองไหลของผู้ตอบแบบสอบถามในการเปิด
การค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบด้านลบ คือ อยู่ในระดับ เห็นด้วย
(ค่าเฉลี่ยรวม 4.18)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคือ มัคคุเทศก์ไทยมีจุดอ่อนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ
และยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาอื่น ๆ เช่น เกาหลี รัสเซีย อิหร่าน ฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ
นำเที่ยว จึงก่อให้เกิดปัญหา Sitting Guide รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับการเปิดเสรี ให้มีการใช้
มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสถียรในเรื่องความเสื่อมถอยด้าน
วัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.43) และปัญหาเรื่องนักลงทุนเข้ามา
ลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น และอาจจะจ้างงานคนทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น หากภาครัฐไม่
ดำเนินการใด ๆ และในอนาคตหากเปิดโอกาสให้ลงทุนโดยถือหุ้นได้ถึง 70% จะทำให้เกิดปัญหาใน
เรื่องนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.25)

สำหรับความคิดเห็นระดับ เห็นด้วย คือ มัคคุเทศก์ไทยมีจุดอ่อนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และ ยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาอื่น ๆ เช่น เกาหลี รัสเซีย อิหร่าน ฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจนำ เที่ยว จึงก่อให้เกิดปัญหา Sitting Guide รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับการเปิดเสรี ให้มีการใช้ มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้าน วัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.16) และการเปิดเสรีด้านบริการ ท่องเที่ยว ทำให้เกิดการไหลออกของแรงงานไทยที่มีคุณภาพที่จะออกไปทำงานในประเทศอื่นที่ให้ ค่าตอบแทนที่สูงกว่า (ค่าเฉลี่ย 3.86)

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อผู้บริโภค ภายในประเทศ

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
6.1 กลุ่มนักท่องเที่ยว ภายในประเทศเดินทาง ท่องเที่ยวในต่างประเทศ มากขึ้น	59 (25.32)	139 (59.66)	27 (11.59)	8 (3.43)	0 (0.00)	4.07 (เห็นด้วย)	4
6.2 การหลังไหลเข้ามาของคน ต่างด้าว ทำให้การป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ ยาก	106 (45.49)	105 (45.06)	19 (8.15)	2 (0.86)	1 (0.43)	4.34 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
6.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันกับ บริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ ได้ มีแข่งขันกันเองสูง และ ประสบปัญหาการตัดราคา ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับ บริการที่ไม่มีมาตรฐาน และ มีคุณภาพบริการที่ต่ำลง	129 (55.36)	80 (34.33)	18 (7.73)	3 (1.29)	3 (1.29)	4.41 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อผู้บริโภคภายในประเทศ (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
6.4 ภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย วิถีไทย	123 (52.79)	74 (31.76)	26 (11.16)	6 (2.58)	4 (1.72)	4.31 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	3
ค่าเฉลี่ยรวม						4.28 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ยุติแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.29พบว่า ความคิดเห็นผลกระทบต่อผู้บริโภคภายในประเทศของผู้ตอบแบบสอบถามในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบด้านลบ คืออยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ยรวม 4.28)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ยังมีเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ และมีการแข่งขันกันเองสูง ทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวประสบปัญหาการตัดราคา ส่งผลกระทบให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง (ค่าเฉลี่ย 4.41) และการหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก และเป็นภาระของแผ่นดินในการดูแลคนต่างด้าวจำนวนมาก (ค่าเฉลี่ย 4.34) และภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย วิถีไทย (ค่าเฉลี่ย 4.31) ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นระดับ เห็นด้วย คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวภายในประเทศมีโอกาสเลือกเส้นทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายจากประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวไปในต่างประเทศมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.07)

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนา ที่ยั่งยืน (Sustainable Development)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
7.1 แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบ ยั่งยืนของชาวต่างประเทศ จะ ถูกถ่ายทอดให้กับ ผู้ประกอบการนำเที่ยว ดังนั้น ปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหา การทำลายสิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ จะลดลงมีผลดีต่อ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม	50 (21.46)	73 (31.33)	76 (32.62)	24 (10.30)	10 (4.29)	3.35 (ไม่แน่ใจ)	7
7.2 ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรใน ประเทศมากเกินไปโดยมีอาจ จะ จำกัดได้(Over Exploitation of Natural Resources)	59 (25.32)	114 (48.93)	54 (23.18)	4 (1.72)	2 (0.86)	3.96 (เห็นด้วย)	6
7.3 ทำให้เกิดการพัฒนาปัจจัย พื้นฐานทางการท่องเที่ยว และ การผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นก่อให้เกิด ต้นทุนในการบำบัดและกำจัด ขยะชนิดต่าง ๆ	72 (30.90)	120 (51.50)	34 (14.59)	7 (3.00)	0 (0.00)	4.10 (เห็นด้วย)	5

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนา ที่ยั่งยืน (Sustainable Development)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
7.4 เกิดความเสื่อมโทรมร้อยละหรือ ของทรัพยากรธรรมชาติ มี ผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ	92 (39.48)	116 (49.79)	23 (9.87)	2 (0.86)	0 (0.00)	4.28 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
7.5 ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยกำหนดเงื่อนไขการต่อ อายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจ นำเที่ยว ให้มีเอกสารรับรอง การดำเนินงานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	91 (39.06)	100 (42.92)	29 (12.45)	9 (3.86)	4 (1.72)	4.14 (เห็นด้วย)	4
7.6 ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีความ จำเป็นต้องพัฒนาขีดความ สามารถในหลาย ๆ ด้านเพื่อ เพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันในการเปิดเสรีบริการ ท่องเที่ยว	98 (42.06)	120 (51.50)	10 (4.29)	4 (1.72)	1 (0.43)	4.33 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนา ที่ยั่งยืน (Sustainable Development)	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
7.7 ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาด ข้อมูลการวิจัย (R&D) ที่ เป็นประโยชน์ เพื่อนำมา พิจารณาในการวางแผน ธุรกิจ	75 (32.19)	127 (54.51)	26 (11.16)	2 (0.86)	3 (1.29)	4.15 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม						4.07 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความคิดเห็นปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ของผู้ตอบแบบสอบถามในการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยส่งผลกระทบด้านบวก คือ อยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.07)

โดยความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคือ ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลาย ๆ ด้านเช่น การบริหารจัดการ ภาษา การตลาด ความเข้าใจถึงตลาดเป้าหมาย การให้บริการที่แตกต่างเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.33) และเกิดความเสื่อมโทรมร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ อาจส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเสียหายในระยะยาว (ค่าเฉลี่ย 4.28)

สำหรับความคิดเห็นระดับ เห็นด้วย คือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาดข้อมูลการวิจัย (R&D) ที่จะเป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เช่น พฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาเซียน, บทวิเคราะห์การลงทุนใน

กลุ่มประเทศอาเซียน ฯลฯ เพื่อนำมาพิจารณาในการวางแผนธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.15) ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขสำหรับการต่ออายุใบอนุญาต ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้มีเอกสารการรับรองว่าได้มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาการบริการไม่มีคุณภาพและไม่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากร (ค่าเฉลี่ย 4.14) ทำให้เกิดการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว อาทิเช่น ถนน ,สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ การผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดต้นทุนในการบำบัดและกำจัดขยะชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะขยะมีพิษ ซึ่งเป็นภาระและต้นทุนของแผ่นดิน (ค่าเฉลี่ย 4.10) ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรในประเทศมากเกินไปโดยมีอาจจะจำกัดได้ (Over Exploitation of Natural Resources) (ค่าเฉลี่ย 3.96)

ความคิดเห็นระดับ ไม่น่าใจ คือ การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวแล้ว “แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน” ของชาวต่างประเทศ จะถูกถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการ ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม และอื่นๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.35)

ส่วนที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลว่าจะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลว่าจะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ประเภทใบอนุญาต	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	ทราบ		ไม่ทราบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่างประเทศ (Outbound)	33	32	96.97	1	3.03
ต่างประเทศ (Inbound)	26	22	84.62	4	15.38
ในประเทศ (Domestic)	22	20	90.91	2	9.09
เฉพาะพื้นที่	194	182	93.81	12	6.19
รวม	275	256	93.09	19	6.91

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 275 ราย (ต่างประเทศ (Outbound) 33 ราย, ต่างประเทศ (Inbound) 26 ราย, ในประเทศ (Domestic) 22 ราย ,เฉพาะพื้นที่ 194 ราย) ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ข้อมูลว่าจะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ ทราบ จำนวน 256 ราย (ร้อยละ 93.09) และไม่ทราบ จำนวน 19 ราย (ร้อยละ 6.91)

ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรับรู้รับทราบข้อมูลว่าจะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จำนวน 256 ราย แยกตามประเภทใบอนุญาต พบว่ามากที่สุด คือ ประเภทต่างประเทศ (Outbound) จำนวน 32 ราย (ร้อยละ 96.97), ประเภทเฉพาะพื้นที่ จำนวน 182 ราย (ร้อยละ 93.81), ประเภทในประเทศ (Domestic) จำนวน 20 ราย (ร้อยละ 90.91) และประเภทต่างประเทศ (Inbound) จำนวน 22 ราย (ร้อยละ 84.62) ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่ทราบว่ามีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จำนวน 19 ราย แยกตามประเภทใบอนุญาต พบว่ามากที่สุด คือ ประเภทต่างประเทศ (Inbound) จำนวน 4 ราย (ร้อยละ 15.38), ประเภทในประเทศ (Domestic) จำนวน 2 ราย (ร้อยละ 9.09), ประเภทเฉพาะพื้นที่ จำนวน 12 ราย (ร้อยละ 6.19), ,) , และประเภทต่างประเทศ (Outbound) จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 3.03) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาต

ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่างประเทศ (Outbound)	33	25	75.76	8	24.24
ต่างประเทศ (Inbound)	26	21	80.77	5	19.23
ในประเทศ (Domestic)	22	16	72.73	6	27.27
เฉพาะพื้นที่	194	150	77.32	44	22.68
รวม	275	212	77.09	63	22.91

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 275 ราย (ต่างประเทศ (Outbound) 33 ราย, ต่างประเทศ (Inbound) 26 ราย, ในประเทศ (Domestic) 22 ราย ,เฉพาะพื้นที่ 194 ราย) มีความเห็นว่า เห็นด้วยในการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จำนวน 212 ราย (ร้อยละ 77.09) และไม่เห็นด้วย 63 ราย (ร้อยละ 22.91)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า เห็นด้วย จำนวน 212 ราย แยกตามประเภทใบอนุญาต พบว่า ประเภทต่างประเทศ (Inbound) จำนวน 21 ราย (ร้อยละ 80.77), ประเภทเฉพาะพื้นที่ จำนวน 150 ราย (ร้อยละ 77.32) ประเภทต่างประเทศ (Outbound) จำนวน 25 ราย (ร้อยละ 75.76) และ ประเภทในประเทศ (Domestic) จำนวน 6 ราย (ร้อยละ 72.73) ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ไม่เห็นด้วย จำนวน 63 ราย แยกตามประเภทใบอนุญาต พบว่า ประเภทในประเทศ (Domestic) จำนวน 6 ราย (ร้อยละ 27.27), ประเภทต่างประเทศ (Outbound) จำนวน 8 ราย (ร้อยละ 24.24) , ประเภทเฉพาะพื้นที่ จำนวน 44 ราย (ร้อยละ 22.68) และ ประเภทต่างประเทศ (Inbound) จำนวน 8 ราย (ร้อยละ 19.23) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ต่อผลกระทบในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	มีผลกระทบ (ราย)		ไม่มีผลกระทบ(ราย)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่างประเทศ (Outbound)	33	32	96.97	1	3.03
ต่างประเทศ (Inbound)	26	21	80.77	5	19.23
ในประเทศ (Domestic)	22	17	77.27	5	22.73
เฉพาะพื้นที่	194	163	84.02	31	15.98
รวม	275	233	84.73	42	15.27

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตอบแบบสอบถาม จำนวน 275 ราย ประกอบด้วย ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) 33 ราย, ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ(Inbound) 26 ราย, ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ประเภทในประเทศ (Domestic) 22 ราย ,ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ 194 ราย ความคิดเห็นโดยรวม มีความเห็นว่าการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 233 ราย (ร้อยละ 84.73) และไม่มีผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 42 ราย (ร้อยละ 15.27)

ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า การเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจนำเที่ยวมีผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 233 ราย โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว พบว่าผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตต่างประเทศ (Outbound) จำนวน 32 ราย (ร้อยละ 96.97), ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตเฉพาะพื้นที่ จำนวน 163 ราย (ร้อยละ 84.02), ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตต่างประเทศ (Inbound) จำนวน 21 ราย (ร้อยละ 80.77) และผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตในประเทศ (Domestic) จำนวน 17 ราย (ร้อยละ 77.27) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า การเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ไม่มีผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 42 ราย โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตในประเทศ (Domestic) จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 22.73) , ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตต่างประเทศ (Inbound) จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 19.23) , ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตเฉพาะพื้นที่ จำนวน 31 ราย (ร้อยละ 15.98) และผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตต่างประเทศ (Outbound) จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 3.03) ตามลำดับ

ทั้งนี้ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามว่า การเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ไม่มีผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 42 รายนี้ ได้ยุติการตอบแบบสอบถาม ดังนั้น จึงมีผู้ประกอบการนำเที่ยวตอบแบบสอบถามต่อไป จำนวน 233 ราย ที่จะนำมาวิเคราะห์ผลการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบต่อการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

การเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยว	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะพื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
1.1 การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ	3.84 (มาก)	3.86 (มาก)	3.71 (มาก)	3.56 (มาก)	3.64 (มาก)	2
1.2 มีแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น	3.42 (มาก)	3.38 (ปานกลาง)	3.59 (มาก)	3.40 (ปานกลาง)	3.42 (ปานกลาง)	5
1.3 เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ	3.94 (มาก)	3.62 (มาก)	3.82 (มาก)	3.64 (มาก)	3.70 (มาก)	1
1.4 เกิดการสร้างงาน	3.74 (มาก)	3.62 (มาก)	3.65 (มาก)	3.50 (มาก)	3.55 (มาก)	3
1.5 เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้	3.48 (มาก)	3.38 (ปานกลาง)	3.59 (มาก)	3.55 (มาก)	3.53 (มาก)	4
ค่าเฉลี่ยรวม					3.61 (มาก)	

หมายเหตุ : คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ผู้ที่แบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ความคิดเห็นการเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.61)

ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวมาก ได้แก่ เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.70) การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.64) เกิดการสร้างงาน (ค่าเฉลี่ย 3.55) เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.53) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวปานกลาง คือ มีแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.42)

ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

การเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยว	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ใน ประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
1.1 การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา	2.77 (ปานกลาง)	3.29 (ปานกลาง)	2.94 (ปานกลาง)	3.09 (ปานกลาง)	3.02 (ปานกลาง)	7
1.2 การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ	3.65 (มาก)	3.33 (ปานกลาง)	3.71 (มาก)	3.60 (มาก)	3.57 (มาก)	3
1.3 ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	3.71 (มาก)	3.38 (ปานกลาง)	3.65 (มาก)	3.63 (มาก)	3.59 (มาก)	2
1.4 ปัญหาการแข่งขันในประเทศ	3.74 (มาก)	4.00 (มาก)	3.53 (มาก)	3.75 (มาก)	3.75 (มาก)	1

ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

การเปิดเสรีการค้า ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของประเทศไทย จะส่งผล เสียต่อธุรกิจนำเที่ยว	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปดผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ใน ประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)		
1.5 ปัญหาสมองไหล	3.45 (มาก)	3.71 (มาก)	3.35 (ปานกลาง)	3.39 (ปานกลาง)	3.48 (มาก)	4
1.6 ผลกระทบต่อ ผู้บริโภค ภายในประเทศ	3.13 (ปานกลาง)	3.10 (ปานกลาง)	3.41 (มาก)	3.38 (ปานกลาง)	3.20 (ปานกลาง)	6
1.7 ผลกระทบต่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน	3.35 (ปานกลาง)	3.62 (มาก)	3.41 (มาก)	3.33 (ปานกลาง)	3.43 (มาก)	5
ค่าเฉลี่ยรวม					3.43 (มาก)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน

(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ความคิดเห็นการเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.43)

ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยว ในระดับมาก คือ ปัญหาการแย่งงานในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.75) การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) (ค่าเฉลี่ย 3.59) การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ

(ค่าเฉลี่ย 3.57) ปัญหาสมองไหล (ค่าเฉลี่ย 3.48) ผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(ค่าเฉลี่ย 3.43) และการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยว ในระดับปานกลาง คือ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.20) และการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 3.02) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยจะส่งผลกระทบในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (Economic performance) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านบวก การเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจของประเทศ (Economic performance)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ย รวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
1.1 นโยบายการเปิดเสรี ภาคบริการ จะส่งผล ดีต่อระบบเศรษฐกิจ และการพัฒนา ประเทศ ส่งผลดีต่อ การค้าเป็นธุรกิจนำ เที่ยว	3.65 (เห็นด้วย)	3.62 (เห็นด้วย)	3.41 (เห็นด้วย)	3.73 (เห็นด้วย)	3.72 (เห็นด้วย)	2
1.2 การเปิดเสรีการค้า บริการท่องเที่ยว จะ ช่วยเพิ่มการส่งออก ของภาคบริการ ขยาย ฐานการตลาดทั้ง ภายในและนอก ภูมิภาค	3.55 (เห็นด้วย)	3.90 (เห็นด้วย)	3.53 (เห็นด้วย)	3.69 (เห็นด้วย)	3.69 (เห็นด้วย)	3

ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยจะส่งผลกระทบต่อในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (Economic performance) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านบวก การเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจของประเทศ (Economic performance)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
1.3 ผู้ประกอบธุรกิจนำ เที่ยว ที่มีศักยภาพ และมีความพร้อม จะสามารถขยาย ธุรกิจไปยัง ต่างประเทศ	4.03 (เห็นด้วย)	4.00 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.93 (เห็นด้วย)	4.00 (เห็นด้วย)	1
ค่าเฉลี่ยรวม					3.80 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน

(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความคิดเห็นว่าการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (Economic performance) โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.80) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ดังนี้

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมจะสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศที่ข้อผูกพันช่วยเหลืออำนวยความสะดวก การลงทุน และแรงงานฝีมือและทำธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น การเปิดร้านอาหารไทย ,การเปิดสปาไทย ฯลฯ ในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน

(ค่าเฉลี่ย 4.03) นโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจนำเข้า(ค่าเฉลี่ย 3.65)และ การเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว จะช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ ขยายฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค(ค่าเฉลี่ย 3.55) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมจะสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศที่ขอผูกพันช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือและทำธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น การเปิดร้านอาหารไทย ,การเปิดสปาไทย ฯลฯ ในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน(ค่าเฉลี่ย 4.00) การเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว จะช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ ขยายฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค (ค่าเฉลี่ย 3.90)และนโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.62)ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมจะสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศที่ขอผูกพันช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือและทำธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น การเปิดร้านอาหารไทย ,การเปิดสปาไทย ฯลฯ ในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 3.71)การเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว จะช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ ขยายฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค(ค่าเฉลี่ย 3.53)และ นโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.41)ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมจะสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศที่ขอผูกพันช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือและทำธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น การเปิดร้านอาหารไทย, การเปิดสปาไทย ฯลฯ ในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 3.93) นโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.73) และการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว จะช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ ขยายฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค (ค่าเฉลี่ย 3.69) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านบวก การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
2.1 ชาวต่างชาติถือหุ้นใน กิจการได้ไม่เกิน 70 %	2.77 (ไม่แน่ใจ)	2.52 (ไม่เห็น ด้วย)	2.59 (ไม่เห็นด้วย)	2.38 (ไม่เห็นด้วย)	2.45 (ไม่เห็นด้วย)	4
2.2 การไหลเข้าของเงินทุน จากต่างประเทศ	3.39 (ไม่แน่ใจ)	3.52 (เห็นด้วย)	3.18 (ไม่แน่ใจ)	3.13 (ไม่ แน่ใจ)	3.18 (ไม่แน่ใจ)	3
2.3 เข้าไปร่วมทุนกับ ผู้ประกอบการ ต่างประเทศที่มีศักยภาพ ขยายธุรกิจได้ มากยิ่งขึ้น	3.71 (เห็นด้วย)	3.86 (เห็นด้วย)	3.35 (ไม่แน่ใจ)	3.50 (เห็นด้วย)	3.55 (เห็นด้วย)	2
2.4 ยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันใน ตลาด กระจายรายได้ไป ยังแหล่งท่องเที่ยว	3.39 (ไม่แน่ใจ)	3.52 (เห็นด้วย)	3.18 (ไม่แน่ใจ)	3.13 (ไม่ แน่ใจ)	3.57 (เห็นด้วย)	
ค่าเฉลี่ยรวม					3.19	
					(ไม่แน่ใจ)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยว มีความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านบวกต่อการเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances) โดยรวมอยู่ในระดับ ไม่น่าใจ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.19) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว ดังนี้

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วย คือ การเปิดตลาดเสรี มีผลดีต่อผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวที่จะเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีศักยภาพ เช่น สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ฯลฯ เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ มีโอกาสเติบโตและขยายธุรกิจได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.71) และในระดับไม่น่าใจ ได้แก่การเปิดตลาดเสรีทำให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่โดยรวม เนื่องจากนักลงทุนเกิดความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองไม่ถูกเวนคืน ยึดทรัพย์ ได้รับการชดเชย ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ และการสนับสนุนให้มีการกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศ จะเป็นการเปิดโอกาสให้จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้แหล่งเงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยว และยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันในตลาด เกิดการกระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดใกล้เคียง หรือท้องถิ่นที่ห่างไกลเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.39) และการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70% เป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ธุรกิจนำเข้าเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 2.77) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ การเปิดตลาดเสรี มีผลดีต่อผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวที่จะเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีศักยภาพ เช่น สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ฯลฯ เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ มีโอกาสเติบโตและขยายธุรกิจได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.86) การเปิดตลาดเสรีทำให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่โดยรวม เนื่องจากนักลงทุนเกิดความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองไม่ถูกเวนคืน ยึดทรัพย์ ได้รับการชดเชย ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ และการสนับสนุนให้มีการกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศ จะเป็นการเปิดโอกาสให้จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้แหล่งเงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยว และยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันในตลาด เกิดการกระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดใกล้เคียง หรือท้องถิ่นที่ห่างไกลเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.52) ในระดับไม่น่าใจ คือ การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70% เป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ธุรกิจนำเข้าเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 2.52) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่

การเปิดตลาดเสรี มีผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวที่จะเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีศักยภาพ เช่น สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ฯลฯ เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ มีโอกาสเติบโตและขยายธุรกิจได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.35) ในระดับไม่แน่ใจ การเปิดตลาดเสรีทำให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่โดยรวม เนื่องจากนักลงทุนเกิดความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองไม่ถูกเวนคืน ยึดทรัพย์ ได้รับการชดเชยได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติและการสนับสนุนให้มีการกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศ จะเป็นการเปิดโอกาสให้จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้แหล่งเงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยวและยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันในตลาด เกิดการกระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดใกล้เคียง หรือท้องถิ่นที่ห่างไกล (ค่าเฉลี่ย 3.18) และไม่เห็นด้วย คือ ในการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70% เป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ธุรกิจนำเที่ยว ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยคือ การเปิดตลาดเสรี มีผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวที่จะเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีศักยภาพ เช่น สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ฯลฯ เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ มีโอกาสเติบโตและขยายธุรกิจได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.50) และในระดับไม่แน่ใจ ได้แก่การเปิดตลาดเสรีทำให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่โดยรวม เนื่องจากนักลงทุนเกิดความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองไม่ถูกเวนคืน ยึดทรัพย์ ได้รับการชดเชยได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ และการสนับสนุนให้มีการกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศ จะเป็นการเปิดโอกาสให้จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้แหล่งเงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยวและยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันในตลาด เกิดการกระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดใกล้เคียง หรือท้องถิ่นที่ห่างไกลเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.13) และไม่เห็นด้วย คือ การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70% เป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ธุรกิจนำเที่ยวตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อในด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ (The stimulation of local firms) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า

ผลกระทบด้านบวกการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ (The stimulation of local firms))	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะพื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
3.1 เกิดการพัฒนาให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญของตลาดท่องเที่ยวโลก	3.77 (เห็นด้วย)	3.95 (เห็นด้วย)	3.76 (เห็นด้วย)	3.75 (เห็นด้วย)	3.78 (เห็นด้วย)	4
3.2 การกระตุ้นให้ผู้ประกอบการสร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน	3.90 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	3.59 (เห็นด้วย)	3.83 (เห็นด้วย)	3.85 (เห็นด้วย)	3
3.3 เกิดแนวความคิดใหม่ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยว	4.10 (เห็นด้วย)	3.81 (เห็นด้วย)	3.88 (เห็นด้วย)	3.88 (เห็นด้วย)	3.91 (เห็นด้วย)	1
3.4 ขาดองค์ความรู้ในการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียน	3.45 (เห็นด้วย)	3.81 (เห็นด้วย)	3.82 (เห็นด้วย)	3.97 (เห็นด้วย)	3.88 (เห็นด้วย)	2
3.5 ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น	3.71 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	3.35 (ไม่แน่ใจ)	3.74 (เห็นด้วย)	3.75 (เห็นด้วย)	
ค่าเฉลี่ยรวม					3.83 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผู้ประกอบการนำเข้า มีความคิดเห็นว่าด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านบวกเกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ (The stimulation of local firms) โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.83) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า ดังนี้

ผู้ประกอบการนำเข้าประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยได้แก่ การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะทำให้เกิดแนว ความคิดใหม่ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวตลอด จนเกิดการเชื่อมโยงสินค้าและบริการระหว่างประเทศ(ค่าเฉลี่ย 4.10) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยวจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเข้าในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขัน โดยมีการรักษาคุณภาพ มาตรฐาน ตลอดจนชื่อเสียงของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.90)การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยวจะช่วยให้เกิดการพัฒนาให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยว (Destination) ที่สำคัญของตลาดท่องเที่ยวโลก (ค่าเฉลี่ย 3.77) แนวโน้มการเปิดตลาดเสรีด้านการท่องเที่ยวจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ธุรกิจนำเข้าของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นมี โอกาสเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.71) และผู้ประกอบการนำเข้าในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความสามารถในการแข่งขันเพียงพอแต่ยังขาดองค์ความรู้ในการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียนเช่น กระบวนการ ขั้นตอนวิธีการไปลงทุน สิทธิประโยชน์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษานำมาพิจารณาการออกไปลงทุนในประเทศอาเซียน(ค่าเฉลี่ย 3.45) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยวจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเข้าในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขัน โดยมีการรักษาคุณภาพ มาตรฐาน ตลอดจนชื่อเสียงของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้นและ แนวโน้มการเปิดตลาดเสรีด้านการท่องเที่ยวจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ธุรกิจนำเข้าของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นมี โอกาสเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้นแม้กัน (ค่าเฉลี่ย 4.05) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยวจะช่วยให้เกิดการพัฒนาให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยว (Destination) ที่สำคัญของตลาดท่องเที่ยวโลก (ค่าเฉลี่ย 3.95) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะทำให้เกิดแนว ความคิดใหม่ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวตลอด จนเกิดการเชื่อมโยงสินค้าและบริการระหว่างประเทศ และ ผู้ประกอบการนำเข้าในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความสามารถในการแข่งขันเพียงพอแต่ยังขาดองค์ความรู้ในการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียนเช่น กระบวนการ

ขั้นตอนวิธีการ ไปลงทุน สิทธิประโยชน์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษานำมาพิจารณาการออกไปลงทุนในประเทศอาเซียนเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.81)ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะทำให้เกิดแนว ความคิดใหม่ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวตลอดจนเกิดการเชื่อมโยงสินค้าและบริการระหว่างประเทศ(ค่าเฉลี่ย 3.88)ผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความสามารถในการแข่งขันเพียงพอแต่ยังขาดองค์ความรู้ในการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียนเช่น กระบวนการ ขั้นตอนวิธีการไปลงทุน สิทธิประโยชน์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษานำมาพิจารณาการออกไปลงทุนในประเทศอาเซียน(ค่าเฉลี่ย 3.82) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะช่วยให้เกิดการพัฒนาให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยว (Destination) ที่สำคัญของตลาดท่องเที่ยวโลก (ค่าเฉลี่ย 3.76) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยวจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขัน โดยมีการรักษาคุณภาพ มาตรฐาน ตลอดจนชื่อเสียงของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.59) และในระดับไม่แน่ใจ ได้แก่ แนวโน้มการเปิดตลาดเสรีด้านการท่องเที่ยวจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ธุรกิจนำเที่ยวของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นมี โอกาสเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.35) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความสามารถในการแข่งขันเพียงพอแต่ยังขาดองค์ความรู้ในการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียนเช่น กระบวนการ ขั้นตอนวิธีการไปลงทุน สิทธิประโยชน์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษานำมาพิจารณาการออกไปลงทุนในประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 3.97) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะทำให้เกิดแนว ความคิดใหม่ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวตลอด จนเกิดการเชื่อมโยงสินค้าและบริการระหว่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.88) การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยวจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขัน โดยมีการรักษาคุณภาพ มาตรฐาน ตลอดจนชื่อเสียงของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.83)การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะช่วยให้เกิดการพัฒนาให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยว (Destination) ที่สำคัญของตลาดท่องเที่ยวโลก (ค่าเฉลี่ย 3.75) และแนวโน้มการเปิดตลาดเสรีด้านการท่องเที่ยวจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ธุรกิจนำเที่ยวของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นมี โอกาสเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.74) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการสร้างงาน (Creating employment) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านบวก การสร้างงาน (Creating employment)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ย รวม (แปดผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)		
4.1 การขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนส่งผลให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น	3.61 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.47 (เห็นด้วย)	3.67 (เห็นด้วย)	3.66 (เห็นด้วย)	3
4.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศที่มีราคาถูกกว่า	3.26 (ไม่แน่ใจ)	2.71 (ไม่แน่ใจ)	3.12 (ไม่แน่ใจ)	3.08 (ไม่แน่ใจ)	3.08 (ไม่แน่ใจ)	6
4.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวมี การพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	3.58 (เห็นด้วย)	3.52 (เห็นด้วย)	3.59 (เห็นด้วย)	3.57 (เห็นด้วย)	3.57 (เห็นด้วย)	4
4.4 ผู้มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีศักยภาพด้านภาษาสื่อสารที่ขาดแคลน	3.39 (ไม่แน่ใจ)	3.05 (ไม่แน่ใจ)	3.24 (ไม่แน่ใจ)	3.10 (ไม่แน่ใจ)	3.16 (ไม่แน่ใจ)	5
4.5 สถาบันการศึกษาควรจะปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน(MRA)ให้สนอง ตอบความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	4.10 (เห็นด้วย)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.47 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.21 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.23 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.39 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการทำงาน (Creating employment) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านบวก การสร้างงาน (Creating employment)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
4.6 ความยืดหยุ่นใน ตลาดแรงงานมากขึ้น ในระหว่างประเทศ สมาชิกอาเซียน ส่งผล ดีต่อ การดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการนำ เที่ยว	3.61 (เห็นด้วย)	3.76 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.80 (เห็นด้วย)	3.77 (เห็นด้วย)	2
ค่าเฉลี่ยรวม					3.58 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน

(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความคิดเห็นว่า ในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการทำงาน (Creating employment) โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.58) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ดังนี้

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือสถาบันการศึกษา ควรจะปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน (MRA) ให้สนอง ตอบความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว โดยเฉพาะผู้บริหารในระดับหัวหน้างานและระดับ กลางขึ้น

ไปที่มีแนว โนม์ขาดแคลนและมักคุเทศก์ในภาษาที่ขาดแคลน และควรที่จะเพิ่มเนื้อหา วิชาด้าน พฤติกรรมผู้รับบริการชาวอาเซียน ภาษาอาเซียน ประวัติ ศาสตร์และวัฒนธรรมสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่ม จิตความสามารถในการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.10) ในระดับเห็นด้วยได้แก่ การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่น่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอันเกิดจากการขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนของชาวต่างประเทศ และ การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพ (MRA) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อ สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผลให้เกิดความยืดหยุ่นใน ตลาดแรงงานมากขึ้น ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพสูงสุด สร้างรายได้ สูงขึ้นเพื่ออำนาจในการต่อรองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นส่งผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในแง่ของ ศักยภาพของแรงงานที่สูงขึ้นส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจ เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.61) ผู้ประกอบการนำเที่ยว จัง หัดเชียงใหม่มีโอกาสเข้าถึงตลาดการลงทุนและตลาด แรงงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกัน ทำให้มีโอ กาสได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น ส่งผลให้แรงงานไทยจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้นจน สามารถแข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 3.58) และในระดับไม่แน่ใจ ได้แก่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีศักยภาพด้านภาษาสื่อสารที่ดีกว่า โดยเฉพาะมักคุเทศก์ภาษาที่ ขาดแคลนทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 3.39) และ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีราคาถูกกว่าทำให้เพิ่ม ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของแรงงาน (ค่าเฉลี่ย 3.26) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ สถาบันการศึกษา ควรจะปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน(MRA) ให้สนอง ตอบ ความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว โดยเฉพาะผู้บริหารในระดับหัวหน้างานและระดับ กลางขึ้นไป ที่มีแนว โนม์ขาดแคลนและมักคุเทศก์ในภาษาที่ขาดแคลน และควรที่จะเพิ่มเนื้อหา วิชาด้าน พฤติกรรมผู้รับบริการชาวอาเซียน ภาษาอาเซียน ประวัติ ศาสตร์และวัฒนธรรมสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่ม จิตความสามารถในการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.24) ในระดับเห็นด้วยได้แก่ การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วม คุณสมบัตินักวิชาชีพ (MRA) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผลให้เกิดความยืดหยุ่นในตลาดแรงงานมากขึ้น ผู้ใช้แรงงานมี โอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพสูงสุด สร้างรายได้สูงขึ้นเพื่ออำนาจในการต่อรองและมี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นส่งผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในแง่ของศักยภาพของแรงงานที่สูงขึ้นส่งผลดีต่อ การดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.76) การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่น่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้น อันเกิดจากการขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนของชาวต่างประเทศและ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัด เชียงใหม่มีโอกาสเข้าถึงตลาดการลงทุนและตลาด แรงงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกัน ทำให้มีโอ

กาสได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น ส่งผลให้แรงงานไทยจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้นจนสามารถแข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 3.71) และในระดับไม่แน่ใจ ได้แก่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีศักยภาพด้านภาษาสื่อสารที่ดีกว่า โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ภาษาที่ขาดแคลนทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 3.05) และผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีราคาถูกกว่าทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของแรงงาน (ค่าเฉลี่ย 2.71) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ สถาบันการศึกษา ควรจะปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน(MRA) ให้สนองตอบความต้องการของผู้ประกอบ การนำเที่ยว โดยเฉพาะผู้บริหารในระดับหัวหน้างานและระดับ กลางขึ้นไปที่มีแนว โน้มขาดแคลนและมัคคุเทศก์ในภาษาที่ขาดแคลน และควรที่จะเพิ่มเนื้อหา วิชา ด้านพฤติกรรมผู้รับบริการชาวอาเซียน ภาษาอาเซียน ประวัติ ศาสตร์และวัฒนธรรมสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.47) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพ (MRA) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสนับสนุนการ เคลื่อนย้ายแรงงานเสรีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผลให้เกิดความยืดหยุ่นในตลาดแรงงานมาก ขึ้น ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพสูงสุด สร้างรายได้สูงขึ้นเพื่ออำนาจ ในการต่อรองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นส่งผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในแง่ของศักยภาพของ แรงงานที่สูงขึ้นส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.71) ผู้ประกอบการนำเที่ยวจ ังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเข้าถึงตลาดการลงทุนและตลาดแรงงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกัน ทำให้มีโอ กาส ได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น ส่งผลให้แรงงานไทยจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้นจนสามารถ แข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 3.59)การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวน่าจะมีแนว โน้มสูงขึ้นอันเกิด จากการขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนของชาวต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.47)และในระดับไม่แน่ใจ ได้แก่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีศักยภาพด้าน ภาษาสื่อสารที่ดีกว่า โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ภาษาที่ขาดแคลนทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เทียบ ในแง่ของการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 3.24) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ สถาบันการศึกษา ควรจะปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน(MRA) ให้สนอง ตอบความ ต้องการของผู้ประกอบ การนำเที่ยว โดยเฉพาะผู้บริหารในระดับหัวหน้างานและระดับ กลางขึ้นไปที่มี แนว โน้มขาดแคลนและมัคคุเทศก์ในภาษาที่ขาดแคลน และควรที่จะเพิ่มเนื้อหา วิชาด้านพฤติกรรม ผู้รับบริการชาวอาเซียน ภาษาอาเซียน ประวัติ ศาสตร์และวัฒนธรรมสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่มขีด

ความสามารถในการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.21) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่น่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอันเกิดจากการขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนของชาวต่างประเทศ และ การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักศึกษาวิชาชีพ (MRA) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อ สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผลให้เกิดความยืดหยุ่นใน ตลาดแรงงานมากขึ้น ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพสูงสุด สร้างรายได้ สูงขึ้นเพื่ออำนาจในการต่อรองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นส่งผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในแง่ของ ศักยภาพของแรงงานที่สูงขึ้นส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจ เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.67) ผู้ประกอบการนำเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเข้าถึงตลาดการลงทุนและตลาด แรงงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกัน ทำให้มีโอ กาสได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น ส่งผลให้แรงงานไทยจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้นจน สามารถแข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 3.57) และในระดับไม่แน่ใจ ได้แก่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีศักยภาพด้านภาษาสื่อสารที่ดีกว่า โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ภาษาที่ ชาติแคลนทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 3.10) และ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่นๆ ที่มีราคาถูกกว่าทำให้เพิ่ม ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เทียบในแง่ของแรงงาน (ค่าเฉลี่ย 3.08) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็น ในด้านการเปิดการค้า ภาควิศวกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการค้าถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้ (Transfer of technology and knowledge) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านบวก	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ย รวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
5.1 ส่งเสริมการลงทุนจาก ต่างประเทศ ส่งผลให้ เกิดความก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร	3.55 (เห็นด้วย)	3.62 (เห็นด้วย)	3.59 (เห็นด้วย)	3.57 (เห็นด้วย)	3.57 (เห็นด้วย)	4

ตารางที่ 4.40 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการค้าถ่ายเทเทคโนโลยี และความรู้ (Transfer of technology and knowledge) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านบวก การถ่ายทอดเทคโนโลยี และ ความรู้ (Transfer of technology and knowledge)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
5.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีโอกาสดูแลเรียนรู้การ ทำงาน นำหลักการ บริหารที่เป็นระบบ และ เทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเที่ยว	3.87 (เห็นด้วย)	3.52 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.74 (เห็นด้วย)	3.75 (เห็นด้วย)	1
5.3 บุคลากร เกิดการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยี และ การบริหารงานใหม่ๆ ทำให้เกิดการทำงานที่มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	3.71 (เห็นด้วย)	3.81 (เห็นด้วย)	3.65 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.72 (เห็นด้วย)	2
5.4 เกิดการพัฒนาระดับ การบริหาร การจัดการ ให้ทันสมัยและมีประ สิทธิภาพมากขึ้น	3.74 (เห็นด้วย)	3.76 (เห็นด้วย)	3.47 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.70 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม					3.68 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ: คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ยุติแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยว มีความคิดเห็นว่า ในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านบวกต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้ (Transfer of technology and knowledge) โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.68) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยได้แก่ การเปิดเสรีการค้าภาคบริการท่องเที่ยวผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเรียนรู้การทำงานนำหลักการบริหารที่เป็นระบบ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเข้าเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.87) หากมีผู้บริหารระดับสูงที่เข้ามาดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยวในประเทศ ย่อมเป็นการพัฒนาระดับการบริหารจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.74) บุคลากรที่ทำงานในบริษัทนำเข้าเที่ยวต่างชาติ มีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยี และทักษะการบริหารงานใหม่ๆ นำมาต่อยอดในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.71)และการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะช่วยส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งบริษัทต่างชาติจะนำเอาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Network communication & internet) เข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่และถูกถ่ายทอดไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 3.55) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ บุคลากรที่ทำงานในบริษัทนำเข้าเที่ยวต่างชาติ มีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยี และทักษะการบริหารงานใหม่ๆ นำมาต่อยอดในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.81) หากมีผู้บริหารระดับสูงที่เข้ามาดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยวในประเทศ ย่อมเป็นการพัฒนาระดับการบริหาร การจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.76)การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวจะช่วยส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งบริษัทต่างชาติจะนำเอาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Network communication & internet) เข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่และถูกถ่ายทอดไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 3.62) และการเปิดเสรีการค้าภาคบริการท่องเที่ยวผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเรียนรู้การทำงานนำหลักการบริหารที่เป็นระบบ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเข้าเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.52)ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ การเปิดเสรีการค้าภาคบริการท่องเที่ยวผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเรียนรู้การทำงานนำหลักการบริหารที่เป็นระบบ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเข้าเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.71) บุคลากรที่ทำงานในบริษัทนำเข้าเที่ยวต่างชาติ มีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยี และทักษะการบริหารงานใหม่ๆ นำมาต่อยอดในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทำให้เกิดการดำเนินงานที่มี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.65) การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะช่วยส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งบริษัทต่างชาติจะนำเอาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Network communication & internet) เข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่และถูกถ่ายทอดไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 3.59) และหากมีผู้บริหารระดับสูงที่เข้ามาดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ ย่อมเป็นการพัฒนา ระดับการบริหาร การจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.47) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ การเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเรียนรู้การทำงานนำหลักการบริหารที่เป็นระบบ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.74) หากมีผู้บริหารระดับสูงที่เข้ามาดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ ย่อมเป็นการพัฒนา ระดับการบริหาร การจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้นและบุคลากรที่ทำงานในบริษัทนำเที่ยวต่างชาติ มีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยี และทักษะการบริหารงานใหม่ๆ นำมาต่อยอดในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเท่ากันเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.71) และการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวจะช่วยส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งบริษัทต่างชาติจะนำเอาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Network communication & internet) เข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่และถูกถ่ายทอดไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 3.57) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการ
พัฒนา โดยแยกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ตารางที่ 4.41 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้า
ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการลดลงของการควบคุมรูปแบบ
และขีดจำกัดของการพัฒนา โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ การลดลงของการควบคุม รูปแบบและขีดจำกัดของการ พัฒนา	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
1.1 ภาครัฐควรมีความ เข้มแข็ง และมีการบังคับ ใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวอย่าง เข้มงวด	4.16 (เห็นด้วย)	4.14 (เห็นด้วย)	4.65 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
1.2 หน่วยงานภาครัฐ ที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรกำหนดทิศทางที่ ชัดเจนในการเจรจาเปิด เสรีบริการด้านท่องเที่ยว	4.19 (เห็นด้วย)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.59 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.47 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.41 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1
1.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยว ขาด แคลนเงินทุน หรือการ เข้าถึงแหล่งเงินทุน ในการ ขยายธุรกิจและการลงทุน ไปต่างประเทศ	3.81 (เห็นด้วย)	3.81 (เห็นด้วย)	3.88 (เห็นด้วย)	3.95 (เห็นด้วย)	3.91 (เห็นด้วย)	4

ตารางที่ 4.41 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็น ในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อ การลดลงของการควบคุมรูปแบบ และขีดจำกัดของการพัฒนา โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ การลดลงของการควบคุมรูปแบบ และขีดจำกัดของการพัฒนา	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ย รวม (แปดผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)		
1.4 บริษัทนำเที่ยวต่างประเทศ ได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียม กันกับบริษัทนำเที่ยวใน ประเทศ อาจจะมีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจของรัฐบาลใน ด้านการลงทุนและการตกลง ทางการค้า	4.23 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	3.81 (เห็นด้วย)	4.12 (เห็นด้วย)	3.86 (เห็นด้วย)	3.92 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม					4.12 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ : คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ยุติแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความคิดเห็น ว่า ในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อ ด้านลบต่อการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.12) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยว จะส่งผลให้บริษัทนำเที่ยวต่างประเทศได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันกับบริษัทนำเที่ยวในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถและอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมบริษัทต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องที่

เกี่ยวข้องกับการลงทุนและการตกลงทางการค้า (ค่าเฉลี่ยรวม 4.23) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่เคยมีทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นจะต้องมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นฐานในการเจรจาเปิดเสรีบนพื้นฐานของสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันของประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.19) ท่านไม่เกรงกลัวการเปิดเสรี แต่อยากให้ภาครัฐมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด (ค่าเฉลี่ยรวม 4.16) และผู้ประกอบการนำเที่ยวมีปัญหาในการขาดแคลนเงินทุนหรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือขยายธุรกิจและการลงทุนไปต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.81) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่เคยมีทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นจะต้องมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นฐานในการเจรจาเปิดเสรีบนพื้นฐานของสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันของประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.29) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ท่านไม่เกรงกลัวการเปิดเสรี แต่อยากให้ภาครัฐมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด (ค่าเฉลี่ยรวม 4.14) ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีปัญหาในการขาดแคลนเงินทุนหรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือขยายธุรกิจและการลงทุนไปต่างประเทศ และการเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยว จะส่งผลให้บริษัทนำเที่ยวต่างประเทศได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันกับบริษัทนำเที่ยวในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถและอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมบริษัทต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและการตกลงทางการค้าเท่ากัน (ค่าเฉลี่ยรวม 3.81) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ ท่านไม่เกรงกลัวการเปิดเสรี แต่อยากให้ภาครัฐมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด (ค่าเฉลี่ยรวม 4.65) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่เคยมีทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นจะต้องมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นฐานในการเจรจาเปิดเสรีบนพื้นฐานของสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันของประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.59) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยว จะส่งผลให้บริษัทนำเที่ยวต่างประเทศได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันกับบริษัทนำเที่ยวในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถและอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมบริษัทต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องที่

เกี่ยวข้องกับการลงทุนและการตกลงทางการค้า (ค่าเฉลี่ยรวม 4.12) และผู้ประกอบการนำเที่ยวมี ปัญหาในการขาดแคลนเงินทุนหรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน หรือขยายธุรกิจและการลงทุนไปต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.88) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่มีความคิดเห็นในระดับในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่เคยมีทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้าน ท่องเที่ยว ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นจะต้องมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นฐานในการ เจรจาเปิดเสรีบนพื้นฐานของสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันของประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.47) ท่านไม่เกรงกลัวการเปิดเสรี แต่อยากให้ภาครัฐมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด (ค่าเฉลี่ยรวม 4.24) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวมี ปัญหาในการขาดแคลนเงินทุนหรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน หรือขยายธุรกิจและการลงทุนไปต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.95) และการเปิดการค้าเสรี บริการท่องเที่ยว จะส่งผลให้บริษัทนำเที่ยวต่างประเทศได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันกับบริษัทนำ เที่ยวในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถและอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมบริษัท ต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การลงทุนและการตกลงทางการค้า (ค่าเฉลี่ยรวม 4.86) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.42 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านลบในการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (economic leakages) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (economic leakages)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปดผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)		
2.1 การเปิดเสรีการค้าบริการด้านท่องเที่ยว เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนทำธุรกิจในอาเซียนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้นเท่านั้น	3.84 (เห็นด้วย)	3.57 (เห็นด้วย)	3.59 (เห็นด้วย)	3.65 (เห็นด้วย)	3.69 (เห็นด้วย)	2
2.2 การเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยวที่รัฐบาลควรมีมาตรการป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ	4.10 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.35 (ไม่แน่ใจ)	4.06 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	1
	ค่าเฉลี่ยรวม				3.87 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความคิดเห็นว่าการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านลบเกิดการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ

(economic leakages) โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 3.87) โดยจำแนกตามความคิดเห็น ตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยได้แก่ การเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยวที่รัฐบาลควรมีมาตรการ การป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.10) และ การดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยวในประเทศไทยมีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยมีคนไทยเป็น nominee อยู่แล้วจำนวนมาก การเปิดเสรีจึงอาจไม่ได้มีผลกระทบอะไรเพิ่มมากนัก เพียงแต่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คนต่างชาติสามารถทำธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น และเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนไทยสามารถออกไปประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวในต่างประเทศในอาเซียนได้ง่ายขึ้นเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.84) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่งได้แก่ การดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยวในประเทศไทยมีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยมีคนไทยเป็น nominee อยู่แล้วจำนวนมาก การเปิดเสรีจึงอาจไม่ได้มีผลกระทบอะไรเพิ่มมากนัก เพียงแต่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คนต่างชาติสามารถทำธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น และเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนไทยสามารถออกไปประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวในต่างประเทศในอาเซียนได้ง่ายขึ้นเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.71) และการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยวที่รัฐบาลควรมีมาตรการ การป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.57) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย คือ การดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยวในประเทศไทยมีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยมีคนไทยเป็น nominee อยู่แล้วจำนวนมาก การเปิดเสรีจึงอาจไม่ได้มีผลกระทบอะไรเพิ่มมากนัก เพียงแต่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คนต่างชาติสามารถทำธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น และเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนไทยสามารถออกไปประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวในต่างประเทศในอาเซียนได้ง่ายขึ้นเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.59) และในระดับไม่แน่ใจ คือการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยวที่รัฐบาลควรมีมาตรการ การป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.35) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ได้แก่การเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยวที่รัฐบาลควรมี มาตรการ การป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.06) และ การดำเนินธุรกิจนำเข้าเที่ยวในประเทศไทยมีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยมีคนไทยเป็น nominee อยู่แล้วจำนวนมาก การเปิดเสรีจึงอาจไม่ได้มีผลกระทบอะไรเพิ่มมากนัก เพียงแต่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คนต่างชาติ

สามารถทำธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น และเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนไทยสามารถออกไปประกอบธุรกิจนำเที่ยวในต่างประเทศในอาเซียนได้ง่ายขึ้นเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.35) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
3.1 การให้อิสระในการประกอบ ธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่าง เสรี มีผล กระทบต่อธุรกิจนำ เที่ยวที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ใน ประเทศ	4.00 (เห็นด้วย)	3.81 (เห็นด้วย)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.20 (เห็นด้วย)	4.11 (เห็นด้วย)	3
3.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่เป็น SMEs ทำธุรกิจแบบ อนุรักษ์นิยมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ	3.84 (เห็นด้วย)	3.67 (เห็นด้วย)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.22 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.12 (เห็นด้วย)	2
3.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าจะได้ผล ประโยชน์อย่างไรจาก ข้อตกลงว่าด้วยการค้าเสรี บริการท่องเที่ยว และไม่สามารถประเมิน ผลกระทบที่ เกิดขึ้นในระยะยาวต่อธุรกิจ ของตนเอง	3.87 (เห็นด้วย)	3.95 (เห็นด้วย)	4.06 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	4.02 (เห็นด้วย)	4

ตารางที่ 4.43 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
3.4 รัฐบาลควรมีกฎหมาย หรือ มาตรการเพื่อเยียวยา ผู้ประกอบการนำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิด เสรีบริการท่องเที่ยว	4.48 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.47 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.39 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	3.16 (ไม่เห็นใจ)	6
3.5 ผู้ประกอบการนำเที่ยว ส่วน ใหญ่ขาดความรู้ เครื่องมือ และทักษะที่จำเป็นในการ ดำเนินธุรกิจและการแข่งขัน ในระดับสากล	3.65 (เห็นด้วย)	3.65 (เห็นด้วย)	3.65 (เห็นด้วย)	3.65 (เห็น ด้วย)	4.13 (เห็นด้วย)	1
3.6 ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาด ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) ในการประชาสัมพันธ์ และมีขีดจำกัดในการกระจายข่าวสาร	3.74 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	4.12 (เห็นด้วย)	4.21 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	3.99 (เห็นด้วย)	5
ค่าเฉลี่ยรวม					4.13 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ : จำนวนจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดิแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวมีความคิดเห็นว่า ด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.13) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรี เช่น ลดหย่อนภาษีเป็นเวลา 3 ปี อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำเพื่อส่งเสริมการลงทุน ฯลฯ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.48) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ข้อ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผลกระทบต่อธุรกิจนำเข้าเที่ยวที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.00) ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ประจักษ์ว่าตนเองได้ผลประโยชน์อย่างไรจากความตกลงว่าด้วยการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวมีผลบังคับใช้แล้ว และไม่สามารถประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวต่อธุรกิจของตนเอง(ค่าเฉลี่ยรวม 3.87)ศักยภาพของผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวโดยรวมไม่สูง มีเพียงบริษัทใหญ่ไม่กี่บริษัทที่สามารถแข่งขันได้ดีกับต่างประเทศ ที่เหลือส่วนใหญ่ทำธุรกิจแบบอนุรักษ์นิยม(ค่าเฉลี่ยรวม 3.84)ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะการสร้างพื้นฐานเครือข่าย Internet ที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์ และปัญหาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ ทำให้การบริการมีขีดจำกัดไม่สามารถกระจายข่าวสารได้อย่างทั่วถึง จึงไม่สามารถแข่งขันกับชาวต่างชาติได้ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.74) และ ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวไทยส่วนใหญ่เป็น SMEs ที่ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในระดับสากล และขาดเครือข่ายในการประสานงานร่วมกันทั้งในระดับพื้นที่ ภายในประเทศ และภายในภูมิภาค (ค่าเฉลี่ยรวม 3.65) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรี เช่น ลดหย่อนภาษีเป็นเวลา 3 ปี, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำเพื่อส่งเสริมการลงทุน ฯลฯ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.29) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวไทย ส่วนใหญ่เป็น SMEs ที่ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในระดับสากล และขาดเครือข่ายในการประสานงานร่วมกันทั้งในระดับพื้นที่ ภายในประเทศ และภายในภูมิภาค (ค่าเฉลี่ยรวม 4.05) ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ประจักษ์ว่าตนเองได้ผลประโยชน์อย่างไรจากความตกลงว่าด้วยการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวมีผลบังคับใช้แล้ว และไม่สามารถประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นใน

ระยะยาวต่อธุรกิจของตนเอง (ค่าเฉลี่ยรวม 3.95) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผล กระทบต่อธุรกิจนำเข้าที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.81) ศักยภาพของผู้ประกอบ การนำเข้าโดยรวมไม่สูง มีเพียงบริษัทใหญ่ไม่กี่บริษัทที่สามารถแข่งขันได้ดีกับต่าง ประเทศ ที่เหลือส่วนใหญ่ทำธุรกิจแบบอนุรักษ์นิยม (ค่าเฉลี่ยรวม 3.67) และผู้ประกอบการนำเข้าจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะการสร้างพื้นฐานเครือข่าย Internet ที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์ และปัญหาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ ทำให้การบริการมีขีดจำกัด ไม่สามารถกระจายข่าวสารได้อย่างทั่วถึง จึงไม่สามารถแข่งขันกับชาวต่างชาติได้ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.65) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเข้า SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรี เช่น ลดหย่อนภาษีเป็นเวลา 3 ปี, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำเพื่อส่งเสริมการลงทุน ฯลฯ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.47) และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผล กระทบต่อธุรกิจนำเข้าที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ และ ศักยภาพของผู้ประกอบ การนำเข้าโดยรวมไม่สูง มีเพียงบริษัทใหญ่ไม่กี่บริษัทที่สามารถแข่งขันได้ดีกับต่าง ประเทศ ที่เหลือส่วนใหญ่ทำธุรกิจแบบอนุรักษ์นิยม (ค่าเฉลี่ยรวม 3.84) (ค่าเฉลี่ยรวม 4.29) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ผู้ประกอบการนำเข้าจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะการสร้างพื้นฐานเครือข่าย Internet ที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์ และปัญหาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ ทำให้การบริการมีขีดจำกัด ไม่สามารถกระจายข่าวสารได้อย่างทั่วถึง จึงไม่สามารถแข่งขันกับชาวต่างชาติได้ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.12) ผู้ประกอบการนำเข้าส่วนใหญ่ไม่ประจักษ์ว่าตนเองได้ผลประโยชน์อย่างไรจากความตกลงว่าด้วยการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวที่มีผลบังคับใช้แล้ว และไม่สามารถประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวต่อธุรกิจของตนเอง (ค่าเฉลี่ยรวม 4.06) และผู้ประกอบการนำเข้าไทย ส่วนใหญ่เป็น SMEs ที่ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจ และการแข่งขันในระดับสากล และขาดเครือข่ายในการประสานงานร่วมกันทั้งในระดับพื้นที่ภายในประเทศ และภายในภูมิภาค (ค่าเฉลี่ยรวม 3.65) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ความคิดเห็นในระดับในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเข้า SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรี เช่น ลดหย่อนภาษีเป็นเวลา 3 ปี, อัตรา

ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำเพื่อส่งเสริมการลงทุน ฯลฯ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.39) ศักยภาพของผู้ประกอบการนำเข้าโดยรวมไม่สูง มีเพียงบริษัทใหญ่ไม่กี่บริษัทที่สามารถแข่งขันได้ดีกับต่างประเทศ ที่เหลือส่วนใหญ่ทำธุรกิจแบบอนุรักษ์นิยม (ค่าเฉลี่ยรวม 4.22) และ ผู้ประกอบการนำเข้าจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะการสร้างพื้นฐานเครือข่าย Internet ที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์ และปัญหาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ ทำให้การบริการมีขีดจำกัดไม่สามารถกระจายข่าวสารได้อย่างทั่วถึง จึงไม่สามารถแข่งขันกับชาวต่างชาติได้ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.21) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผล กระทบต่อธุรกิจนำเข้าที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 4.20) ผู้ประกอบการนำเข้าส่วนใหญ่ไม่ประจักษ์ว่าตนเองได้ผลประโยชน์อย่างไรจากความตกลงว่าด้วยการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวมีผลบังคับใช้แล้ว และไม่สามารถประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวต่อธุรกิจของตนเอง (ค่าเฉลี่ยรวม 4.05) และ ผู้ประกอบการนำเข้าชาวไทย ส่วนใหญ่เป็น SMEs ที่ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในระดับสากล และขาดเครือข่ายในการประสานงานร่วมกันทั้งในระดับพื้นที่ ภายในประเทศ และภายในภูมิภาค (ค่าเฉลี่ยรวม 3.65) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.44 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อในด้านปัญหาการแย่งงานในประเทศ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ ด้านปัญหาการแย่งงาน ในประเทศ	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
4.1 การยกเลิกสงวนอาชีพ เฉพาะ และการเปิดเสรี ให้ชาวต่างชาติสามารถ มาประกอบอาชีพ เฉพาะได้อย่างอิสระจะ เกิดปัญหาการแย่งงาน ในประเทศ	4.19 (เห็นด้วย)	3.48 (เห็นด้วย)	4.12 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	4.01 (เห็นด้วย)	4
4.2 การเปิดเสรีบริการ ท่องเที่ยว จะเกิดการ หลั่งไหลเข้ามาของ แรงงานคนต่างด้าว จะ เป็นภาระต่อ ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ ว่าจ้างงาน ในการ บริหารจัดการและเกิด ปัญหาการป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บที่ ดำเนินการได้ยาก	3.90 (เห็นด้วย)	4.19 (เห็นด้วย)	4.18 (เห็นด้วย)	4.37 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.28 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2

ตารางที่ 4.44 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อในด้านปัญหาการแข่งขันในประเทศไทย โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ด้านปัญหาการแข่งขัน ในประเทศไทย	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
4.3 หากมีการแก้ไขกฎหมาย โดยให้คนต่างชาติเข้ามา ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ได้จะส่งผลให้ ผู้ประกอบการนำเที่ยว ไทยไม่สามารถแข่งขัน ได้	4.00 (เห็นด้วย)	3.48 (เห็นด้วย)	3.53 (เห็นด้วย)	4.04 (เห็นด้วย)	3.95 (เห็นด้วย)	5
4.4 การเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลให้แรงงานจาก ประเทศอาเซียนเข้ามา ทำงานในระดับจัดการ หรือระดับบริหารมาก ขึ้น ในขณะที่คนไทย ทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะทำให้ วัฒนธรรมขององค์กร เปลี่ยนแปลงไป	4.23 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.10 (เห็นด้วย)	4.53 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.30 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.44 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นในด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อในด้านปัญหาการแย่งงานในประเทศ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ด้านปัญหาการแย่งงาน ในประเทศ	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
4.5 การเปิดเสรีบริการด้าน ท่องเที่ยวจะทำให้ ผู้ประกอบการนำเที่ยว ชาวต่างชาติเข้ามาลงทุน ในประเทศไทยมากกว่า ที่คนไทยจะออกไป ประกอบธุรกิจในประเทศ อาเซียน	4.23 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.19 (เห็นด้วย)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.17 (เห็นด้วย)	4.19 (เห็นด้วย)	3
4.6 การเคลื่อนย้ายบุคลากร วิชาชีพท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศอาเซียน ส่งผลให้ แรงงานในประเทศเพื่อน บ้าน มาแย่งงานคนไทยใน ระดับปฏิบัติการ แต่ ส่งผล ดีต่อธุรกิจนำเที่ยวที่มีทาง เลือกในการใช้แรงงานที่มี คุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำกว่า	3.48 (เห็นด้วย)	3.24 (ไม่แน่ใจ)	3.71 (เห็นด้วย)	3.49 (เห็นด้วย)	3.47 (เห็นด้วย)	6
ค่าเฉลี่ยรวม					4.03 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :จำนวนจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยว มีความคิดเห็นว่า ผลกระทบด้านลบ ทำให้เกิดปัญหาการแย่งงานในประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.03) โดยจำแนกความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่การเปิดการค้าเสรีทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน อาจจะทำให้คนทำงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะส่งผลให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป และการเปิดเสรีการค้าท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.23) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ข้อ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการยกเลิกสงวนอาชีพเฉพาะและการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติสามารถประกอบอาชีพเฉพาะได้อย่างอิสระจะเกิดปัญหาการแย่งงานในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.19) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หากในอนาคต มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว ทำให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวไทยไม่สามารถแข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 4.00) การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวจะส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานคนต่างด้าว ทั้งแรงงานฝีมือ และไร้ฝีมือ ที่มีพฤติกรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้เป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวในการว่าจ้างงาน ในการบริหารจัดการ ตลอดจนเกิดปัญหาการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก (ค่าเฉลี่ย 3.90) และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คนไทยไม่สนใจในงานธุรกิจบริการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นงานที่ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญมากนัก หากมีการเปิดเสรีให้มีการเคลื่อนย้ายบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวระหว่างประเทศอาเซียน อาจส่งผลให้แรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ฟิลิปปินส์ ฯลฯ มาแย่งงานคนไทยในตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติการ แต่ส่งผลดีต่อธุรกิจของท่านที่มีทางเลือกในการใช้บุคลากรที่มีคุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำหรือจ่ายค่าตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.48)ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็น ในระดับในระดับเห็นด้วย ได้แก่การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวจะส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานคนต่างด้าว ทั้งแรงงานฝีมือ และไร้ฝีมือ ที่มีพฤติกรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้เป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวในการว่าจ้างงาน ในการบริหารจัดการ ตลอดจนเกิดปัญหาการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก และการเปิดเสรีการค้าท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวต่างชาติเข้ามา

ลงทุนในประเทศไทยมากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.19) การเปิดการค้าเสรีทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน อาจจะทำให้คนทำงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะส่งผลให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป (ค่าเฉลี่ย 4.10) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการยกเลิกสงวนอาชีพเฉพาะและการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติสามารถมาประกอบอาชีพเฉพาะได้อย่างอิสระจะเกิดปัญหาการแข่งขันในประเทศ และ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หากในอนาคต มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเข้า ทำให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจนำเข้าจะทำให้ผู้ประกอบการนำเข้าไทยไม่สามารถแข่งขันได้ เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.48) และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คนไทยไม่สนใจในงานธุรกิจบริการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นงานที่ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญมากนัก หากมีการเปิดเสรีให้มีการเคลื่อนย้ายบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวระหว่างประเทศอาเซียน อาจส่งผลให้แรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ฟิลิปปินส์ ฯลฯ มาแย่งงานคนไทยในตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติการ แต่ส่งผลดีต่อธุรกิจของท่านที่มีทางเลือกในการใช้บุคลากรที่มีคุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำหรือจ่ายค่าตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.24) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือการเปิดการค้าเสรีทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน อาจจะทำให้คนทำงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะส่งผลให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป (ค่าเฉลี่ย 4.53) และการเปิดเสรีการค้าท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเข้าชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 4.24) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวจะส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานคนต่างด้าว ทั้งแรงงานฝีมือและไร้ฝีมือ ที่มีพฤติกรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้เป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเข้าในการว่าจ้างงาน ในการบริหารจัดการ ตลอดจนเกิดปัญหาการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการยกเลิกสงวนอาชีพเฉพาะและการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติสามารถมาประกอบอาชีพเฉพาะได้อย่างอิสระจะเกิดปัญหาการแข่งขันในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.12) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คนไทยไม่สนใจในงานธุรกิจบริการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นงานที่ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญมากนัก หากมีการเปิดเสรีให้มีการเคลื่อนย้ายบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวระหว่างประเทศอาเซียน อาจส่งผลให้แรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ฟิลิปปินส์ ฯลฯ มาแย่งงานคนไทยในตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติการ แต่ส่งผลดีต่อธุรกิจของท่านที่มีทางเลือกในการใช้บุคลากรที่มีคุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำหรือจ่ายค่าตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.71)

และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หากในอนาคต มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ทำให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทยไม่สามารถแข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 3.53) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่การเปิดเสรีการค้าท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 4.37) และการเปิดการค้าเสรีทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน อาจจะทำให้คนทำงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะส่งผลให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป และ เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.30) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ข้อ การเปิดเสรีการค้าท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 4.17) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การยกเลิกสงวนอาชีพเฉพาะและการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติสามารถมาประกอบอาชีพเฉพาะได้อย่างอิสระจะเกิดปัญหาการแย่งงานในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.05) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หากในอนาคต มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ทำให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทยไม่สามารถแข่งขันได้ (ค่าเฉลี่ย 4.04) และ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คนไทยไม่สนใจในงานธุรกิจบริการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นงานที่ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญมากนัก หากมีการเปิดเสรีให้มีการเคลื่อน ย้ายบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวระหว่างประเทศอาเซียน อาจส่งผลให้แรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ฟิลิปปินส์ ฯลฯ มาแย่งงานคนไทยในตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติการ แต่ส่งผลดีต่อธุรกิจของท่านที่มีทางเลือกในการใช้บุคลากรที่มีคุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำหรือจ่ายค่าตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.49) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.45 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวด้านปัญหาสมองไหล(emloyment) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาสมองไหล(emloyment)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
5.1 การเปิดเสรีด้านบริการ ท่องเที่ยว ทำให้เกิดการไหล ออกของแรงงานไทย ที่มี คุณภาพที่จะออกไปทำงาน ในประเทศอื่นที่ให้ค่า ตอบ แทนที่สูงกว่า	3.90 (เห็นด้วย)	3.86 (เห็นด้วย)	3.71 (เห็นด้วย)	3.86 (เห็นด้วย)	3.86 (เห็นด้วย)	4
5.2 นักลงทุนต่างชาติ จะจ้าง คนทำงานจากประเทศ ตนเองเท่านั้น ทำให้คน ไทยเสียโอกาส หากภาครัฐ ไม่ดำเนินการใด ๆ จะทำ ให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มาก ขึ้น	4.13 (เห็นด้วย)	4.48 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.35 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.25 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.25 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
5.3 รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับ ให้มีการใช้มาตรการกีดกัน เท่านั้น เพื่อป้องกันการแข่ง งาน และความเสียหายในเรื่อง ความเสื่อมถอยด้าน วัฒนธรรมและความเสื่อม โทรมของแหล่งท่องเที่ยว	4.35 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.57 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.53 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.43 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.43 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.45 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวด้านปัญหาสมองไหล(employment) โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ปัญหาสมองไหล (employment)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
5.4 หลักระบบการอบรม มัคคุเทศก์ ในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ประกอบ การนำเที่ยว	4.03 (เห็นด้วย)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.18 (เห็นด้วย)	4.17 (เห็นด้วย)	4.16 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม					4.18 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ชุดแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความคิดเห็นว่า ผลกระทบด้านลบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยว ในด้านปัญหาสมองไหล(employment)โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.18) โดยจำแนกความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือมัคคุเทศก์ไทยมีจุดอ่อนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาอื่น ๆ เช่น เกาหลี รัสเซีย อิหร่าน ฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวจึงก่อให้เกิดปัญหา Sitting Guide รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับการเปิดเสรี ให้มีการใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.35) และในระดับเห็นด้วย ปัญหาเรื่องนักท่องเที่ยวเข้ามาลงทุนใน

ประเทศไทยมากขึ้น และอาจจะจ้างงานคน ทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น หากภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ และในอนาคตหากเปิดโอกาสให้ลงทุน โดยถือหุ้นได้ถึง 70% จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.13) หลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว วิชาที่เรียนหลากหลายมากเกินไป ไม่มีการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานจริง (ค่าเฉลี่ย 4.03) และการเปิดเสรีด้านบริการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการไหลออกของแรงงานไทยที่มีคุณภาพที่จะออกไปทำงานในประเทศอื่นที่ให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า (ค่าเฉลี่ย 3.90) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ มัคคุเทศก์ไทยมีจุดอ่อนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาอื่น ๆ เช่น เกาหลี รัสเซีย อิหร่าน ฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวจึงก่อให้เกิดปัญหา Sitting Guide รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับการเปิดเสรี ให้มีการใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.57) และ ปัญหาเรื่องนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น และ อาจจะจ้างงานคน ทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น หากภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ และในอนาคตหากเปิดโอกาสให้ลงทุน โดยถือหุ้นได้ถึง 70% จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.48) และในระดับเห็นด้วย หลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว วิชาที่เรียนหลากหลายมากเกินไป ไม่มีการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานจริง (ค่าเฉลี่ย 4.24) และการเปิดเสรีด้านบริการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการไหลออกของแรงงานไทยที่มีคุณภาพที่จะออกไปทำงานในประเทศอื่นที่ให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า (ค่าเฉลี่ย 3.86) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ มัคคุเทศก์ไทยมีจุดอ่อนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาอื่น ๆ เช่น เกาหลี รัสเซีย อิหร่าน ฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวจึงก่อให้เกิดปัญหา Sitting Guide รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับการเปิดเสรี ให้มีการใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.53) และปัญหาเรื่องนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น และ อาจจะจ้างงานคน ทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น หากภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ และในอนาคตหากเปิดโอกาสให้ลงทุน โดยถือหุ้นได้ถึง 70% จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.35) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่หลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว วิชาที่เรียนหลากหลายมากเกินไป ไม่มีการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับ

การทำงานจริง (ค่าเฉลี่ย 4.18) และการเปิดเสรีด้านบริการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการไหลออกของแรงงานไทยที่มีคุณภาพที่จะออกไปทำงานในประเทศอื่นที่ให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า (ค่าเฉลี่ย 3.71) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ มัคคุเทศก์ไทยมีจุดอ่อนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และยังคงขาดมัคคุเทศก์ภาษาอื่น ๆ เช่น เกาหลี รัสเซีย อิหร่าน ฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวจึงก่อให้เกิดปัญหา Sitting Guide รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับการเปิดเสรี ให้มีการใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.43) และปัญหาเรื่องนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น และอาจจะจ้างงานคนทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น หากภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ และในอนาคตหากเปิดโอกาสให้ลงทุนโดยถือหุ้นได้ถึง 70% จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.25) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ หลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว วิชาที่เรียนหลากหลายมากเกินไป ไม่มีการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานจริง (ค่าเฉลี่ย 4.17) และการเปิดเสรีด้านบริการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการไหลออกของแรงงานไทยที่มีคุณภาพที่จะออกไปทำงานในประเทศอื่นที่ให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า (ค่าเฉลี่ย 3.86) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.46 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อด้านลบ ในด้านผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้บริโภค ในประเทศ	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
6.1 กลุ่มนักท่องเที่ยว ภายในประเทศ เดินทาง ท่องเที่ยวในต่างประเทศ มากขึ้น	4.06 (เห็นด้วย)	4.14 (เห็นด้วย)	4.12 (เห็นด้วย)	4.04 (เห็นด้วย)	4.07 (เห็นด้วย)	4
6.2 การหลังไหลเข้ามาของ คนต่างด้าว ทำให้การ ป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ ดำเนินการได้ยาก	3.97 (เห็นด้วย)	3.95 (เห็นด้วย)	4.53 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.45 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.34 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
6.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันกับ บริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ ได้ มีแข่งขันกันเองสูง และ ประสบปัญหาการตัดราคา ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับ บริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ ต่ำลง	4.00 (เห็นด้วย)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.12 (เห็นด้วย)	4.51 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.41 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1

ตารางที่ 4.46 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคนในประเทศ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้บริโภค ในประเทศ	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปดผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะพื้นที่		
	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)		
6.4 ภาครัฐควรกำหนด เงื่อนไขให้นักลงทุนและ แรงงานต่างชาติที่จะเข้า มาทำงานในประเทศไทย เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย วิถีไทย	4.13 (เห็นด้วย)	4.48 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.65 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.31 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.31 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	3
ค่าเฉลี่ยรวม					4.28 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน ยุติแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความคิดเห็นว่าการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคนในประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ยรวม 4.28) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยได้แก่ภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทยวิถีไทย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.13) กลุ่มนักท่องเที่ยวภายใน ประเทศมีโอกาสเลือกเส้นทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายจากประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว

ไปในต่างประเทศมากยิ่งขึ้น(ค่าเฉลี่ยรวม 4.06) ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ยังมีเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ และมีการแข่งขันกันเองสูง ทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวประสบปัญหาการตัดราคา ส่งผลกระทบต่อให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง (ค่าเฉลี่ยรวม 4.00) และ การหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก และเป็นภาระของแผ่นดินในการดูแลคนต่างด้าวจำนวนมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.97) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่ง ได้แก่ ภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทยวิถีไทย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.48) และผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ยังมีเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ และมีการแข่งขันกันเองสูง ทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวประสบปัญหาการตัดราคา ส่งผลกระทบต่อให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง (ค่าเฉลี่ยรวม 4.29) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวภายใน ประเทศมีโอกาสเลือกเส้นทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายจากประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวไปในต่างประเทศมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ยรวม 4.14) และการหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก และเป็นภาระของแผ่นดินในการดูแลคนต่างด้าวจำนวนมาก(ค่าเฉลี่ยรวม 3.95)ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่ง ได้แก่ภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทยวิถีไทย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.65) และการหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก และเป็นภาระของแผ่นดินในการดูแลคนต่างด้าวจำนวนมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.53) ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวภายใน ประเทศมีโอกาสเลือกเส้นทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายจากประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวไปในต่างประเทศมากยิ่งขึ้นและผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ยังมีเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ และมีการแข่งขันกันเองสูง ทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวประสบปัญหาการตัดราคา ส่งผลกระทบต่อให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลงเท่ากัน (ค่าเฉลี่ยรวม 4.12) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ยังมีเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ และมีการแข่งขันกันเองสูง ทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยว

ประสบปัญหาการตัดราคา ส่งผลกระทบให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง (ค่าเฉลี่ยรวม 4.51) การหลังไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก และเป็นภาระของแผ่นดินในการดูแลคนต่างด้าวจำนวนมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.45) และภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทยวิถีไทย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.31) ในระดับเห็นด้วย คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวภายใน ประเทศมีโอกาสเลือกเส้นทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายจากประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวไปในต่างประเทศมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ยรวม 4.06) และ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.47 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) โดยจำแนกตามใบอนุญาตประเภทธุรกิจนำเที่ยว

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน (Sustainable Development)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound)	ต่างประเทศ (Inbound)	ใน ประเทศ (Domestic)	เฉพาะพื้นที่		
	n = 32	n = 21	n = 17	n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
7.1 แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบ ยั่งยืน ของชาวต่างประเทศ จะ ถูกถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการ การนำเที่ยว ดังนั้นปัญหาการ รุกที่ป่าสงวน ปัญหาการ ทำลายสิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรม ท่องเที่ยวโดยรวม	3.19 (เห็นด้วย)	3.52 (เห็นด้วย)	3.12 (เห็นด้วย)	3.67 (เห็นด้วย)	3.35 (ไม่แน่ใจ)	7
7.2 ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากร ในประเทศมากเกินไปโดยมี อาจ จะจำกัดได้(Over Exploitation of Natural Resources)	3.84 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	4.06 (เห็นด้วย)	3.94 (เห็นด้วย)	3.96 (เห็นด้วย)	6

ตารางที่ 4.47 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) โดยจำแนกตามใบอนุญาตประเภทธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน (Sustainable Development)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)		
7.3 ทำให้เกิดการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นก่อให้เกิดต้นทุนในการบำบัดและกำจัดขยะชนิดต่าง ๆ	3.90 (เห็นด้วย)	4.05 (เห็นด้วย)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.14 (เห็นด้วย)	4.10 (เห็นด้วย)	5
7.4 เกิดความเสื่อมโทรมร้อยละหรือขอทรัพยากรธรรมชาติมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์และเกิดภัยธรรมชาติ	4.00 (เห็นด้วย)	4.10 (เห็นด้วย)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.35 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.28 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	2
7.5 ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัลฑุเทศก์ โดยกำหนดเงื่อนไขการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มีเอกสารรับรองการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.68 (เห็นด้วย)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.29 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.20 (เห็นด้วย)	4.14 (เห็นด้วย)	4

ตารางที่ 4.47 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นด้านการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) โดยจำแนกตามใบอนุญาตประเภทธุรกิจนำเที่ยว (ต่อ)

ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน (Sustainable Development)	ประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว				ค่าเฉลี่ยรวม (แปดผล) n = 233	ลำดับ ที่
	ต่างประเทศ (outbound) n = 32	ต่างประเทศ (Inbound) n = 21	ในประเทศ (Domestic) n = 17	เฉพาะ พื้นที่ n = 163		
	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)	ค่าเฉลี่ย (แปดผล)		
7.6 ผู้ประกอบการนำเที่ยวมี ความจำเป็นต้องพัฒนา ขีดความสามารถใน หลายๆ ด้าน เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขันในการเปิดเสรี บริการท่องเที่ยว	4.06 (เห็นด้วย)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.24 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.40 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.33 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	1
7.7 ผู้ประกอบการนำเที่ยว ขาดข้อมูลการวิจัย (R&D) ที่ เป็น ประโยชน์ เพื่อนำมา พิจารณาในการวางแผน ธุรกิจ	3.84 (เห็นด้วย)	4.00 (เห็นด้วย)	4.35 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.21 (เห็นด้วย อย่างยิ่ง)	4.15 (เห็นด้วย)	3
ค่าเฉลี่ยรวม					4.07 (เห็นด้วย)	

หมายเหตุ :คำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน
(จำนวนทั้งหมด 275 คน บุติแบบสอบถาม 42 คน)

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยว มีความคิดเห็นว่า การเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ยรวม 4.07) โดยจำแนกตามความคิดเห็นตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวมีความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลายๆ ด้าน เช่น การบริหารจัดการ ภาษา การตลาด ความเข้าใจถึงตลาดเป้าหมาย การให้บริการที่แตกต่าง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 4.06)เกิดความเสื่อมโทรมร่อยหรอของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ อาจส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเสียหายในระยะยาว (ค่าเฉลี่ย 4.00) ทำให้เกิดการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว อาทิ เช่น ถนน ,สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ การผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นก่อให้เกิดต้นทุนในการบำบัดและกำจัดขยะชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะขยะมีพิษซึ่งเป็นภาระและต้นทุนของแผ่นดิน (ค่าเฉลี่ย 3.90) ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรในประเทศมากเกินไปโดยมีอาจจะจำกัดได้ (Over Exploitation of Natural Resources) และ ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวขาดข้อมูลการวิจัย (R&D) ที่จะป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เช่นพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาเซียนบววิเคราะห์การลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน ฯลฯ เพื่อนำมาพิจารณาในการวางแผนการดำเนินธุรกิจเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.84) ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ.ธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัลคฤเทศก์ ในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขสำหรับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวให้มีเอกสารการรับรองว่าได้มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาการบริการไม่มีคุณภาพและไม่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากร(ค่าเฉลี่ย 3.68)และ การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวแล้ว “แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน” ของชาวต่างประเทศจะถูกถ่าย ทอดให้กับผู้ประกอบการ ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อมและอื่นๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.19) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่ง ได้แก่ ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ.ธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัลคฤเทศก์ ในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขสำหรับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวให้มีเอกสารการรับรองว่าได้มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาการบริการไม่มีคุณภาพและไม่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรและผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวมีความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลายๆ ด้าน เช่น การบริหารจัดการ ภาษา การตลาด ความเข้าใจถึงตลาดเป้าหมาย การให้บริการที่แตกต่าง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.24) ในระดับเห็น

ด้วย ได้แก่ เกิดความเสื่อมโทรมร่อยหรอของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ อาจส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเสียหายในระยะยาว (ค่าเฉลี่ย 4.10) ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรในประเทศมากเกินไปโดยมีอาจจะจำกัดได้ (Over Exploitation of Natural Resources) และ ทำให้เกิดการพัฒนาปัจจัย พื้นฐานทางการท่องเที่ยว อาทิ เช่น ถนน, สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ การผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นก่อให้เกิดต้นทุนในการบำบัดและกำจัดขยะ ชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะขยะมีพิษซึ่งเป็นภาระและต้นทุนของแผ่นดิน เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.05) ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาดข้อมูลการวิจัย (R&D) ที่จะป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เช่น พฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาเซียนบทวิเคราะห์การลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน ฯลฯ เพื่อนำมาพิจารณาในการวางแผนการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.00) และการเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวแล้ว “แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน” ของชาวต่างประเทศจะถูกถ่าย ทอดให้กับผู้ประกอบการ ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อมและอื่นๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.52) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย อย่าง ยิ่ง ได้แก่ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาดข้อมูลการวิจัย (R&D) ที่จะป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เช่น พฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาเซียนบทวิเคราะห์การลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน ฯลฯ เพื่อนำมาพิจารณาในการวางแผนการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.35) เกิดความเสื่อมโทรมร่อยหรอของ ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ อาจ ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเสียหายในระยะยาวและ ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ ในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขสำหรับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มี เอกสารการรับรองว่าได้มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาการบริการ ไม่มี คุณภาพและไม่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.29) และผู้ประกอบการนำเที่ยวมี ความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลายๆ ด้าน เช่น การบริหารจัดการ ภาษา การตลาด ความเข้าใจถึงตลาดเป้าหมาย การให้บริการที่แตกต่าง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการ เปิดเสรีบริการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.24) และในระดับเห็นด้วย ได้แก่ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรใน ประเทศมากเกินไปโดยมีอาจจะจำกัดได้ (Over Exploitation of Natural Resources) (ค่าเฉลี่ย 4.06) และการเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวแล้ว “แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน” ของชาวต่างประเทศ จะถูกถ่าย ทอดให้กับผู้ประกอบการ ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อมและ อื่นๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.12) ตามลำดับค่าเฉลี่ย

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ความคิดเห็นในเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ผู้ประกอบการนำเที่ยวที่มีความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลายๆ ด้าน เช่น การบริหารจัดการ ภาษา การตลาด ความเข้าใจถึงตลาดเป้าหมาย การให้บริการที่แตกต่าง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.00) และเกิดความเสื่อมโทรมร่อยหรอของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ อาจส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเสียหายในระยะยาว(ค่าเฉลี่ย 4.35)และในระดับเห็นด้วยได้แก่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาดข้อมูลการวิจัย (R&D) ที่จะป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เช่นพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาเซียนบทวิเคราะห์การลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน ฯลฯ เพื่อนำมาพิจารณาในการวางแผนการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.21) ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขสำหรับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มีเอกสารการรับรองว่าได้มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาการบริการไม่มีคุณภาพและไม่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากร (ค่าเฉลี่ย 4.20) ทำให้เกิดการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว อาทิ เช่น ถนน ,สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ การผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นก่อให้เกิดต้นทุนในการบำบัดและกำจัดขยะชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะขยะมีพิษซึ่งเป็นภาระและต้นทุนของแผ่นดิน(ค่าเฉลี่ย 4.14) ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรในประเทศมากเกินไปโดยมีอาจจะจำกัดได้ (Over Exploitation of Natural Resources) (ค่าเฉลี่ย 3.94) และการเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวแล้ว “แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน” ของชาวต่างประเทศจะถูกถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการ ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อมและอื่นๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.67) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม

1. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ(Outbound) ต่อการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คนตอบได้หลายข้อ)

ข้อดี

1. เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
จำนวน 11 ราย

2. ผู้ประกอบการต่างประเทศมีเงินทุนสูง จะทำให้ผู้ประกอบการในประเทศที่มีเงินทุนน้อย หากทำงานร่วมกัน จะทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เป็นการทำงานร่วมกันอย่างมีบูรณาการ จำนวน 5 ราย

3. มีกลุ่มลูกค้า และตลาดที่กว้างขึ้น เป็นตัวผลักดันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการพัฒนาบุคลากร รูปแบบการทำธุรกิจหลากหลายขึ้น ทำให้มีการลงทุนขยายกิจการและการจ้างงานมากขึ้น จำนวน 12 ราย

4. มีการเสนอรายการท่องเที่ยวหลากหลายมากขึ้น จำนวน 1 ราย

5. เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ธุรกิจนำเที่ยวเกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการบริการ ยกกระดับธุรกิจท่องเที่ยวให้เป็นสากลมากขึ้น โดยเกิดการอนุรักษ์ความเป็นไทย และวัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 3 คน

6. มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศมากขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน 4 ราย

7. ทำให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาปรับใช้กับธุรกิจ จำนวน 1 ราย

8. มีการขยายความเจริญเติบโตของกิจการมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญ ต่อระบบเศรษฐกิจเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับรายได้ การจ้างงาน ที่เกิดขาดการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จำนวน 2 ราย

9. มีบุคลากรที่มีความสามารถ และความชำนาญด้านภาษาและวัฒนธรรมของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวเกิดการหมุนเวียน จำนวน 3 คน

10. มีจำนวนลูกค้า และคู่ค้าที่เพิ่มขึ้น และได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อนบ้าน ในกลุ่มประเทศอาเซียน จำนวน 2 คน

ข้อเสีย

1. ชาวต่างประเทศมาทำงานแย่งงานคนไทย ทำให้คนไทยตกงานมากขึ้น จำนวน 2 ราย

2. เกิดการแข่งขันสูงมากขึ้น จำนวน 7 ราย

3. ชาวต่างประเทศ มีทักษะ และ ความสามารถในการใช้ภาษาดีกว่าคนไทย จำนวน 2 ราย

4. จะส่งผลให้ผู้บริการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ไม่สามารถแข่งขันได้ และปิดกิจการลง จำนวน 1 ราย

5. ต่างชาติมีแนวโน้มมาทำงานเอง บริษัททัวร์ไทย เสียโอกาส จำนวน 2 ราย

6. ทำให้ธุรกิจขนาดเล็ก SML ไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาแล้วเนื่องจาก Book มาหมดแล้ว จำนวน 1 ราย
7. ความเชื่อถือมัคคุเทศก์ต่างชาติ โดยเฉพาะ การใช้ทักษะในการพูด สนทนาภาษาอังกฤษที่มัคคุเทศก์สื่อสารได้ดีกว่า มัคคุเทศก์ของไทย มัคคุเทศก์ท้องถิ่นต้องตกงาน เนื่องจากผู้ประกอบการจะหันไปใช้บริการมัคคุเทศก์จากต่างประเทศ จำนวน 3 ราย
8. เกิดการตัดราคาทัวร์ เพื่อการแข่งขันในตลาดมากขึ้น เพื่อแย่งลูกค้า ส่งผลให้รายได้หรือผลกำไรที่น้อยกว่าอยู่แล้วลดลง จำนวน 4 ราย
9. นักท่องเที่ยวมีการเปรียบเทียบราคาทัวร์มากขึ้น จำนวน 1 ราย
10. มีข้อจำกัดในเขตการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จำนวน 1 ราย
11. แรงงานด้านการท่องเที่ยว เป็นชาวต่างชาติจะมากขึ้น ทำให้ยากต่อการควบคุม บังคับใช้กฎหมาย มีการแบ่งชั้นวรรณะ และเกิดการแข่งขันกันสูง จำนวน 3 ราย
12. ผู้ประกอบการต่างชาติเข้ามาเปิดบริษัทในเชียงใหม่ ซึ่งมีความพร้อมด้านเงินทุน เครือข่ายเทคโนโลยีและการสื่อสารสารสนเทศเข้ามาแข่งขัน ทำให้เราเสียเปรียบ จำนวน 1 ราย
13. การเปิดเสรีมีผลดีในการพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาบุคลากร และขอบเขตของธุรกิจ แต่ในเวลาเดียวกันมันนำมาซึ่งการเปิดให้คู่แข่ง และคู่แข่งต่างซึ่งเข้ามา เกิดการแข่งขันกันสูง การตัดราคา อาจนำมาซึ่งการเสียชีวิตธุรกิจ เนื่องจาก ต่างชาติเข้ามาเปิดธุรกิจได้อย่างเสรี ลูกค้าต่างชาติลึกลับที่จะใช้แต่ธุรกิจของชาติตนเอง อาจนำมา ซึ่งการจ้างแรงงานต่างชาติที่มีศักยภาพที่มากกว่า คนไทย ซึ่งคนไทยยังขาดการพัฒนา และส่งเสริมจากภาครัฐ ทั้งด้านการศึกษา ทักษะ ทักษะคิด ปัญหาการว่างงานของคนไทย ปัญหาแรงงานไทยเป็นแรงงานที่โดนกดขี่ ปัญหาด้านธุรกิจท่องเที่ยวต่างชาติ เข้ามาลงทุน และการใช้ทรัพยากรของประเทศไทยไป โดยไม่มีการควบคุมดูแล เกิดการสูญเสียทรัพยากรที่มีค่าไปหมด วัฒนธรรมไทย ประเพณีไทยสูญเสียไป ขาดเอกลักษณ์ เนื่องจาก ชาตินิยมยังไม่มั่นคงทำให้คนไทยอนุรักษ์ กฎการนำเที่ยวของมัคคุเทศก์ ข้อมูลที่บิดเบือน วัฒนธรรมอันดีงามหายไป เนื่องจากประเทศไทยเรายังไม่พร้อม และไม่เข้มแข็งรักษาวัฒนธรรม ประเพณีของเราได้ และชาติไหนจะเข้าใจและช่วยสืบสาน จำนวน 1 ราย
14. ผู้ประกอบการในประเทศที่ต้นทุนน้อย มีโอกาสเสียเปรียบในการว่าจ้างมัคคุเทศก์ท้องถิ่นมีโอกาสเลือกงานกับผู้ประกอบการที่สามารถให้ค่าแรงที่สูงกว่า
15. อาจส่งผลเสียในเรื่องของการเงิน การลงทุนที่ไม่สามารถที่จะขยายได้ในเวลาอันรวดเร็ว จำนวน 1 ราย

16. ทำให้พวคนักลงทุนต่างชาติเข้ามามีบทบาทในไทยมากขึ้น ทำให้เสียดุลการค้า และก่อเกิด อาชีพผิดกฎหมาย เอื้อให้แก่ผู้ที่อยากใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านกระจายสินค้า

ข้อเสนอแนะ

1. ให้มีการพัฒนาบุคลากรไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น นำข้อดี ด้านอรรถาภัย ภูมิตรี ของคนไทยเป็นจุดแข็งในการแข่งขันกับต่างประเทศ จำนวน 2 ราย
2. สนับสนุนให้มีการเปิดเสรี โดยนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าออกได้โดยไม่ต้องมี Visa (ตาม กฎหมายไทย) จำนวน 1 ราย
3. ไม่ควรสนับสนุนให้ชาวต่างชาติมาเป็นผู้ดำเนินการกิจการนำเที่ยวในประเทศ จำนวน 1 ราย
4. ให้เข้มงวดกับผู้ประกอบการต่างชาติ ที่เป็นนอร์มินี โดยใช้ชื่อคนไทยบังหน้า จำนวน 1 ราย
5. อาจเกิดปัญหานักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ คนทิ้งงาน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหา สิ่งแวดล้อม โสเภณี ขอให้ทุกคนมีความตระหนักถึงความเป็นเจ้าของประเทศ การท่องเที่ยวยั่งยืน จำนวน 1 ราย
6. สงวนอาชีพมัคคุเทศก์ ให้สำหรับคนไทยเท่านั้น เพราะคนไทยเท่านั้นที่จะรู้จักวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต การดำเนินชีพ ดีมากกว่าชนชาติอื่นในอาเซียนจำนวน 1 ราย
7. ควรมีกฎหมาย คุ้มครอง การท่องเที่ยวของประเทศไทยให้ดีมากพอสมควร เพื่อจะทำให้ คนไทย ไม่เสียเปรียบต่างประเทศ จำนวน 3 ราย
8. ควรมีแหล่งเงินทุน ช่วยเหลือ องค์กรการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เช่น ช่วยเหลือเงินทุน การ ลงทุน การกู้ยืมเงิน จำนวน 1 ราย
9. ควรรับรองอาชีพมัคคุเทศก์ให้เป็นอาชีพที่มีประสิทธิภาพในการยอมรับขององค์กรภาค รัฐวิสาหกิจ ว่าเป็นอาชีพที่ สามารถ มีสิทธิ เสรีภาพ อำนาจการทำธุรกรรมทางการเงินเพิ่มมากขึ้น จำนวน 1 ราย
10. ควรกำหนดให้มีราคากลางสำหรับทัวร์บางประเภท เพื่อจะทำให้มีการแข่งขันกันด้านของ คุณภาพมากกว่าราคา และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 1 ราย
11. กำหนดบทบาทของ Tour leader ที่มาจากต่างประเทศให้ชัดเจน เพื่อมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจะ ได้ทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 1 ราย

12. ควรส่งเสริมทางการท่องเที่ยวให้มากขึ้นกว่านี้ ทั้งทางด้านสื่อโฆษณา และอื่น ๆ
จำนวน 1 ราย

13. ควรมีกฎหมายเกี่ยวกับการแบ่งชนชั้นวรรณะ จำนวน 1 ราย

14. อยากให้ภาครัฐและหน่วยงานเกี่ยวข้องออกกฎ คู่มือ ควบคุม บริษัทต่างประเทศ ที่เข้ามา
ทำธุรกิจอย่างใกล้ชิด จำนวน 1 ราย

15. การนำเที่ยว ควรให้คนไทยมีสิทธิและอำนาจต่อรองที่มากกว่า

16. มัคคุเทศก์ควรเป็นอาชีพสงวนไว้เฉพาะคนไทย และมีการออกกฎหมายที่ชัดเจน
เนื่องจากวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะ และประวัติศาสตร์เป็นของคนไทย จำนวน 1 คน

17. ผู้ประกอบการนำเที่ยว จ.เชียงใหม่ ยังไม่ได้รับการพัฒนาด้านศักยภาพ ขาดแหล่งเงินทุน
ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควรจะรวมตัวกัน โดยหน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุน
จำนวน 1 คน

18. หน่วยงานของรัฐควรมีการจำกัดจำนวนธุรกิจท่องเที่ยวที่มาลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่การ
กำหนดการจ้างแรงงานไทยให้มากกว่า จำนวน 1 คน

19. รัฐบาลควรพัฒนาทักษะ ความสามารถ และภาษาให้ชาวไทยมากขึ้น โดยกำหนดให้มี
แผนการเรียน การสอน หลักสูตรภาษาต่างชาติที่ชัดเจน จำนวน 1 ราย

20. ควรมีข้อจำกัด ระเบียบ ข้อบังคับ ในการกำหนดธุรกิจท่องเที่ยวต่างชาติที่มาลงทุนในการ
ใช้ทรัพยากร ธรรมชาติของไทย เพื่อป้องกันการเสื่อมสภาพ เสื่อมโทรม จำนวน 1 ราย

21. ต้องมีการกำหนดมาตรฐานและระเบียบที่เคร่งครัดเพื่อมิให้ผู้ประกอบการท้องถิ่น
เสียเปรียบ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในระบบปลาใหญ่กินปลาเล็ก จำนวน 1 ราย

22. หน่วยงานภาครัฐ ควรมีมาตรการในการกำหนดมาตรฐาน คุณภาพการบริการนำเที่ยว
กำหนดราคาการบริการนำเที่ยวให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อป้องกันการตัดราคา จำนวน 1 ราย

23. ในแต่ละประเทศวัฒนธรรมและประเพณี ไม่เหมือนกัน รัฐบาลควรจะต้องมีมาตรฐาน
การควบคุม การใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่น การมีบริษัทท่องเที่ยวในประเทศรับรองการทำงาน จัดตั้งองค์กร
หรือหน่วยงาน คู่มือโดยเฉพาะ

**2. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ(Inbound) ต่อการเปิดเสรี
ทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คนตอบได้หลายข้อ)**

ข้อดี

1.เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

จำนวน 5 ราย

2. ผู้ประกอบการต่างประเทศมีเงินทุนสูง จะทำให้ผู้ประกอบการในประเทศที่มีเงินทุนน้อย หากทำงานร่วมกัน จะทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เป็นการดำเนินงานร่วมกันอย่างมีบูรณาการ จำนวน 5 ราย

3. มีกลุ่มลูกค้า และตลาดที่กว้างขึ้น เป็นตัวผลักดันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการพัฒนาบุคลากร รูปแบบการทำธุรกิจหลากหลายขึ้น ทำให้มีการลงทุนขยายกิจการและการจ้างงานมากขึ้น จำนวน 4 ราย

4. มีการเสนอรายการท่องเที่ยวหลากหลายมากขึ้น จำนวน 2 ราย

5. เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ธุรกิจนำเที่ยวเกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการบริการ ยกกระดับธุรกิจท่องเที่ยวให้เป็นสากลมากขึ้น โดยเกิดการอนุรักษ์ความเป็นไทย และวัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 2 คน

6. มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศมากขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน 2 ราย

7. ทำให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาปรับใช้กับธุรกิจ จำนวน 1 ราย

8. บริษัทนำเที่ยว มีโอกาสที่จะขยายกิจการไปยังภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรีมากขึ้น จำนวน 1 ราย

9. ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ วัฒนธรรม ซึ่งกันและกัน และได้พัฒนาภาษาให้สื่อสารกันเพิ่มขึ้น และได้ต่อยอดทางธุรกิจเพิ่มขึ้น จำนวน 1 ราย

10. ไม่แน่นอน และไม่คิดว่าจะส่งผลดี แต่ก็ควรจะมีการเปิดเสรี เพราะว่า เชื่อว่าเราสามารถเรียนรู้ปรับตัว จากข้อผิดพลาด จำนวน 1 ราย

ข้อเสีย

1. ชาวต่างประเทศมาทำงานแย่งงานคนไทย ทำให้คนไทยตกงานมากขึ้น จำนวน 5 ราย

2. เกิดการแข่งขันสูงมากขึ้น จำนวน 3 ราย

3. ชาวต่างประเทศ มีทักษะ และ ความสามารถในการใช้ภาษาดีกว่าคนไทย จำนวน 1 ราย

4. เกิดการตัดราคาทัวร์ เพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาด จำนวน 3 ราย

5. นักท่องเที่ยว มีทางเลือกหลากหลาย เปรียบเทียบราคา และมีอำนาจต่อรองมากยิ่งขึ้น จำนวน 1 ราย

6. ผู้ประกอบการต่างประเทศหันมาลงทุนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ทำให้ลูกค้ามีทางเลือกมากขึ้น ส่งผลกระทบให้บริษัทนำเที่ยวในเมืองไทยมีรายได้ลดลง

7. ผู้ประกอบการต่างประเทศเข้ามาลงทุนและมีบริษัทนำเที่ยวเป็นของตนเอง และติดต่อโดยตรงกับสถานที่ท่องเที่ยว โรงแรม และการบริการอื่นๆ ด้วยตนเอง แทนที่จะติดต่อผ่านผู้ประกอบการนำเที่ยวในประเทศ ทำให้รายได้ลดลง ทั้งๆ ที่ บริษัทต่างประเทศมาใช้ทรัพยากรของประเทศไทย จำนวน 1 ราย

ข้อเสนอแนะ

1. ไม่สนับสนุนให้ชาวต่างชาติมาเป็นผู้ดำเนินการกิจการนำเที่ยวในประเทศ จำนวน 2 ราย
2. ควรมีแหล่งเงินทุน ช่วยเหลือผู้ประกอบการนำเที่ยว SME เช่น ลดอัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมเงิน , ส่งเสริมให้มีเงินลงทุน ฯลฯ จำนวน 1 ราย
3. ควรมีการฝึกอบรมภาคทฤษฎีให้เป็นมืออาชีพ เป็นที่ยอมรับ ว่ามีความสามารถ มีประสิทธิภาพ มีสิทธิ เสรีภาพ และมีรายได้ที่เหมาะสม จำนวน 1 ราย
4. ควรกำหนดให้มีราคากลางสำหรับทัวร์บางประเภท เพื่อจะทำให้มีการแข่งขันกันด้านของคุณภาพ มากกว่าราคา จำนวน 1 ราย
5. ควรมีการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น นำข้อดี ด้านอันธพาลย์ โมตรี ของคนไทยเป็นจุดแข็งในการแข่งขันกับต่างประเทศจำนวน 1 ราย
6. หน่วยงานภาครัฐ ควรจะสนับสนุนส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยวให้มากขึ้นกว่าปัจจุบัน ทั้งทางด้านสื่อโฆษณา และอื่น ๆ จำนวน 1 ราย
7. ควรพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะมัคคุเทศก์การอบรมด้านภาษาต้องเข้มแข็งกว่าเดิม ให้มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย และไม่เห็นด้วยกับการมี Sitting Guide กฎหมายเลือกปฏิบัติ จำนวน 3 ราย
8. รัฐบาลข้อกำหนด กฎเกณฑ์ทางต่างชาติ อย่างเข้มงวด ชัดเจน ลดช่องโหว่ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านลบ โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติด จำนวน 1 ราย
9. ขอให้ทางรัฐบาล มีข้อกำหนดที่ชัดเจน เข้มงวด และลดช่องโหว่ จำนวน 2 ราย
10. ผู้ประกอบการนำเที่ยว บางแห่ง ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดการค้าบริการด้านท่องเที่ยว และเกรงว่าผู้ประกอบการนำเที่ยวที่มีเงินลงทุนสูงจะครอบครองส่วนแบ่งทางการตลาดเหมือนธุรกิจค้าปลีกในประเทศ จำนวน 1 ราย
11. ขอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ มีความจริงใจที่จะให้ข้อมูล และปกป้องผลประโยชน์ผู้ประกอบการนำเที่ยวรายย่อยในประเทศ มิให้เสียเปรียบ และให้มีโอกาสมีรายได้เพิ่มขึ้น จะได้มีเงิน

หมุนเวียน คงอยู่หมุนเวียนอยู่ในประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีนายทุนจากชาวต่างประเทศมาเป็นหุ้นส่วนในบริษัทนำเที่ยวใหญ่ ๆ และถือหุ้นส่วนใหญ่ โดยเปิดบริษัทนำเที่ยวในนามของคนไทย ทำให้รายได้ถูกถ่ายโอนออกนอกประเทศ จำนวน 1 ราย

12. รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรักษาสิทธิของคนไทย ไม่ควรให้ต่างชาติมาหาผลประโยชน์จาก อาชีพ รายได้ ทรัพยากร และควรสงวน อนุรักษ์ไว้ให้กับคนไทย จำนวน 1 ราย

13. ควรมีกฎหมายเข้มงวดกับ แรงงานต่างด้าว ที่เข้าเมืองมาแบบผิดกฎหมาย และมีการลักลอบปลอมแปลงเอกสารหลักฐาน ทำให้เกิดปัญหาตามมา ทั้งแรงงานคนไทย และปัญหาสังคม จำนวน 1 ราย

3. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) ต่อการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คนตอบได้หลายข้อ)

ข้อดี

1. เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
จำนวน 3 ราย

2. ผู้ประกอบการต่างประเทศมีเงินทุนสูง จะทำให้ผู้ประกอบการในประเทศที่มีเงินทุนน้อย หากทำงานร่วมกัน จะทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เป็นการงานร่วมกันอย่างมีบูรณาการ จำนวน 5 ราย

3. มีกลุ่มลูกค้า และตลาดที่กว้างขึ้น เป็นตัวผลักดันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการพัฒนาบุคลากร รูปแบบการทำธุรกิจหลากหลายขึ้น ทำให้มีการลงทุนขยายกิจการและการจ้างงานมากขึ้น
จำนวน 7 ราย

4. มีการเสนอรายการท่องเที่ยวหลากหลายมากขึ้น จำนวน 1 ราย

5. เพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจท่องเที่ยวและด้านการค้า อีกทั้งยังเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชน ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ และเป็นการส่งเสริมให้ผู้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวธุรกิจ โรงแรมที่พัก ร้านอาหาร สปา การคมนาคม ร้านของของที่ระลึก ภัตตาคาร ร้านอาหารต่างๆ ส่งผลให้บริษัทห้างร้านเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีการแข่งขันกันในการพัฒนาการบริการให้ดียิ่งขึ้น จำนวน 1 คน

6. การท่องเที่ยวอาเซียนด้วยกันจะเติบโตขึ้น ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ประชาชนมีรายได้ ทุกคนก็ต้องการไปเที่ยวประเทศใกล้ ๆ ส่งผลให้เพิ่มลูกค้า และสร้างพันธมิตรในกลุ่มประเทศอาเซียนและมีการแลกเปลี่ยนการนำลูกค้าออกนอกประเทศ และเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ ทำให้มีรายได้เพิ่มมาก

ขึ้น คาดว่าจะส่งผลให้บริษัทมีรายรับเพิ่มขึ้น มีบุคลากรที่มีศักยภาพ เพราะมีการแข่งขันมากขึ้น
จำนวน 1 คน

7.เกิดการลงทุนในภาพรวม มีนักท่องเที่ยวหลังไหลเข้ามาในประเทศเพิ่มมากขึ้น ทำให้ธุรกิจ
ขยายตัว เกิดการติดต่อกับบริษัทนายทุนในต่างประเทศ ในอนาคต และอาจเกิดความร่วมมือในด้าน
ต่าง ๆ ตามมา จำนวน 1 คน

8.เกิดความร่วมมือทางธุรกิจเพื่อให้บริการด้านการท่องเที่ยวระหว่างเจ้าของธุรกิจคนไทยกับ
เจ้าของธุรกิจชาวต่างประเทศมีมากขึ้น กล่าวคือ เจ้าของธุรกิจท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก็ยังคงต้อง
พึ่งพาความเป็นเจ้าของพื้นที่คนไทย โดยมีกรอบข้อตกลงที่เป็นธรรมซึ่งกันและกัน

9.หากมีนักท่องเที่ยวที่สามารถเข้าออกประเทศได้ค่อนข้างง่ายก็จะทำธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม
ที่พัก ธุรกิจนำเที่ยว มีแนวโน้มไปในทิศทางดี มีรายได้เป็นที่น่าพอใจ ถ้าเปรียบเทียบกับในอดีตที่
ผ่านมา แต่ตั่งนี้ก็ต้องดูผลกระทบอย่างอื่นที่ตามมาด้วยเช่นกัน

ข้อเสีย

1. ชาวต่างประเทศมาทำงานแข่งงานคนไทย ทำให้คนไทยตกงานมากขึ้น จำนวน 3 ราย
2. เกิดการแข่งขันสูงมากขึ้น จำนวน 7 ราย
3. ชาวต่างประเทศ มีทักษะ และ ความสามารถในการใช้ภาษาดีกว่าคนไทย จำนวน 3 ราย
4. เกิดการตัดราคาทัวร์ เพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาด จำนวน 3 ราย
5. เกิดการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ทำให้ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์
ประเพณีของไทย ผิดเพี้ยนไป โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่หลังไหลเข้ามาท่องเที่ยว อาจจะก่อให้เกิด
ปัญหาขึ้นได้ในวัฒนธรรมที่แตกต่าง จำนวน 4 ราย
6. เงินไหลออกนอกประเทศ จากการลงทุนของชาวต่างชาติในประเทศไทย จำนวน 1 ราย
7. การเข้ามาลงทุน และประกอบอาชีพของชาวต่างชาติ จะส่งผลเสียทางอ้อม เช่น ปัญหาการ
แข่งขันทางการค้า, เกิดขยะมูลฝอย, ปัญหาอาชญากรรม ฯลฯ จำนวน 2 ราย
8. การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว หากยังไม่พร้อม และยังมีขาดแคลนมัคคุเทศก์ที่เป็นภาษาอื่น
นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจต้องใช้มัคคุเทศก์ภาษาอื่นมาทดแทน ทำให้ต้องใช้แรงงาน
ต่างชาติมากขึ้น คนไทยอาจจะถูกแย่งงานมีงานทำน้อยลง จำนวน 1 ราย
- 9.การที่บริษัทต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการเชิงคนในชาติได้นั้น เป็น
ความเสี่ยงต่อกิจการภายในประเทศที่สูงมาก ในระดับหนึ่ง หากรัฐบาลไม่มีมาตรการ กฎหมายมา
รองรับอย่างครอบคลุม จะเกิดผลกระทบมากกว่าผลประโยชน์อย่างแน่นอน บวกกับ ณ ขณะนี้

หลาย ๆ สถานการณ์ประกอบการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ที่จะใช้รับมือกับการเปิดเสรีการค้า จะเกิดการแย่งกันทำมาหากิน ไม่ใช่แค่คนในประเทศแต่จะรวมไปกับชาวต่างประเทศที่สามารถเข้ามาทำประโยชน์อย่างเสรีจำนวน 1 ราย

10. หากเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติสามารถลงทุนได้อย่างอิสระ ผู้ประกอบการโรงแรมที่พักธุรกิจในประเทศก็จะมีปัญหา ถูกแย่งลูกค้า และมีการแข่งขันสูง จำนวน 1 ราย

11. การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยว หากไม่มีการควบคุมที่ดี ทรัพยากรของชาติจะถูกทำลาย และถูกใช้มากเกินไป และ จะทำให้กลุ่มคนสามารถเข้ามาหาผลประโยชน์ในประเทศมากขึ้น และง่ายขึ้น จำนวน 1 ราย

12. การเปิดเสรีให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาถือหุ้น เจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ และมีการแข่งขันภาคบริการของแรงงานท้องถิ่น ทำให้ไทยเราเสียเปรียบบางประเทศที่เขาสามารถใช้ภาษาอังกฤษและเงินกลางได้ เขาจะได้เปรียบมากกว่าไทยเช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย จำนวน 1 ราย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพัฒนาบุคลากรไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น นำข้อดี ด้านอรรถศาสตร์ไม่ตรี ของคนไทยเป็นจุดแข็งในการแข่งขันกับต่างประเทศ จำนวน 2 ราย

2. การเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว อาจเกิดปัญหานักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ คนทำงานปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อม โสเภณี ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความเป็นเจ้าของประเทศ การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3. อาจเกิดปัญหานักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ คนทำงาน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อม โสเภณี ควรส่งเสริมให้มีความตระหนักถึงความเป็นเจ้าของประเทศ การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน จำนวน 1 ราย

4. ควรมีการกำหนดบทบาทของ Tour Leader ที่มาจากต่างประเทศให้ชัดเจน เพื่อเพิ่มศักยภาพนักท่องเที่ยวจะได้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 1 ราย

5. ธุรกิจนำเที่ยว ควรจะเป็นอาชีพสงวนให้กับคนในประเทศเท่านั้น ไม่ควรให้ต่างชาติมาลงทุนได้โดยเสรี เนื่องจากการนำเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ จำเป็นต้องมีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ของประเทศไทย จำนวน 3 ราย

6. ภาครัฐควรมีมาตรการรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่จะหลั่งไหลเข้ามาท่องเที่ยว เช่น มีคฤหาสน์ในภาษานั้น ๆ มีแผนที่ชี้ทางหลายภาษา , มีอาสาสมัครหลายภาษาที่คอยให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวตามจุดต่าง ๆ เช่น ถนน ที่พัก สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม จำนวน 1 ราย

7. ขอให้ภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แก้ไขปัญหานักท่องเที่ยวชาวจีน ที่ไม่เรียนรู้ และเข้าใจ วัฒนธรรมอันดีงามของเชียงใหม่ โดยทั้ง 2 ฝ่าย ให้ความรู้ ข้อควรปฏิบัติ ข้อพึงระวัง ข้อควรเลี่ยงในการกระทำ อาทิเช่น ให้บริษัททัวร์ทั้งไทย-จีน ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวชาวจีนก่อนที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ราย

8. ผู้ประกอบการหลายแห่งยังไม่มีความรู้ ความใจในการเปิดประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริง ขาดแคลนด้านความรู้ในการที่จะให้แข่งขันต่อสู้กับบริษัททุนต่างชาติที่จะเข้าเปิดกิจการในประเทศ ควรมีการจัดอบรมผู้ประกอบการเพื่อเตรียมความพร้อม รับมือกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น มิฉะนั้นการเปิดเสรีการค้าก็เป็นการเอื้อประโยชน์ให้เฉพาะกลุ่มนายทุนใหญ่ ไม่ได้เกิดการพัฒนาขึ้นภายในประเทศอย่างแท้จริง

9. การเปิดเสรี มีข้อดีและข้อเสียเท่า ๆ กัน รัฐบาลควรมีการจัดการบริหารงานและควบคุมให้ได้ ไม่เช่นนั้นข้อเสียต่าง ๆ ผลกระทบต่อประเทศทรัพยากร ต่อสังคมวัฒนธรรม จะเสื่อมโทรมลง ในไม่ช้า

10. ถ้าเป็นการเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย หมายถึงให้ชาวต่างประเทศสามารถมาลงทุนได้ทั้ง 2 ส่วนคือ การเป็นผู้ให้บริการด้านการนำเที่ยว, การเป็นผู้ให้บริการด้านเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ก็จะส่งผลเสียต่อเจ้าของธุรกิจนำเที่ยวคนไทยแน่นอน ดังนั้น รัฐบาลต้องมีกฎหมายที่ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และให้มีช่องโหว่ที่เราเสียเปรียบน้อยที่สุด ต้องมีกฎหมายที่ต้องบังคับภาคธุรกิจ และการท่องเที่ยวให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กันไป การเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว ให้อยู่ในจิตวิญญาณที่ต้องช่วยกันดูแลอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ตัดดวงเอาแต่ผลประโยชน์โดยทุกคนร่วมกันอนุรักษ์ และช่วยกันดูแล

4. **ความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ ต่อการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คนตอบได้หลายข้อ)**

ข้อดี

1. เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น จำนวน 21 ราย
2. ผู้ประกอบการต่างประเทศมีเงินทุนสูง จะทำให้ผู้ประกอบการในประเทศที่มีเงินทุนน้อย หากทำงานร่วมกัน จะทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เป็นการทำงานร่วมกันอย่างมีบูรณาการ จำนวน 5 ราย

3. มีกลุ่มลูกค้า และตลาดที่กว้างขึ้น เป็นตัวผลักดันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการพัฒนาบุคลากร รูปแบบการทำธุรกิจหลากหลายขึ้น ทำให้มีการลงทุนขยายกิจการและการจ้างงานมากขึ้น ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น จำนวน 10 ราย

4. มีการเสนอรายการท่องเที่ยวหลากหลายมากขึ้น จำนวน 3 ราย

5. เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ธุรกิจนำเที่ยวเกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการบริการ ยกกระดับธุรกิจท่องเที่ยวให้เป็นสากลมากขึ้น โดยเกิดการอนุรักษ์ความเป็นไทย และวัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 3 ราย

6. มีรายได้มากยิ่งขึ้นมากกว่าค่าใช้จ่าย จำนวน 6 ราย

7. มีการสร้างงานใหม่ เช่น นวดแผนไทย สปา ร้านอาหารไทย ร้านขายของที่ระลึก มากขึ้น จำนวน 1 ราย

8. ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีโอกาสจ้างแรงงานต่างประเทศที่มีค่าจ้างที่ต่ำกว่า จำนวน 1 ราย

9. เกิดการหลั่งไหลของนักท่องเที่ยว นำมาซึ่งรายได้จากระบบท่องเที่ยวหมุนเวียนอยู่ในประเทศและระบบเศรษฐกิจดีขึ้น และผู้ประกอบการนำเที่ยวจะต้องเกิดแนวคิดพัฒนาธุรกิจให้ดีขึ้น ภาครัฐควรมีแหล่งสนับสนุนด้านเงินทุน ให้กับผู้ประกอบการในประเทศก่อน เพราะผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ย่อมเข้าใจในพื้นที่ เข้าใจในวัฒนธรรมไทยได้ดีกว่าชาติอื่น ๆ และเป็นความได้เปรียบในแง่ธุรกิจมากกว่าเสียเปรียบแน่นอน จำนวน 1 ราย

10. มีโอกาสเลือกสรรบริษัทนำเที่ยวที่มีคุณภาพ แล้วนำเสนอโปรแกรมท่องเที่ยว ที่บริษัทเหล่านั้น ได้จัดทำขึ้นมาให้นักท่องเที่ยว จำนวน 1 ราย

11. เกิดการพัฒนาฝีมือแรงงาน มีพนักงานที่มีคุณภาพ ภาษาดีเยี่ยม เนื่องจากมีการปรับตัวเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น จำนวน 2 ราย

12. ทำให้เกิดการเรียนรู้เทคนิคในการใช้เครื่องมือสื่อสารได้มากขึ้น

13. สามารถจ้างมัคคุเทศก์ พนักงานขับรถ และ Booking เป็นชาวต่างประเทศในอาเซียน ที่มีภาษาดีกว่าคนไทย และค่าจ้างแรงงานที่ถูกกว่า จำนวน 2 ราย

ข้อเสีย

1. ชาวต่างประเทศมาทำงานแย่งงานคนไทย ทำให้คนไทยตกงานมากขึ้น จำนวน 17 ราย

2. เกิดการแข่งขันสูงมากขึ้น จำนวน 11 ราย

3. ไทยขาดแคลนแรงงานมีคุณภาพ โดยเฉพาะด้านภาษา ชาวต่างประเทศ มีทักษะ และความสามารถในการใช้ภาษาดีกว่าคนไทย จำนวน 14 ราย

4. เกิดการตัดราคาทัวร์ เพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาด ทำให้การจัดนำเที่ยวไม่มีคุณภาพ ส่งผลกระทบต่อภาพรวม จำนวน 10 ราย
5. เกิดการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ทำให้ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณีของไทย ผิดเพี้ยนไป โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่หลังไหลเข้ามาท่องเที่ยว อาจจะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ในวัฒนธรรมที่แตกต่าง จำนวน 7 ราย
6. เงินไหลออกนอกประเทศ จากการลงทุนของชาวต่างชาติในประเทศไทย จำนวน 8 ราย
7. การเข้ามาลงทุน และประกอบอาชีพของชาวต่างชาติ จะส่งผลเสียทางอ้อม เช่น ปัญหาการแข่งขันทางการค้า , เกิดขยะมูลฝอย , ปัญหาอาชญากรรม, ปัญหาสิ่งแวดล้อม, เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติด้านการท่องเที่ยว ฯลฯ จำนวน 4 ราย
8. การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว หากยังไม่พร้อม และยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ที่เป็นภาษาอื่น นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจต้องใช้มัคคุเทศก์ภาษาอื่นมาทดแทน ทำให้ต้องใช้แรงงานต่างชาติมากขึ้น คนไทยอาจจะถูกแย่งงานมีงานทำน้อยลง จำนวน 5 ราย
9. นักท่องเที่ยวเกิดการเปรียบเทียบราคาทัวร์ และต่อรองมากยิ่งขึ้น จำนวน 2 ราย
10. เกิดปัญหามัคคุเทศก์บางภาษาขาดแคลน ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น จำนวน 2 ราย
11. แรงงานด้านการท่องเที่ยว เป็นชาวต่างชาติจะมากขึ้น ทำให้ยากต่อการควบคุม บังคับใช้กฎหมาย มีการแบ่งชั้นวรรณะ และเกิดการแข่งขันกันสูง จำนวน 3 ราย
12. เกิดปัญหาสมองไหล จำนวน 1 ราย
13. มีนักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ มีกำลังซื้อต่ำ เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ไม่เข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น เกิดปัญหาการจราจรติดขัด จำนวน 1 ราย
14. ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาดความรู้ความเข้าใจ ในการทำการตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน ในอาเซียน จำนวน 1 ราย
15. ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ SME ที่มีเงินลงทุนต่ำ กำไรน้อย ปัจจุบันมีคู่แข่งเป็นนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่ เช่น Agency ญี่ปุ่น เกาหลี อิสราเอล ฯลฯ ถึงแม้จะไม่ใช่ประเทศในกลุ่มอาเซียน ที่เข้าร่วม AEC และยังไม่ได้เปิดธุรกิจเต็มตัว หากมีการเปิดเสรีให้มาทำธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่บริษัทนำเที่ยวขนาดเล็ก ในเชียงใหม่อาจจะแข่งขันไม่ได้ ได้ประโยชน์น้อย และอาจจะปิดกิจการลงจำนวน 4 ราย

16. เกิดปัญหาชาวต่างประเทศลักลอบมีและเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย โดยใช้คนไทย บังหน้า จำนวน 1 ราย

17. ผู้ประกอบการไทยอาจจะถูกบีบบังคับจากเอเย่นต์ต่างประเทศ เนื่องจากอยากได้งานมาก ๆ แล้วก็มาบีบบังคับมัดคฤเทศก์ ให้ขาย Option ทัวร์ เพื่อให้ได้ Commission ในร้านค้าต่าง ๆ เพื่อเอามา ชดเชย ซึ่งมัดคฤเทศก์ก็ทำทุกวิถีทางเพื่อรีดเงินจากนักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา จำนวน 1 ราย

18. นักท่องเที่ยวจะให้ความเชื่อมั่นและเลือกใช้บริการผู้ประกอบการนำเที่ยวต่างประเทศชาติ เดียวกันกับตนเอง และมีที่ตั้งสำนักงานในอาเซียน ทำให้ประเทศไทยมีคู่แข่งในระดับประเทศใน กลุ่มประเทศอาเซียนมากขึ้น อาทิเช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ด้วยเหตุที่สามารถสื่อสารในภาษาเดียวกัน ได้ มีการจัดการนำเที่ยวที่มีมาตรฐานสูงกว่า จำนวน 2 ราย

19. การเปิดการค้าเสรี อาจจะทำให้กลุ่มนายทุนต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจในประเทศมากขึ้น เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ฯลฯ และมีอำนาจในการบริหารจัดการ มีอิทธิพลต่อการ ท่องเที่ยว ยกต่อการต่อรอง และเงินไหลเวียนสู่นอกประเทศ จำนวน 1 ราย

20. ผู้ประกอบการนำเที่ยว ยังไม่มีความรู้มากพอต่อการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ อาจจะ ส่งผลให้เกิดปัญหาในการคิดอัตราแลกเปลี่ยน การคำนวณรายได้ ฯลฯ จำนวน 1 ราย

21. ปัจจุบันมีผู้ประกอบการนำเที่ยวขนาดเล็ก ที่มีพฤติกรรมในการตัดราคาเพื่อให้ได้ส่วน แบ่งทางการตลาด และบริการนักท่องเที่ยวที่ไม่มีศักยภาพในการใช้จ่าย มักจะเกิดปัญหาทั้งลูกค้า หรือ ไม่มี follow up ในกรณีลูกค้าไม่มีศักยภาพในการใช้จ่าย มัดคฤเทศก์หรือ Agency จะทิ้งลูกค้า ทันที เกิดปัญหาสังคมตามมา หากไม่มีการควบคุม ดูแลจัดการให้มีระบบ ระเบียบ และมีมาตรฐานใน การให้บริการ หากมีการแข่งขันสูงจากต่างประเทศ จะทำให้เกิดความเสียหายในภาพรวมของประเทศ จำนวน 2 ราย

22. ปัจจุบันธุรกิจนำเที่ยว นับได้ว่าเป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง ปัญหาการตัดราคา หลอกหลวง ลูกค้า ทำทัวร์ไม่มีคุณภาพ การลักลอบทำธุรกิจผิดกฎหมาย ค่าประเวณี ปัญหาลักลอบประกอบธุรกิจ นำเที่ยวและเป็นมัดคฤเทศก์โดยไม่ได้รับอนุญาต ยังมีให้เห็นอยู่ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หากองค์กร ของรัฐไม่บังคับใช้กฎหมายมาควบคุมอย่างจริงจัง และมีกฎระเบียบ ข้อบังคับที่ชัดเจนในสิทธิของ ชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุน และประกอบอาชีพ ย่อมจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยรวม จำนวน 1 ราย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรการพัฒนาบุคลากรไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น นำข้อดี ด้านอรรถาภัยไมตรี ของคนไทยเป็นจุดแข็งในการแข่งขันกับต่างประเทศ จำนวน 2 ราย
2. อาจเกิดปัญหานักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ คนทิ้งงาน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาลี้ภัยลี้ภัย โสเภณี ควรส่งเสริมให้มีการตระหนักถึงความเป็นเจ้าของประเทศและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจำนวน 1 ราย
3. ควรมีการกำหนดบทบาทของ Tour Leader ที่มาจากต่างประเทศให้ชัดเจน เพื่อเพิ่มศักยภาพนักท่องเที่ยวต่างชาติจะได้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 1 ราย
4. รัฐบาลควรสงวนอาชีพมัคคุเทศก์ ให้สำหรับคนไทยเท่านั้น เพราะคนไทยเท่านั้นที่จะรู้จักวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต การดำเนินชีวิต ดีมากกว่าชนชาติอื่นในอาเซียนจำนวน 3 ราย 5 . ควรมีกฎหมาย กู้มครอง การท่องเที่ยวของประเทศไทยให้ดีมากพอสมควร เพื่อจะทำให้คนไทย ไม่เสียเปรียบต่างประเทศ จำนวน 8 ราย
5. หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการนำเที่ยว ในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ AEC ในปี 2558 มากขึ้นและอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 6 ราย
6. รัฐบาลควรมีกฎหมายควบคุมชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนในการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ ให้ชัดเจน ควบคุมทั้งทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ และควรเสียดำเนินให้รัฐและท้องถิ่นมากพอสมควร เพื่อให้ประเทศไทยเสียเปรียบน้อยที่สุด จำนวน 8 ราย
7. รัฐบาลควรมีกฎหมายที่จะส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้อยู่ในระบบ และมีมาตรฐาน โดยมีระดับราคากลางค่าบริการนำเที่ยวให้ชัดเจน เพื่อป้องกันปัญหาการตัดราคากัน จำนวน 2 ราย
8. รัฐบาลควรให้ข้อมูลและชี้แนะแนวทางการทำธุรกิจหลังเปิดเสรีอาเซียน ให้ทางผู้ประกอบการได้เห็นแนวทางการเสริมศักยภาพรองรับสิ่งใหม่ๆ ที่จะเข้ามา จำนวน 1 ราย
9. เพื่อเป็นการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะหลั่งไหลเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น หน่วยงานที่มีหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาท้องถิ่น ควรติดสัญลักษณ์ และภาษาจรรยา สากล หรือภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ อาทิเช่น วัด โรงเรียน สถานที่ราชการต่าง ๆ ทางเดิน ทางเท้า และติดป้ายคัดค้านที่แจ้งวัฒนธรรม ประเพณีไทย Do & Don't เป็นต้น จำนวน 1 ราย

10. การลงทุนในการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวของชาวต่างชาติ ไม่ควรให้ถือหุ้นเกิน 50 % เนื่องจากผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวไทย เงินทุนต่ำ ไม่สามารถแข่งขันได้ จำนวน 1 ราย

11. เพื่อเป็นการพัฒนาสินค้าทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รองรับการเปิด AEC รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาสาธารณูปโภคให้ทันสมัย และทั่วถึง จำนวน 1 ราย

12. ธุรกิจอื่นๆ เขามีกองทุนต่างๆ สนับสนุน แต่ธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัคคุเทศก์ไม่เคยมีทิศทางที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาจากภาครัฐ โดยเฉพาะการขาดแคลนเงินทุนที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันหรือขยายธุรกิจ ผู้ประกอบการในเชียงใหม่ ยังมีเครือข่ายบริการท่องเที่ยวไม่มากพอ และมีการแข่งขันกันสูง ทำให้มีการตัดราคากัน และนักท่องเที่ยวได้รับผลกระทบการบริการที่ไม่มีมาตรฐาน คุณภาพการบริการที่ต่ำลงจำนวน 1 ราย

13. รัฐบาลควรสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณให้มี Local Guide ในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพ ในการให้ข้อมูลข่าวสารในท้องถิ่นของตน จำนวน 1 ราย

14. ในปัจจุบันมีบริษัทนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวเพิ่มขึ้นมากทุกปี แต่ขณะเดียวกันทรัพยากรธรรมชาติ, สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ อันได้แก่ ธรรมชาติ ป่าเขา ต้นไม้ ลำธาร น้ำตก ปางช้างผู้ประกอบการ เกิดความเสื่อมโทรม และผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ได้รับประโยชน์จากการใช้ทรัพยากร ไม่ได้ตระหนัก หรือจัดทำกิจกรรม CSR เพื่อฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว และทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน เห็นควรให้มีการส่งเสริมให้มีการจัดทำกิจกรรม CSR เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ในกลุ่มของผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยว จำนวน 1 ราย

15. รัฐบาลควรมีกฎหมายข้อผูกพันเงื่อนไขกับนักท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ไม่ควรปล่อยให้ต่างชาติมาเอาเปรียบอาชีพบริการคนไทยมากเกินไป และควรกำหนดอัตราค่าจ้างมัคคุเทศก์ขั้นต่ำไว้ให้เหมาะสม เพียงพอ เพื่อลดปัญหาการขายทัวร์ Option ที่หวังค่าคอมมิสชั่นจากร้านค้า จำนวน 1 ราย

16. รัฐบาลต้องมีจุดยืนที่แน่ชัด และเข้มงวดต่อกฎระเบียบ ไม่ควรปล่อยให้คนอื่น หรือชาติอื่น ๆ ที่มีเงินทุนมากกว่า มาทำลายระบบในประเทศไทย รัฐควรมองในภาพรวม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ประเทศไทยเดินหน้าต่อไปได้ และพัฒนาเท่าเทียมกับประเทศอื่น ๆ จำนวน 1 ราย

17. การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวในปี 2558 ที่กำลังจะมาถึง ประเทศไทยจะเสียเปรียบประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน สถานะบ้านเมืองควรจะสงบด้วย เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว ผู้ลงทุนต่างชาติ และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จำนวน 1 ราย

18. รัฐบาลควรเข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดยิ่งขึ้นหรือเข้มงวดกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่เอื้อประโยชน์ให้แก่ชาวต่างชาติ และมีอนินิปัจจุบันมีกฎหมายควบคุมผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวไทยเพียงฝ่ายเดียว ควรมีข้อกำหนดควบคุมการลงทุนของชาวต่างประเทศในการประกอบการนำเข้าเที่ยวด้วย เนื่องจากเกรงว่าหากเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวในอนาคต ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวส่วนใหญ่จะมีแต่นอนินิที่เป็นชาวต่างชาติ จำนวน 5 ราย

19. รัฐบาลควรจัดระบบการจัดการทรัพยากร การท่องเที่ยวอย่างชัดเจน บังคับใช้อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะปัญหาขยะ และ Over Exploitation of Natuna Resources จำนวน 1 ราย

20. หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ควรให้ความสำคัญกับกับสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว โดยผู้ประกอบการนำเข้า สมาคม ชมรม หน่วยงานภาครัฐ/เอกชนที่เกี่ยวข้อง มาประชุมหารือร่วมกันเป็นประจำทุกเดือน จำนวน 1 ราย

21. รัฐบาลต้องควบคุมหรือมีกฎหมายมาตรการที่ชัดเจนเพื่อให้ประเทศไม่ตกเป็นรอง เพราะศักยภาพและเงินทุนต่ำ อัตราแลกเปลี่ยนเงินไทยต่ำกว่าทำให้ไทยเสียเปรียบชาวต่างชาติอย่างสิ้นเชิง ไม่เห็นด้วยกับการที่ให้ต่างชาติถือหุ้น 70% เท่ากับว่าไทยเราต้องเสียเปรียบตั้งแต่ต้น จำนวน 3 ราย

22. รัฐบาลควรมีมาตรการป้องกันการรั่วไหลขอเงินออกไปนอกประเทศ และควรเก็บค่าธรรมเนียม ค่าลิขสิทธิ์ ค่าบริการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนที่มาจากบริษัทข้ามชาติ ควรจำกัดสิทธิบางอย่าง สงวนไว้ให้ผู้ประกอบการไทย และควรสร้างระเบียบกฎเกณฑ์บังคับให้เป็นมาตรฐานและเป็นเอกภาพในการประกอบการนำเข้าเที่ยว จำนวน 1 ราย

23. รัฐต้องควบคุม การหลั่งไหลของแรงงานต่างชาติ ทักษะแรงงานต่างด้าว ปัญหาสังคม ปัญหาสุขภาพ และความเชื่อต่าง ๆ อย่างเข้มงวด และควรมีข้อกำหนดในการลงทุนของชาวต่างชาติ ตามกฎหมายให้มีผู้ถือหุ้นเป็นคนไทยมีสิทธิมากกว่า ถือหุ้นที่สูงกว่าเท่านั้น และชาวต่างชาติควรเสียภาษีมากกว่าคนไทยที่ถือหุ้น

24. หากจะใช้มีบุคคลต่างชาติในการนำเข้าเที่ยว รัฐบาลควรมีข้อกำหนดว่ามีบุคคลที่นั้นต้องมีนายจ้างเป็นคนไทย ปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างเช่นเดียวกันคนไทย และควรเสียภาษีสูงกว่าคนไทยจำนวน 1 ราย

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 275 ราย จากผลการศึกษา สามารถสรุปผล อภิปรายผล ข้อค้นพบ รวมถึงข้อเสนอแนะได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลธุรกิจนำเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 52.7 มีอายุระหว่าง 35-45 ปี มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,000 – 30,000 บาทต่อเดือน ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยวมากกว่า 12 ปีขึ้นไป ตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ 68

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ

ลักษณะการจดทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวเป็นประเภทบุคคลธรรมดา ร้อยละ 59.60 มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท ร้อยละ 70.90 ดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในลักษณะเฉพาะพื้นที่ ร้อยละ 73.80 ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ ร้อยละ 70.50 รายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท ร้อยละ 83.60 ไม่มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนและไม่มีแผนขยายการค้าดำเนินธุรกิจไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ร้อยละ 45.80

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็น การรับรู้ ความเข้าใจ ของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 275 ราย รับรู้ข้อมูลว่าจะมีการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยร้อยละ 93.10 และไม่รับทราบ ร้อยละ 6.90 เห็นด้วยกับการเปิดการค้าเสรีภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวร้อยละ 77.10 ไม่เห็น

ด้วยร้อยละ 22.90 และมีความเห็นว่าการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลกระทบต่อการค้าบริการนำเที่ยวจำนวน 233 ราย ร้อยละ 84.73 และไม่มีผลกระทบจำนวน 42 ราย (ร้อยละ 15.27) ทั้งนี้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นว่ามีผลกระทบได้ ยึดติดแบบสอบถามดังนั้น จึงมีผู้ตอบแบบสอบถามคงเหลือจำนวน 233 รายที่จะใช้ในการวิเคราะห์ และแปลผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

การเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) ปัจจัยที่มีผลดี 5 ปัจจัย ได้แก่ความเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ, มีแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น, เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ, เกิดการสร้างงาน และการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.70) รองลงมาคือ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.64) เกิดการสร้างงาน (ค่าเฉลี่ย 3.55) ตามลำดับ

การเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยวอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.43) ปัจจัยที่มีผลเสีย 7 ปัจจัย ได้แก่ การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา, การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ, ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SME), ปัญหาการแข่งขันในประเทศ, ปัญหาสมองไหล, ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ และผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาการแข่งขันในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.76) รองลงมาคือ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) (ค่าเฉลี่ย 3.62) การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.58) ตามลำดับ

ความคิดเห็นต่อการเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยที่จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมจะสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.00) นโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ จะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.72)

และการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว จะช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ ขยายฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค(ค่าเฉลี่ย 3.69)

2. การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ ไม่น่าใจ โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือเกิดการยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันในตลาด กระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.57) มีโอกาสเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีศักยภาพ ขยายธุรกิจได้มากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.55) และ เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ(ค่าเฉลี่ย 3.18) ตามลำดับ

3. การกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ (The stimulation of local firms)ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ เกิดแนวความคิดใหม่ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.91) ขาดองค์ความรู้ในการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียน(ค่าเฉลี่ย 3.88) และการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการสร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน(ค่าเฉลี่ย 3.85)ตามลำดับ

4. การสร้างงาน (Creating employment)ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ สถาบันการศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน(MRA)ให้สนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน(ค่าเฉลี่ย 4.23) เกิดความยืดหยุ่นในตลาดแรงงานมากขึ้นในระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการนำเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.77) และการขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนส่งผลให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.66)ตามลำดับ

5. การถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้ (Transfer of technology and knowledge) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือผู้ประกอบการนำเที่ยว มีโอกาสเรียนรู้การทำงานนำหลักการบริหารที่เป็นระบบ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.75) บุคลากรเกิดการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี และการบริหารงานใหม่ ๆ ทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.72)และเกิดการพัฒนาระดับการบริหาร การจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น(ค่าเฉลี่ย 3.70)

ความคิดเห็นต่อการเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ที่จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรกำหนดทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.41) ภาครัฐควรมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด (ค่าเฉลี่ย 4.24) และบริษัทนำเที่ยวต่างประเทศได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันกับบริษัทนำเที่ยวในประเทศ อาจจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในด้านการลงทุนและการตกลงทางการค้า (ค่าเฉลี่ย 3.92) ตามลำดับ

2. การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 ลำดับแรก การเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยว รัฐบาลควรมีมาตรการป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.05) การเปิดเสรีการค้าบริการด้านท่องเที่ยว เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนทำธุรกิจในอาเซียนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้นเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 3.69) ตามลำดับ

3. ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ผู้ประกอบการนำเที่ยว ส่วนใหญ่ขาดความรู้ เครื่องมือ และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในระดับสากล (ค่าเฉลี่ย 4.13) ผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่เป็น SMEs ทำธุรกิจแบบอนุรักษ์นิยมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ (ค่าเฉลี่ย 4.12) และการให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผล กระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.11) ตามลำดับ

4. ปัญหาการแย่งงานในประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ การเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลให้แรงงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะทำให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป (ค่าเฉลี่ย 4.29) การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวจะเกิดการหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานคนต่างด้าว ซึ่งจะเป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้

ว่าจ้างงาน ในการบริหารจัดการและเกิดปัญหาการป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บที่ดำเนินการได้ยาก(ค่าเฉลี่ย 4.28)และการเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวชาว ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย มากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน(ค่าเฉลี่ย 4.19) เป็นต้น

5. ปัญหาสมองไหล ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับ ให้มีการใช้มาตรการกักต้งถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 4.43) นักลงทุนต่างชาติ จะจ้างคนทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น ทำให้คนไทยเสียโอกาส หากภาครัฐไม่ดำเนินการใดๆ จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น(ค่าเฉลี่ย 4.25) และหลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.16)ตามลำดับ

6. ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ มีแข่งขันกันเองสูง และประสบปัญหาการตัดราคา ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง(ค่าเฉลี่ย 4.41) การหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก(ค่าเฉลี่ย 4.34) และภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย วิถีไทย(ค่าเฉลี่ย 4.31) ตามลำดับ

7. ปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 4.33) เกิดความเสื่อมโทรมร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติ มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย 4.28)และ ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาดข้อมูลการวิจัย (R&D)ที่เป็นประโยชน์ เพื่อนำมาพิจารณาในการวางแผนธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.14)ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน

ข้อดี ของการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

- มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจท่องเที่ยวและด้านการค้า อีกทั้งยังเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ และเป็นการส่งเสริมให้ผู้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ไม่ว่าจะเป็นด้านการท่องเที่ยวธุรกิจ โรงแรมที่พัก ร้านอาหาร สปา การคมนาคม ร้านของของที่ระลึก ภัตตาคาร ร้านอาหารต่างๆ ส่งผลให้บริษัทห้างร้านเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีการแข่งขันพัฒนาการบริการให้ดียิ่งขึ้น
- ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีการขยายความเจริญเติบโตของกิจการมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญ ต่อระบบเศรษฐกิจเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับรายได้ การจ้างงาน ที่เกิดขาดการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย
- ผู้ประกอบการต่างประเทศมีเงินทุนสูง จะทำให้ผู้ประกอบการในประเทศที่มีเงินทุนน้อยหากทำงานร่วมกัน จะทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เป็นการทำงานร่วมกันอย่างมีบูรณาการ เกิดการลงทุนในภาพรวม
- เกิดความร่วมมือทางธุรกิจเพื่อให้บริการด้านการท่องเที่ยวระหว่างเจ้าของธุรกิจคนไทยกับเจ้าของธุรกิจชาวต่างประเทศมีมากขึ้น
- เกิดการหลั่งไหลของนักท่องเที่ยว นำมาซึ่งรายได้จากระบบท่องเที่ยวหมุนเวียนอยู่ในประเทศและระบบเศรษฐกิจย่อมดีขึ้น และผู้ประกอบการนำเที่ยวจะต้องเกิดแนวคิดพัฒนาธุรกิจให้ดีขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสเลือกบริษัทนำเที่ยวที่มีคุณภาพได้มากขึ้น
- ทำให้เกิดแรงจูงใจที่ทำให้ธุรกิจนำเที่ยวเกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการบริการ ยกกระดับธุรกิจท่องเที่ยวให้เป็นสากลมากขึ้น โดยเกิดการอนุรักษ์ความเป็นไทย และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีโอกาสจ้างแรงงานต่างประเทศที่ มีค่าจ้างที่ต่ำกว่าและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ วัฒนธรรม ซึ่งกันและกัน มีการพัฒนาภาษาเพื่อสื่อสารเพิ่มมากขึ้น และได้ต่อยอดทางธุรกิจเพิ่มขึ้น อีกทั้ง มีบุคลากรที่มีความสามารถ และความชำนาญด้านภาษาและวัฒนธรรมของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวเกิดการหมุนเวียน

ข้อเสีย ของการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

- การที่บริษัทต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการเพียงคนในชาติได้นั้น เป็นความเล็งต่อกิจการภายในประเทศที่สูงมาก ในระดับหนึ่ง หากรัฐบาลไม่มีมาตรการกฎหมายมารองรับอย่างครอบคลุม จะเกิดผลกระทบมากกว่าผลประโยชน์อย่างแน่นอน บวกกับ ณ ขณะนี้ หลาย ๆ สถานประกอบการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ที่จะรับมือกับการเปิดเสรีการค้า จะเกิดการแย่งกันทำมาหากิน ไม่ใช่แค่คนในประเทศแต่จะรวมไปกับชาวต่างประเทศที่สามารถเข้ามาทำประโยชน์อย่างเสรี
- เกิดปัญหาชาวต่างประเทศลักลอบมีและเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย โดยใช้คนไทย บังหน้า
- ปัจจุบันธุรกิจนำเที่ยว นับได้ว่าเป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง ปัญหาการตัดราคา หลอกหลวง ลูกค้านำเที่ยวไม่มีคุณภาพ การลักลอบทำธุรกิจผิดกฎหมาย ค่าประเวณี ปัญหาลักลอบประกอบธุรกิจนำเที่ยวและเป็นมัลคูเทศก์โดยไม่ได้รับอนุญาต ยังมีให้เห็นอยู่ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หากองค์กรของรัฐไม่บังคับใช้กฎหมายมาควบคุมอย่างจริงจัง และมีกฎระเบียบข้อบังคับที่ชัดเจนในสิทธิของชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุน และประกอบอาชีพ ย่อมจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม
- เกิดเงินไหลออกนอกประเทศ จากการลงทุนของชาวต่างชาติในประเทศไทย
- ผู้ประกอบการนำเที่ยว ยังไม่มีความรู้มากพอต่อการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการคิดอัตราแลกเปลี่ยน การคำนวณรายได้ ฯลฯ
- ทำให้พวกนักลงทุนต่างชาติเข้ามาจับตลาดในไทยมากขึ้น ทำให้เสียดุลการค้า และก่อเกิดอาชีพผิดกฎหมาย เอื้อให้แก่ผู้ที่อยากใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านกระจายสินค้า
- ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ SME ที่มีเงินลงทุนต่ำ กำไรน้อย ปัจจุบันมีคู่แข่งเป็นนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่ เช่น agency ญี่ปุ่น เกาหลี อิสราเอล ฯลฯ
- เกิดปัญหามัลคูเทศก์บางภาษาขาดแคลน ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
- แรงงานด้านการท่องเที่ยวเป็นชาวต่างชาติจะมากขึ้น ทำให้ยากต่อการควบคุม บังคับใช้กฎหมาย มีการแบ่งชั้นวรรณะ และเกิดการแข่งขันกันสูง
- การเข้ามาลงทุน และประกอบอาชีพของชาวต่างชาติ จะส่งผลเสียทางอ้อม เช่น ปัญหาการแย่งกันทางการค้า เกิดขยะมูลฝอย ปัญหาอาชญากรรม ฯลฯ

- มีนักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ มีกำลังซื้อต่ำ เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ไม่เข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น เกิดปัญหาการจราจรติดขัด
- การเปิดเสรีมีผลดีในการพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาบุคลากร และขอบเขตของธุรกิจ แต่ในเวลาเดียวกันมันนำมาซึ่งการเปิดให้คู่แข่ง และคู่แข่งต่างชาติเข้ามา เกิดการแข่งขันกันสูง การตัดราคา อาจนำมาซึ่งการสูญเสียธุรกิจ เนื่องจาก ต่างชาติเข้ามาเปิดธุรกิจได้อย่างเสรี

ข้อเสนอแนะ ของการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

- ควรการพัฒนาบุคลากรไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น โดยนำข้อดี ด้านอสังหาริมทรัพย์ ของคนไทยเป็นจุดแข็งในการแข่งขันกับต่างประเทศ
- ควรมีการกำหนดราคากลางสำหรับทัวร์บางประเภท เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันกันด้านของคุณภาพ มากกว่าราคา เพื่อใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถในด้านบริการ ในจังหวัดเชียงใหม่
- สนับสนุนให้มีการเปิดเสรี โดยนักท่องเที่ยวสามารถเดินเข้าออกได้โดยไม่ต้องมี Visa (ตามกฎหมายไทย)
- ควรมีการส่งเสริมทางการท่องเที่ยวให้มากขึ้นกว่านี้ ทั้งทางด้านสื่อโฆษณา และอื่นๆ
- ควรมีแหล่งเงินทุน ช่วยเหลือ องค์กรการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เช่น ช่วยเหลือเงินทุน การลงทุน การกู้ยืมเงิน
- หน่วยงานของรัฐควรมีการจำกัดจำนวนธุรกิจท่องเที่ยวที่มาลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่
- รัฐบาลควรมีกฎหมายข้อผูกพันเงื่อนไขกับนักลงทุนทุกคนอย่างเคร่งครัดอย่าปล่อยให้ต่างชาติมาเอาเปรียบอาชีพบริการคนไทยมากเกินไป และควรกำหนดอัตราค่าจ้างมีค่าตอบแทนขั้นต่ำไว้ให้เหมาะสมด้วย
- รัฐบาลควรสงวนอาชีพมีค่าตอบแทน ให้สำหรับคนไทยเท่านั้น เพราะคนไทยสามารถรู้จักวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต การดำเนินชีวิต ดีมากกว่าชนชาติอื่นในอาเซียน
- รัฐบาลควรเข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดยิ่งขึ้น หรือเข้มงวดกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่เอื้อประโยชน์ให้แก่ชาวต่างชาติ และมีนโยบายคุ้มครองผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไทยเพียงฝ่ายเดียว ควรมีข้อกำหนดคุ้มครองการลงทุนของชาวต่างประเทศในการประกอบธุรกิจนำเที่ยวด้วย เนื่องจากเกรงว่าหากเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวในอนาคตผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่ จะมีแต่นอมนินที่เป็นชาวต่างชาติ

5.2 อภิปรายผล

ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเปิดการค้าเสรีบริการในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 77.10 มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 22.90 ซึ่งไม่สอดคล้องกับศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบต่อการค้าบริการจากการเปิดเสรีภายหลังการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย สาขาการท่องเที่ยว พบว่า ในการเปิดเสรีตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการในส่วนของการท่องเที่ยวในขณะนั้น ยังไม่พร้อมที่จะเปิดได้ ทั้งนี้เพราะ กรณีของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวยังต้องใช้เวลาในการปรับตัว เพื่อให้สามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติได้อีกระยะหนึ่ง และไม่สอดคล้องกับ สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ ได้ศึกษาวิจัยโครงการเปิดเสรีการค้าภาคบริการ : ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (กรณีศึกษาพันธกรณีของแกตต์ อาเซียน และเอเปค), 2540, ศูนย์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ควรเปิดให้ต่างชาติเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 91.3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการในภูมิภาคส่วนใหญ่เห็นว่า ไม่ควรเปิดตลาดให้บริษัทต่างชาติเข้ามา มีแต่ผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานครและภาคกลางเท่านั้น ที่คิดเห็นว่าควรเปิดเสรีทางการค้าให้ต่างชาติเข้ามาแข่งขันได้ ส่วนเปอร์เซ็นต์ของผู้ประกอบการที่เห็นควรเปิดเสรีทางการค้าคิดเป็นร้อยละ 8.7

หากพิจารณาตามประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) เห็นด้วยมากที่สุด และใบอนุญาตประเภทในประเทศ (Domestic) ไม่เห็นด้วยมากที่สุดและสอดคล้องกับสุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ ได้ทำการศึกษาวิจัยโครงการเปิดเสรีการค้าภาคบริการ : ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (กรณีศึกษาพันธกรณีของแกตต์ อาเซียน และเอเปค), 2540, ศูนย์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยร่วมมือกับผู้ประกอบการอาเซียนแล้วจะเกิดผลดี กฎหมายที่เป็นอุปสรรคจะลดลงให้เหลือน้อยที่สุด จะมีการ request and offer การหารือกันในบรรดาประเทศอาเซียน ในส่วนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวนั้น ผู้ประกอบการชาวไทยมีศักยภาพใกล้เคียงกันกับผู้ประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียน ยกเว้นสิงคโปร์ที่มีระดับเงินสูง และมีความสามารถในการจัดการนำเที่ยวได้ดีกว่า ดังนั้น การเปิดเสรีของอาเซียนจึงไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวโดยรวมของไทยมากนัก แต่ผู้ประกอบการไทยควรที่จะพัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนเพิ่มขึ้นเฉพาะในแถบอาเซียนด้วยกัน รวมทั้งค่าบริการที่ถูกกลงในสายตาของชาวต่างประเทศ ในภูมิภาคอื่น จะเป็นการช่วยให้มีการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติได้มากขึ้น และทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนเติบโตขึ้น

5.3 ข้อค้นพบ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อค้นพบดังนี้

1. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ส่วนใหญ่มีระดับรายได้ของธุรกิจนำเที่ยว ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5 ล้านบาท และไม่มีการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน และไม่มีแผนขยายการค้าดำเนินธุรกิจไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

2. ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ ทราบ และเห็นด้วยกับการเปิดเสรีการค้าและบริการด้านท่องเที่ยว ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเห็นว่า การเปิดเสรีการค้าบริการด้านท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจของตน

3. ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นว่า ในภาพรวมการเปิดเสรีการค้าและบริการด้านท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จะส่งผลดีกับธุรกิจของตนในระดับมีผลดีมาก และเกิดผลเสียต่อธุรกิจของตนในระดับมากด้วยเช่นกัน

4. ผลกระทบด้านบวกที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระดับมาก ได้แก่ เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ, เกิดการสร้างงาน ส่งผลให้เกิดการเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศ และผลกระทบด้านลบเกิดการแย่งงานภายในประเทศ เกิดการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ มีผลกระทบต่อ SME และการแย่งงานในประเทศ

5. ด้านปัจจัยย่อยที่ส่งผลกระทบด้านบวก ที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยได้แก่เรื่องการเปลี่ยนแปลงกฎหมายให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70% เป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ธุรกิจนำเที่ยว

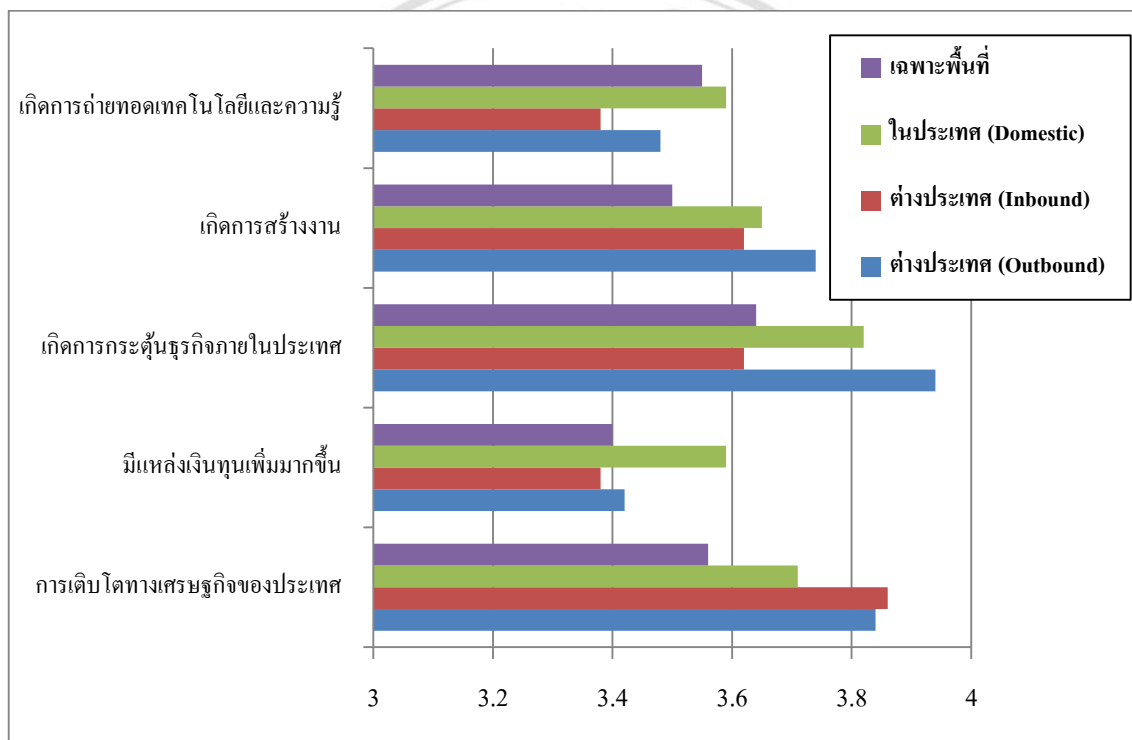
6. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) รับประทานข้อมูลการเปิดการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยมากที่สุด และผู้ประกอบการประเภทใบอนุญาตต่างประเทศ (Inbound) ไม่รับประทานข้อมูลมากที่สุด

7. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประเภทต่างประเทศ (Inbound) เห็นด้วยในการเปิดเสรีการค้าบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากที่สุด และผู้ประกอบการใบอนุญาตประเภทในประเทศ (Domestic) ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

8. ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทใบอนุญาตเฉพาะพื้นที่ มีความเห็นว่า การเปิดเสรีการค้าบริการด้านท่องเที่ยว จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวของตนมากที่สุด และผู้ประกอบการ

นำเที่ยวประเภทใบอนุญาตในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวของตนมากที่สุด

9. การเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.70) รองลงมาการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.64) และเกิดการสร้างงาน (ค่าเฉลี่ย 3.55) ตามลำดับ

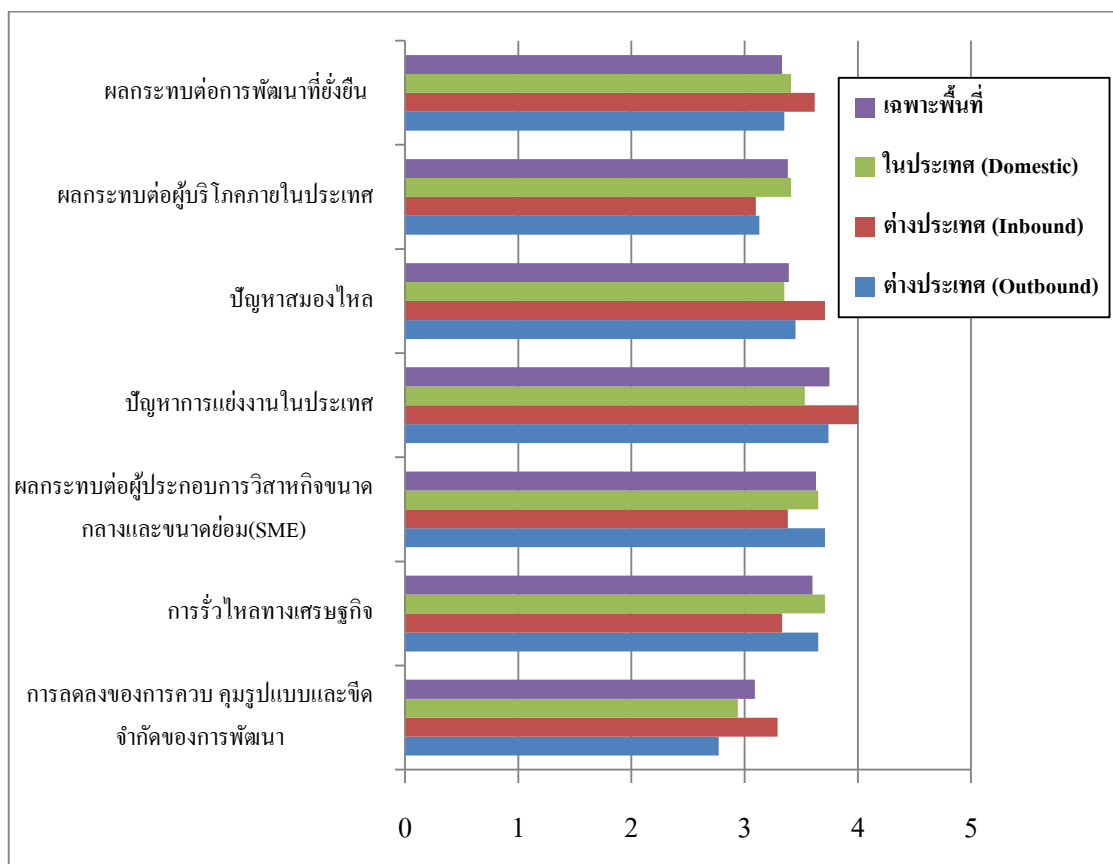
แผนภาพที่ 5.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ต่อการเปิดเสรีการค้าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยมีผลกระทบด้านบวก 5 ด้าน

9.1 ปัจจัยด้านบวกที่มีผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวมีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด คือ เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ยรวม 3.70) ซึ่งผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) เห็นว่า เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.94)

9.2 ปัจจัยด้านบวกที่มีผลดีต่อธุรกิจนำเที่ยวมีค่าเฉลี่ยรวมน้อยที่สุด คือ มีแหล่งเงินทุนที่เพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยรวม 3.42) ซึ่งผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) เห็น

ว่า มีผลดีน้อยที่สุดต่อธุรกิจนำเที่ยวของตนเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทอื่น คือ มีแหล่งเงินทุนที่เพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.38) และเกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.38)

10.การเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย มีผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยว

แผนภาพที่ 5.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ต่อการเปิดเสรีการค้าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยมีผลกระทบด้านลบ 7 ด้าน

10.1 ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลเสียต่อธุรกิจนำเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาการแข่งขันในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.75) รองลงมา คือ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) (ค่าเฉลี่ย 3.59) และการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.57) ตามลำดับ

10.2 ผู้ประกอบการนำเข้าที่มีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเข้าเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยรวมน้อยที่สุด คือ การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 3.02) และผลกระทบต่อผู้บริโภคภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.20) ตามลำดับ

10.3 ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) เห็นว่า ปัจจัยด้านปัญหาการแข่งขันในประเทศส่งผลกระทบต่อธุรกิจของตนค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.00 และผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ เห็นว่าปัจจัยด้านการลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดการพัฒนาส่งผลกระทบต่อธุรกิจของตนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.09 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการประเภทอื่น ๆ

5.3.1 ข้อค้นพบความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งของผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อ การเปิดการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งผลกระทบด้านบวก และผลกระทบด้านลบ ตามหัวข้อย่อยโดยให้ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด มีจำนวน 12 ข้อ สรุปได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด

ลำดับที่	รายละเอียดของหัวข้อย่อย	ผลกระทบต่อ การเปิดการค้าบริการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1	รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับ ให้มีการใช้มาตรการกีดกันที่อื่นแทน เพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	ผลกระทบด้านลบ ปัญหาสมองไหล	4.43	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ มีแข่งขันกันเองสูง และประสบปัญหาการตัดราคา ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง	ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ	4.41	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด (ต่อ)

ลำดับที่	รายละเอียดของหัวข้อย่อย	ผลกระทบต่อการเปิดการค้าบริการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
3	หน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรกำหนดทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านการท่องเที่ยว	ผลกระทบด้านลบ การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา	4.41	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	การหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก	ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ	4.34	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5	ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว	ผลกระทบด้านลบ ปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)	4.33	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	ภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย วิถีไทย	ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ	4.31	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7	การเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลให้แรงงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะทำให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป	ผลกระทบด้านลบ ปัญหาการแข่งขันในประเทศ	4.29	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8	เกิดความเสื่อมโทรมร่อยหรอของทรัพยากรธรรมชาติ มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัยธรรมชาติ	ผลกระทบด้านลบ ปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)	4.28	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด (ต่อ)

ลำดับที่	รายละเอียดของหัวข้อย่อย	ผลกระทบต่อการเปิดการค้าบริการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
9	การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะเกิดการหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานคนต่างด้าวจะเป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ว่าจ้างงาน ในการบริหารจัดการและเกิดปัญหาการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บที่ดำเนินการได้ยาก	ผลกระทบด้านลบ ปัญหาการแข่งขันในประเทศ	4.28	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10	นักลงทุนต่างชาติ จะจ้างคนทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น ทำให้คนไทยเสียโอกาส หากภาครัฐไม่ดำเนินการใดๆ จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น	ผลกระทบด้านลบ ปัญหาสมองไหล	4.25	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	ภาครัฐควรมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด	ผลกระทบด้านลบ การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา	4.24	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	สถาบันการศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยว(MRA) ให้สนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	ผลกระทบด้านบวก เกิดการสร้างงาน	4.23	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 5.1 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง กับหัวข้อย่อยผลกระทบด้านลบ 11 ด้าน ผลกระทบด้านบวก 1 ด้าน โดยหัวข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับเรื่องที่รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับ ให้มีการใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสียหายในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.43) รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับ

เรื่องและผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ มีแข่งขันกันเองสูง และประสบปัญหาการตัดราคา ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง (ค่าเฉลี่ย 4.41) และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับหน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรกำหนดทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.41) ตามลำดับ

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าวแรงงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับบริหารมากขึ้น ทำให้วัฒนธรรมองค์กรเปลี่ยนไป เป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในการบริหารจัดการ และการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก รวมถึงนักลงทุนจากต่างชาติ จะจ้างคนทำงานจากประเทศตนเองทำให้นักท่องเที่ยวเสียโอกาส ประกอบกับ ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ มีการแข่งขันกันเองสูง และประสบปัญหาการตัดราคากันเอง จึงจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

หน่วยงานภาครัฐควรมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับข้อกฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด และมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจน ในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว อาทิเช่น มีกฎหมายรองรับให้มีการใช้มาตรการกีดกันที่อื่น มีเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย และวิถีไทย รวมถึงสถาบันการศึกษา ควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพท่องเที่ยว (MRA) ให้สนองตอบความต้องการของบริษัทนำเที่ยว

5.3.2 ข้อค้นพบความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อการเปิดการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งผลกระทบด้านบวก และผลกระทบด้านลบ โดยให้ความคิดเห็นในระดับเห็นไม่แน่ใจ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด มีจำนวน 5 ข้อ สรุปได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด

ลำดับที่	รายละเอียดของหัวข้อย่อย	ผลกระทบต่อการเปิดการค้าบริการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1	แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน ของชาวต่างประเทศ จะถูกถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการนำเที่ยว ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม	ผลกระทบด้านลบ ปัญหาผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)	3.35	ไม่แน่ใจ
2	เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ	ผลกระทบด้านบวก การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)	3.18	ไม่แน่ใจ
3	รัฐบาลควรมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว	ผลกระทบด้านลบ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	3.16	ไม่แน่ใจ
4	มีโอกาสใช้แรงงาน จากประเทศอื่นๆ ที่มีศักยภาพด้านภาษาสื่อสารที่ขาดแคลน	ผลกระทบด้านบวก การสร้างงาน (Creating employment)	3.16	ไม่แน่ใจ
5	ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีโอกาสใช้แรงงานจากประเทศที่มีราคาถูกกว่า	ผลกระทบด้านบวก การสร้างงาน (Creating employment)	3.08	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 5.2 พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจในหัวข้อย่อยผลกระทบด้านลบ 2 ด้าน ผลกระทบด้านบวก 3 ด้าน โดยหัวข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ไม่แน่ใจกับเรื่องแนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน ของชาวต่างประเทศ จะถูกถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการนำเที่ยว ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม

และอื่น ๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.35) รองลงมา คือ ไม่แน่ใจกับเรื่องการเกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.18) และ ไม่แน่ใจกับเรื่อง รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการ การนำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.16)

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่แน่ใจว่า ต่างชาติจะนำแนวคิดการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนมาใช้กับแหล่งท่องเที่ยวไทย ไม่แน่ใจว่าจะเกิดการไหลเข้าของเงินทุนในลักษณะการร่วมทุนธุรกิจ ด้านแรงงานไม่แน่ใจว่าจะเกิดโอกาสในการใช้แรงงานต่างประเทศในราคาที่ถูกลงกว่าแรงงานไทย ด้านมาตรฐานเยียวยาจากภาครัฐไม่แน่ใจว่าจะเกิดขึ้น

5.3.3 ข้อค้นพบความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยของผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อการเปิดการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งผลกระทบด้านบวก และผลกระทบด้านลบ โดยให้ความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยจำนวน 1 ข้อ สรุปได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 แสดงสรุปความคิดเห็นต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วย

ลำดับที่	รายละเอียดของหัวข้อย่อย	ผลกระทบต่อการเปิดการค้าบริการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1	ชาวต่างชาติถือหุ้น ในกิจการได้ไม่เกิน 70%	ผลกระทบด้านบวก การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)	2.45	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 5.3 พบว่าผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยในหัวข้อย่อย จำนวน 1 ข้อ คือ ไม่เห็นด้วยกับเรื่องที่จะให้ชาวต่างชาติถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70% (ค่าเฉลี่ย 2.45)

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่เห็นด้วย การที่ให้ชาวต่างชาติถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70% จะเป็นผลดีในด้านการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

5.3.4 สรุปข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการนำเที่ยวในปัจจัยย่อย ผลกระทบด้านบวก และผลกระทบด้านลบ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด-ต่ำสุด โดยแยกประเภทใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Outbound) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยที่สุด 3 อันดับแรก คือ รัฐบาลควรมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.48), อันดับถัดไป คือ การเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลให้แรงงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะทำให้วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป (ค่าเฉลี่ย 4.23) และ การเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย มากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 4.23) ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการประเภทอื่น ๆ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับ ให้มีการใช้มัลติเทคโนโลยีเพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.35) อันดับถัดไป คือ หน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรกำหนดทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.19) และนักลงทุนต่างชาติ จะจ้างคนทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น ทำให้คนไทยเสียโอกาส หากภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.13)

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทต่างประเทศ (Inbound) มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยที่สุด 3 อันดับแรก คือ รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับ ให้มีการใช้มัลติเทคโนโลยีเพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.57) อันดับถัดไป คือ นักลงทุนต่างชาติ จะจ้างคนทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น ทำให้คนไทยเสียโอกาส หากภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.48)

และหลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบ การนำ
เที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.24) ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการประเภทอื่น ๆ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ
นำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.29) อันดับถัดไป คือ
ภาครัฐควรมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด
(ค่าเฉลี่ย 4.14) และการเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลให้แรงงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับ
จัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะทำให้วัฒนธรรม
ขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป (ค่าเฉลี่ย 4.10) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยที่สุด 3
อันดับแรก คือ ภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานใน
ประเทศเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย วิถีไทย (ค่าเฉลี่ย 4.65) อันดับถัดไป คือ ท่านไม่เกรง
กลัวการเปิดเสรี แต่อยากให้ภาครัฐมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ
ท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด (ค่าเฉลี่ย 4.65) และภาครัฐควรมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้กฎหมายที่
เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด(ค่าเฉลี่ย 4.59) ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการประเภทอื่น ๆ ปรากฏว่า
ไม่มี

ผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยที่สุด 3 อันดับแรก
คือ การหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำให้การป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก (ค่าเฉลี่ย
4.53) อันดับถัดไป คือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้
มีแข่งขันกันเองสูง และประสบปัญหาการตัดราคา ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มีมาตรฐาน
และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง (ค่าเฉลี่ย 4.51) และผู้ประกอบการนำเที่ยวมีความจำเป็นต้องพัฒนาจิต
ความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว
(ค่าเฉลี่ย 4.40) ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการประเภทอื่น ๆ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ สถาบันการศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่อง เที่ยว
อาเซียน(MRA)ให้สนอง ตอบความต้องการของผู้ประกอบ การนำเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.17) อันดับถัดไป คือ การเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยวจะทำให้ผู้ประกอบการ
นำเที่ยวชาว ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย มากกว่าที่คนไทยจะออกไปประกอบธุรกิจใน

ประเทศอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 4.17) และเกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ(ค่าเฉลี่ย 3.52) ตามลำดับ

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางในการปรับปรุง พัฒนานโยบายสำหรับการบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยแบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ ภาครัฐบาล ภาคสถาบันการศึกษา และ ภาคเอกชน ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับภาครัฐบาล

1. จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีลักษณะการจดทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวแบบบุคคลธรรมดา ทุนจดทะเบียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาทและรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท และไม่มีแผนที่จะขยายการค้าบริการไปในประเทศกลุ่มอาเซียน แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำจากต้นทุนและรายได้ที่ต่ำ ส่งผลให้มีทัศนคติในเชิงรับมากกว่าเชิงรุกที่จะขยายกิจการไปยังต่างประเทศ ประกอบกับจากแบบสอบถามผลกระทบด้านลบ โดยแยกประเภทใบอนุญาต พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวทุกประเภทมีความเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ประสงค์จะขอให้รัฐบาลควรจะมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรี เช่น ลดหย่อนภาษีเป็นเวลา 3 ปี อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำเพื่อส่งเสริมการลงทุนฯ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว หากมีการเปิดเสรีการค้าบริการด้านท่องเที่ยวในปี 2558 จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวที่ยังด้อยในด้านขีดความสามารถในการแข่งขันโดยส่วนใหญ่ จึงมีความเสี่ยงกับภาวะขาดทุน และต้องปิดกิจการในที่สุด ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ ในการเพิ่มขีดความสามารถศักยภาพเพิ่มความพร้อมให้แก่ผู้ประกอบการนำเที่ยวทั้งในด้าน เงินทุน เทคโนโลยี แรงงาน เครื่องมือการค้า การตลาด และความรู้ความเข้าใจในการขยายกิจการไปยังต่างประเทศ

2. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มากถึงร้อยละ 93.10 รับประทานว่าจะมีการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีเพียงส่วนน้อยเพียงแค่อ้อยละ 6.90 ที่ยังไม่รับประทานข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดการค้าเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ทั่วถึง โดยเฉพาะผู้ประกอบการนำเที่ยวที่ยังไม่

รับทราบข้อมูล เพื่อจะได้เตรียมความพร้อมต่อผลกระทบต่าง ๆ ในการเปิดเสรีการค้าบริการด้านท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งด้านบวกและด้านลบ และมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่มากขึ้น

3. ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยในการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ร้อยละ 77.10 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 22.90 จากผลการศึกษาจะเห็นว่า ผู้ประกอบการบางส่วนที่ไม่เห็นด้วย หน่วยงานภาครัฐ ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมว่าการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นปัญหาส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยว เพื่อจะได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด และนำข้อมูลมาพิจารณาในการดำเนินการที่จะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในอนาคตต่อไป ให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบด้านลบน้อยที่สุด

4. ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว ปัจจัยที่ส่งผลดีมากที่สุด คือเกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ รองลงมาคือ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และเกิดการสร้างงานตามลำดับ จากการศึกษาจะเห็นว่าผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่ ไม่ได้ดำเนินธุรกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน และไม่มีแผนการขยายการค้าดำเนินธุรกิจไปในประเทศในกลุ่มอาเซียน ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรที่จะกำหนดทิศทางที่ชัดเจนในการเจรจาเปิดเสรีบริการด้านท่องเที่ยวระหว่างประเทศ , สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการนำเที่ยว กระตุ้นให้พัฒนาศักยภาพของธุรกิจให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสนับสนุน รายใหม่ที่น่าสนใจในการลงทุนประกอบธุรกิจนำเที่ยวในต่างประเทศ เพื่อเกิดการไหลเวียนของเงินตราต่างประเทศ เป็นการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตยิ่งขึ้นไปด้วย

5. หน่วยงานภาครัฐ ควรออกกฎหมายควบคุม จับกุมผู้กระทำผิดกฎหมายในกลุ่มนักลงทุนต่างประเทศ ที่ถือหุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ (โดยกลุ่มนี้จะเข้ามาดำเนินธุรกิจในลักษณะการใช้ตัวแทน หรือ Nominee) อย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาประโยชน์ให้แก่ทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวในการเพิ่มแหล่งเงินทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพของธุรกิจนำเที่ยวให้สามารถขยายกิจการไปยังจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศ และในต่างประเทศ และควรมีการกำหนดเงื่อนไขที่รัดกุมในการให้ชาวต่างชาติมาลงทุนในการประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้เกิน 49% เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในประเทศ

6. จากข้อคิดเห็นปลายเปิดของผู้ประกอบการนำเที่ยวเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ เห็นว่า มัคคุเทศก์ควรจะเป็นอาชีพสงวนเฉพาะคนไทย ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรพิจารณาให้มีกฎหมาย

รองรับให้มีการใช้มาตรการกีดกันที่อ่อนโยนขึ้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน ลดความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรม ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ และความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

7. จากข้อคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด ผู้ประกอบการนำเที่ยวเชียงใหม่ มีความกังวลในเรื่องการหลั่งไหลของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น และมีการลงทุนของชาวต่างชาติที่มีต้นทุนสูงกว่า มีศักยภาพด้านภาษาที่ดีกว่า มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่า มีแรงงานมีฝีมือที่มีศักยภาพ แรงงานไร้ฝีมือที่มีค่าจ้างต่ำกว่าจะมาแย่งอาชีพ โดยเกรงว่าจะแข่งขันไม่ได้ เกิดการตัดราคากันขึ้น มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวเชียงใหม่ ที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่มีต้นทุนต่ำ และการท่องเที่ยวจะส่งผลกระทบต่อ การสิ้นเปลืองทรัพยากรทางการท่องเที่ยวภายในประเทศ และมีปัญหาสิ่งแวดล้อม ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิเช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์สาขาภาคเหนือสำนักงานจังหวัด, อบต. , อบจ. ,เทศบาลฯควรจะมี กลยุทธ์/ แผนงาน/ โครงการต่างๆ ในทุกภาคส่วนให้สอดคล้องเชื่อมโยงกัน เพื่อเตรียมรับผลกระทบด้านบวก และด้านลบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว อาทิเช่น ควรปรับปรุง/แก้ไข พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์ฉบับปัจจุบันให้รองรับเหมาะสม จำกัดสิทธิ์บางอย่างที่อ่อนไหวส่งผลกระทบด้านลบ เพิ่มเงื่อนไขในการลงทุนประกอบธุรกิจนำเที่ยว ลดปัญหาการตัดราคา กวดขันการบังคับใช้กฎหมาย เอื้อประโยชน์ให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวของไทยมากที่สุด, มีการสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์ การตลาด การท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศในอาเซียน ตลอดจนสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวได้มีการพบปะเจรจาธุรกิจกับคู่ค้าในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนจัดระบบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร, พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว, พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว และจัดระบบการจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน มีการป้องกัน อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่างยั่งยืน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับภาคสถาบันการศึกษา

1. จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ในจำนวน 275 ราย เห็นว่า การเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ร้อยละ 84.73 มีผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจนำเที่ยว โดยเฉพาะจำนวนผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทไปอนุญาตต่างประเทศ (Outbound) มากที่สุด และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 15.27 ที่เห็นว่าไม่มีผลกระทบ โดยเฉพาะผู้ประกอบการนำเที่ยวประเภทในประเทศ (Domestic) และได้ยุติแบบสอบถามมากที่สุด จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการประเภทในประเทศ (Domestic) มีสัดส่วนการไม่รับทราบข้อมูลการเปิดการค้าเสรีบริการ

ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนค่อนข้างสูง รองจากผู้ประกอบการประเภทใบอนุญาตประเภท (Inbound) และมีจำนวนมากที่สุดที่ไม่เห็นด้วยต่อการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนผู้ประกอบการนำเที่ยว (Domestic) เห็นว่าไม่มีผลกระทบ และได้ยุติแบบสอบถามมากที่สุด ซึ่งอาจจะวิเคราะห์ตามทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาว่าความคิดเห็นเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมกันของแต่ละบุคคลใน อันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ(ลาวีณย์ จักรานูวัฒน์ (2540: 9) ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตประเภทในประเทศ (Domestic) และจัดให้มีการอบรม/สัมมนาให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการฯ กลุ่มนี้ก่อนผู้ประกอบการประเภทอื่น ๆ เป็นอันดับแรก ตลอดจนได้รับทราบข้อมูลของปัญหา ข้อเสนอแนะ และร่วมกันหาแนวทางแก้ไข เพื่อจะได้ส่งเสริมพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีศักยภาพด้านความพร้อมต่อการแข่งขันในระดับอาเซียนและนานาชาติ ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

2. จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เห็นว่า การเปิดเสรีทางการค้า บริการด้านท่องเที่ยว จะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรีในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะอาชีพด้านการท่องเที่ยว และมีความกังวลว่า จะเกิดการแข่งขัน และถูกแย่งงานจากแรงงานทั้งที่มีฝีมือ และไร้ฝีมือจากต่างประเทศ อันสืบเนื่องมาจากตระหนักดีว่า แรงงานไทยยังด้อยในเรื่อง ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอาชีพมัคคุเทศก์ และเกรงว่าผู้ประกอบการนำเที่ยวขนาดใหญ่จะหันไปใช้ แรงงานฝีมือจากต่างประเทศ และว่าจ้างแรงงานไร้ฝีมือที่มีศักยภาพด้านภาษาเฉพาะ ค่าจ้างต่ำกว่าทดแทน แรงงานไทย มีการบริการด้านท่องเที่ยวที่ดีกว่าเนื่องจากต้นทุนที่สูงกว่า มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่า จะ ส่งผลให้แรงงานไทยตกงานมากขึ้น ตลอดจนเกรงว่า วัฒนธรรมไทยจะเสื่อมถอย วัฒนธรรมองค์กร เปลี่ยน เกิดการถ่ายทอดสื่อสารที่ไม่ถูกต้องจากมัคคุเทศก์ต่างชาติในเรื่องศิลป วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความ เป็นไทย โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ภาษาที่ขาดแคลน เช่น รัสเซีย เกาหลี ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรจะให้ ความสำคัญกับการให้ความรู้ ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ การบริการ การตลาด การเจรจา ต่อรอง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว อาทิเช่น ผู้ประกอบการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (โรงแรม ร้านอาหาร ผู้ประกอบการขนส่งมวลชน ชุมชนท่องเที่ยว สมาคม/ชมรม เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง) อาทิเช่น ปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยว(MRA) ให้สนองตอบความ ต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว บรรจุหลักสูตรสอนภาษาต่างประเทศ ภาษาอาเซียน ภาษาที่ขาด แคลน ตั้งแต่ ระดับประถมศึกษาขึ้นไป ปรับปรุงหลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ให้ทันสมัย และมี

มาตรฐาน มีคุณภาพด้านการให้บริการ มีความรู้เรื่องศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน และควรมีแผนงาน/โครงการที่จะทำการวิจัยที่เป็นประโยชน์โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว เช่น ผลกระทบด้านบวก/ลบ ในการเปิดเสรีด้านการบริการท่องเที่ยว พหุวัฒนธรรมความต้องการนักท่องเที่ยวต่างชาติในอาเซียน ปัจจัยทางการตลาดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ให้เกิดแผนงาน/โครงการ/กลยุทธ์ในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง ให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับภาคเอกชน และผู้ประกอบการนำเที่ยว

1. จากผลการศึกษา ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเปิดเสรีบริการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ปัจจัยที่จะส่งผลเสียต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาการแข่งขันในประเทศ รองลงมาคือ ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) การรั่วไหลทางเศรษฐกิจตามลำดับ ภาคเอกชน หรือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ควรศึกษาถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของภาคการท่องเที่ยวในประเทศคู่แข่ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับใช้ในการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจหรือใช้ในการวางกรอบนโยบายของบริษัทเพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้ด้วย

2. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าจะเกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และเกิดการสร้างงาน อันสืบเนื่องมาจาก จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เกิดการสร้างงาน เกิดรายได้เพิ่มขึ้น ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนได้มีโอกาสขยายกิจการไปยังกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านในอีก 9 ประเทศในอนาคต ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดีที่ผู้ประกอบการเห็นด้วยที่จะให้ภาครัฐดำเนินการต่อไปในการก้าวเข้าสู่ AEC ในปี 2558 ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ตระหนักว่าสิ่งที่จะส่งผลเสียต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวมากที่สุด คือปัญหาการแข่งขันในประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มนักลงทุนในต่างประเทศที่มีเงินทุนที่สูงกว่า จะเข้ามาลงทุนในการดำเนินธุรกิจในลักษณะ Nomine ทำให้เกิดการรั่วไหลทางเศรษฐกิจ ซึ่งผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็น SME มีเงินทุนที่น้อยกว่า ขีดความสามารถในการแข่งขันจึงต่ำกว่า ดังนั้น ภาคเอกชนหรือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ควรเร่งปรับตัวให้มีการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้พร้อมรับกับสภาพการแข่งขันของกลุ่มคู่แข่งจากต่างประเทศ

3. จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ มีเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวไม่มากพอที่จะสามารถ

แข่งขันกับบริษัทนำเที่ยวต่างชาติขนาดใหญ่ได้ และมีการแข่งขันกันเองสูง ทำให้ประสบปัญหาการ
ตัดราคา ส่งผลกระทบให้นักท่องเที่ยวได้รับการบริการที่ไม่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพการให้บริการที่
ต่ำลง ดังนั้น ผู้ประกอบการนำเที่ยวเชียงใหม่ ควรจะรวมกลุ่มกันเป็นสมาคม/ชมรม หรือองค์กรอิสระ
เพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงานร่วมกันในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศ
ในอาเซียน เพิ่มพลังในการเจรจาต่อรองสร้างเครือข่ายด้านท่องเที่ยว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
ตลอดจนทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและ
กัน ป้องกันปัญหา หาแนวทางแก้ไขร่วมกัน และมีมาตรฐานการให้บริการด้านท่องเที่ยวสู่ระดับสากล

4. จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การ
ดำเนินธุรกิจแบบครอบครัวอนุรักษ์นิยม ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว
และแข่งขันได้ในระดับสากล ขาดเครือข่ายประสานงานร่วมกันทั้งในและต่างประเทศ ไม่มีแผนที่จะ
ขยายกิจการในต่างประเทศ ส่วนหนึ่งขาดความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบด้านบวกและลบที่กำลังจะ
เกิดขึ้นจากการเปิดเสรีการค้าและบริการด้านท่องเที่ยว และไม่สามารถประเมินผลกระทบระยะยาวต่อ
ธุรกิจของตนได้ ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเที่ยว
สร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน และผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ควรจะ
ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของไทย พัฒนาการดำเนินธุรกิจของ
ตนเองให้มีมาตรฐาน มีประสิทธิภาพในการให้บริการ มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเข้าไปมีส่วนร่วม
ในกิจกรรมต่างๆ ในการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น เพื่อสรร
หาลูกค้า เครือข่ายพันธมิตร และสร้างโอกาสในการประกอบธุรกิจให้เจริญรุ่งเรืองเติบโตจนสามารถ
ขยายกิจการไปต่างประเทศ และควรจะมีแผนธุรกิจทั้งในระยะสั้น ระยะยาว รองรับการ
เปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ทั้งเชิงรุกและเชิงรับ ในการเปิดเสรีการค้าบริการด้านท่องเที่ยวของประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้ธุรกิจมั่นคง ยั่งยืนต่อไปในอนาคต และแข่งขันได้ในระดับสากล

บรรณานุกรม

- กรณีศึกษา แทนคำ. (2554). การเปิดเสรีด้านแรงงานและความปลอดภัย. เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการ สำนักความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สำนักทะเบียนธุรกิจ. (2548) คู่มือปฏิบัติงานจดทะเบียนพาณิชย์ตาม พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499. กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า.
- กรมการท่องเที่ยว . (2554) , แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายสาขา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER2/DRAWER039/GENERAL/DATA000/00000019.PDF>
- กรมการท่องเที่ยว . (2555). แผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ.2555-2560. กรุงเทพฯ : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมการท่องเที่ยว. (2555) สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว . [ระบบออนไลน์]. ค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2555 แหล่งที่มา <http://61.19.236.137/tourism/th/home/tourism.php>
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2553). การเปิดการค้าเสรีภายใต้ AFTA กับการปรับตัวเข้าสู่AEC [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา www.thaiafta.com/THAIAFTA/Portals/0/sem2aug_chat.pdf
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, (2554). สรุปผลประชุม Focus Group สาขาการท่องเที่ยว, อังคารที่ 25 มกราคม 2554. กรุงเทพฯ : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2554). ระบบฐานข้อมูลเชิงการตลาด. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://centralpage.tat.or.th/>
- ปิยรัตน์ วงศ์ไทย. (2542). ความคิดเห็นของลูกค้าที่มีต่อการใช้บริการธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารองค์การ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก
- ลาวัณย์ จักรานุกวัฒน์. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจธุรกิจสังกัดมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- ศิริพร ไกรประสิทธิ์. (2545). ความคิดเห็นของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่ออาหารเสริม เพื่อควบคุมน้ำหนักโดยการจำหน่าย ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต. สารนิพนธ์ บรม. (การตลาด) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์วิจัยกฎหมายและพัฒนา. (2540). ผลกระทบต่อการค้าบริการจากการเปิดเสรีภายหลังการเจรจา การค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย สาขาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่.(2553). พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่. (2555). จำนวนผู้ ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามใบอนุญาต (หักยกเลิกแล้ว). [ระบบออนไลน์]. ค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2555 แหล่งที่มา http://122.155.9.59:8081/stm4/registerList_Search.jsp
- สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์. (2540). โครงการเปิดเสรีการค้าภาคบริการ: ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย (กรณีศึกษาพันธกรณีของแอกต์ อาเซียน และเอเปค). กรุงเทพฯ : ศูนย์ เศรษฐกิจระหว่างประเทศคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรวรรณ ชินพัฒนามานิช. (2546) ความคิดเห็นของพนักงานต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารในเขตธุรกิจ 6. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจการศึกษา), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ
- อุทัย หิรัญโต. (2519). สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- Eurobarometer. (2005). 64.1 on geographical and labour market mobility. September 2005
- George, B.P. and Henthorne, T.L. (2007). **Tourism and the general agreement on trade in services: Sustainability and other developmental concerns. International Journal of Social Economics**, 34 (3), 136-146
- Good, C.V. (1959). Dictionary of education. New York: McGraw – Hill Book Company.
- Morgan ,C.T. and R.A. King . Introduction to Psychology . 4th ed . Tokyo : McGraw – Hill , 1971.
- Woodruffe J, Joy C. (2002). **Out of Service: The Development Dangers of the General Agreement on Trade in Services**. London: World Development Movement.
- Yamane, Taro.(1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. Third editio. Newyork : Harper and Row Publication.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบสอบถาม

เรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นการหาข้อมูลเพื่อการค้นคว้าแบบอิสระตามหลักสูตรบริหารศึกษามหาบัณฑิตนักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และต้องการนำข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบการเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยวอาเซียนในธุรกิจนำเที่ยว มาเป็นข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการนำเที่ยวในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 แบบสอบถามนี้จะใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้นดังนั้นจึงขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นที่เป็นอิสระและเป็นความจริงมากที่สุด

ผู้ศึกษาขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

นางธนัญญา เชิดโฉม

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารศึกษามหาบัณฑิต

คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ

ส่วนที่ 3 ผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

ส่วนที่ 4 ปัญหา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

หมายเหตุ : แบบสอบถามนี้ได้รับการพัฒนาจากการศึกษาโครงการจัดทำแผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2555-2560 โดยกรมการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา(2555) ได้รวบรวมสรุปจากรายงานการศึกษาและการวิจัย และมอบหมายวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นที่ปรึกษาดำเนินโครงการ และได้พัฒนาประเด็นคำถามจากการศึกษาวิจัยของ สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ ได้ศึกษาวิจัยโครงการเปิดเสรีการค้าบริการ : ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (2540)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี () 2. มากกว่า 25-35 ปี
() 3. มากกว่า 35-45 ปี () 4. มากกว่า 45-55 ปี
() 5. มากกว่า 55 ปี ขึ้นไป

3. ระดับรายได้ต่อเดือน

- () 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท () 2. มากกว่า 20,000-30,000 บาท
() 3. .มากกว่า 30,000-40,000 บาท () 4. มากกว่า 40,000-50,000 บาท
() 5. มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

4. การศึกษาสูงสุดของท่าน

- () 1. ต่ำกว่า อนุปริญญา () 2. อนุปริญญา
() 3. ปริญญาตรี () 4. ปริญญาโท
() 5. ปริญญาเอก

5. ประสบการณ์การประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยว

- () 1. ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 3 ปี () 2. มากกว่า 3-6 ปี
() 3. มากกว่า 6-9 ปี () 4. มากกว่า 9-12 ปี
() 5. มากกว่า 12 ปีขึ้นไป

6. ท่านดำรงตำแหน่งใดในบริษัทนำเที่ยว

- () 1. ผู้จัดการบริษัทจำกัด () 2. หัวหน้าผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด
() 3. เจ้าของกิจการ () 4. หัวหน้าผู้จัดการห้างหุ้นส่วนสามัญ
() 5. ผู้จัดการฝ่ายการตลาด () 6. ผู้จัดการฝ่ายขาย
() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง

7. ลักษณะการจดทะเบียนของธุรกิจของท่าน

- () 1. บุคคลธรรมดา () 2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
() 3. ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล () 4. บริษัทจดทะเบียน
() 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. ทุนจดทะเบียนของธุรกิจของท่าน

- () 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท () 2. มากกว่า 1-5 ล้านบาท
() 3. มากกว่า 5-10 ล้านบาท () 4. มากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป

9. ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจของท่าน

- () 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี () 2. มากกว่า 3-6 ปี
() 3. มากกว่า 6-9 ปี () 4. มากกว่า 9-12 ปี
() 5. มากกว่า 12 ปีขึ้นไป

10. ลักษณะธุรกิจหลักของท่าน(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. Inbound () 2. Outbound
() 3. Domestic () 4. Domestic & Outbound
() 5. Inbound & Outbound () 6. Domestic, Inbound & Outbound
() 7. Domestic & Inbound () 8. เฉพาะพื้นที่
() 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. ท่านได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว ประเภท

- () 1. เฉพาะพื้นที่ () 2. ในประเทศ (Domestic)
() 3. ต่างประเทศ (Inbound) () 4. ต่างประเทศ (Outbound)

12. ระดับรายได้ของธุรกิจของท่าน โดยเฉลี่ยต่อปี

- () 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท () 2. มากกว่า 5-10 ล้านบาท
() 3. มากกว่า 10-25 ล้านบาท () 4. มากกว่า 25 ล้านบาทขึ้นไป

13. บริษัทของท่านมีการดำเนินธุรกิจกับประเทศในกลุ่มอาเซียนหรือไม่

- () 1. มี (โปรดระบุ).....
() 2. ไม่มี แต่ในอนาคตอันใกล้มีแผนที่จะขยายการดำเนินธุรกิจไปในประเทศ
ในกลุ่มอาเซียน
() 3. ไม่มี และไม่มีแผนขยายการดำเนินธุรกิจไปในประเทศในกลุ่มอาเซียน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลกระทบจากการเปิด
เสรีการค้าบริการท่องเที่ยวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในธุรกิจนำเข้าเที่ยว
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นและ
ความรู้สึของท่าน

14. ท่านทราบหรือไม่ว่าจะมีการเปิดการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

- () 1. ทราบ () 2. ไม่ทราบ

15. ท่านเห็นด้วยกับการเปิดเสรีการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

- () 1. เห็นด้วย () 2. ไม่เห็นด้วย

16. ท่านคิดว่าการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยมีผลกระทบต่อ
การดำเนินธุรกิจของท่านหรือไม่

- () 1. มี () 2. ไม่มี (กรณีนี้ที่ตอบข้อนี้ ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม)

17. ท่านคิดว่าการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อธุรกิจของท่าน

ท่านคิดว่าการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยจะส่งผลดีต่อธุรกิจของท่าน	มีผลดีมากที่สุด	มีผลดีมาก	มีผลดีปานกลาง	มีผลดีน้อย	มีผลดีน้อยที่สุด
1. การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ					
2. มีแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น					
3. เกิดการกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ					
4. เกิดการสร้างงาน					
5. การถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้					

18. ท่านคิดว่าการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จะส่งผลเสียต่อธุรกิจของท่าน

ท่านคิดว่าการเปิดเสรีทางการค้าภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยจะส่งผลเสียต่อธุรกิจของท่าน	มีผลเสียมากที่สุด	มีผลเสียมาก	มีผลเสียปานกลาง	มีผลเสียน้อย	มีผลเสียน้อยที่สุด
1. การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา					
2. การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ					
3. ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)					
4. ปัญหาการแข่งขันในประเทศ					
5. ปัญหาสมองไหล					
6. ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ					
7. ผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน					

19. ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ในระดับใด (ผลกระทบด้านบวก)

1. การเจริญเติบโต ด้านเศรษฐกิจของประเทศ(Economic performance)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1.1 นโยบายการเปิดเสรีภาคบริการจะส่งผลดี ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีส่วน ช่วยพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก ส่งผลดี ต่อการดำเนินธุรกิจนำเข้า					
1.2 การเปิดเสรีการค้าบริการท่องเที่ยว จะ ช่วยเพิ่มการส่งออกของภาคบริการ ขยาย ฐานการตลาดทั้งภายในและนอกภูมิภาค					
1.3 ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้า ที่มีศักยภาพ และมีความพร้อมจะสามารถขยายธุรกิจไป ยังต่างประเทศที่ข้อผูกพันช่วยเหลืออำนวยความสะดวก การเคลื่อนย้ายบริการ การลงทุน และ แรงงานฝีมือและทำธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น การ เปิดร้านอาหารไทย ,การเปิดสปาไทย ฯลฯ ในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน					

2. การเพิ่มแหล่งเงินทุน (New sources of finances)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
2.1 การเปลี่ยนแปลงกฎหมายให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ไม่เกิน 70 % เป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ธุรกิจนำเที่ยว					
2.2 การเปิดตลาดเสรี ทำให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่โดยรวม เนื่องจากนักลงทุนเกิดความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนที่ได้รับการคุ้มครอง ไม่ถูกเวนคืน ยึดทรัพย์ได้รับการชดเชย ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ					
2.3 การเปิดตลาดเสรี มีผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวที่จะเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีศักยภาพ เช่น สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ฯลฯ เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ มีโอกาสเติบโตและขยายธุรกิจได้มากขึ้น					
2.4 การสนับสนุนให้มีการกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศ จะเป็นการเปิดโอกาสให้จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้แหล่งเงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยวและยกระดับการบริการ กระตุ้นการแข่งขันในตลาด เกิดการกระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดใกล้เคียง หรือท้องถิ่นที่ห่างไกล					

3. การกระตุ้นธุรกิจภายในประเทศ (The stimulation of local firms)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
3.1 การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะช่วยให้เกิดการพัฒนายให้จังหวัด เชียงใหม่เป็นจุดท่องเที่ยว(Destination) ที่ สำคัญของตลาดท่องเที่ยวโลก					
3.2 การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะเป็น การกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัด เชียงใหม่ สร้างศักยภาพ และความสามารถใน การแข่งขัน โดยมีการรักษาคุณภาพ มาตรฐาน ตลอดจนชื่อเสียงของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น					
3.3 การเปิดตลาดเสรีบริการท่องเที่ยว จะทำให้เกิดแนวความคิดใหม่ในการ พัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยว ตลอดจน เกิดการเชื่อมโยงสินค้าและบริการระหว่าง ประเทศ					
3.4 ผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ มีความสามารถในการแข่งขัน เพียงพอ แต่ยังคงขาดความรู้ในการลงทุนใน ธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอาเซียน เช่น กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการไปลงทุน สิทธิ ประโยชน์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็น ข้อมูลในการศึกษานำมาพิจารณาการออกไป ลงทุนในประเทศอาเซียน					
3.5 แนวโน้มการเปิดตลาดเสรีด้านการ ท่องเที่ยวจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่ม มากขึ้น จะส่งผลให้ธุรกิจนำเที่ยวของท่าน มี รายได้เพิ่มขึ้น มีโอกาสเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น					

4. การสร้างงาน (Creating employment)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
4.1 การจ้างงานใน ภาคอุตสาหกรรม การ ท่องเที่ยว น่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้น อันเกิดจาก การขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนของชาว ต่างประเทศ					
4.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มี โอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่น ๆ ที่มีราคา ถูกกว่าทำให้เพิ่มความได้เปรียบเชิง เปรียบเทียบในแง่ของแรงงาน					
4.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มี โอกาสเข้าถึงตลาดการลงทุน และ ตลาดแรงงานในต่างประเทศในลักษณะ เดียวกัน ทำให้มีโอกาสได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น ส่งผลให้แรงงานไทยจะต้องพัฒนาศักยภาพ ของตนเองให้สูงขึ้นจนสามารถแข่งขันได้					
4.4 ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มี โอกาสใช้แรงงานจากประเทศอื่น ๆ ที่มี ศักยภาพด้านภาษาสื่อสาร ที่ดีกว่า โดยเฉพาะ ภาคอุตสาหกรรมที่ขาดแคลน ทำให้เพิ่มความ ได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในแง่ของการ แข่งขัน					

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
<p>4.5 สถาบันการศึกษา ควรจะปรับปรุง หลักสูตรวิชาชีพด้านท่องเที่ยวอาเซียน (MRA) ให้สนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว โดยเฉพาะผู้บริหารในระดับหัวหน้างานและระดับกลางขึ้นไปที่มีแนวโน้มขาดแคลน และมักถูกแทนที่ในภาษาที่ขาดแคลน และควรที่จะเพิ่มเนื้อหาวิชาด้านพฤติกรรมผู้รับบริการ ชาวอาเซียน ภาษาอาเซียน ,ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p>					
<p>4.6 การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัติ นักวิชาชีพ (MRA) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผลให้เกิดความยืดหยุ่นในตลาดแรงงานมากขึ้น ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่ที่แสดงศักยภาพสูงสุด สร้างรายได้สูงขึ้น เพื่ออำนาจในการต่อรองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลดีต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวในแง่ของศักยภาพของแรงงานที่สูงขึ้น ส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจ</p>					

5. การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ (Transfer of technology and knowledge)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
5.1 การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะช่วยส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งบริษัทต่างชาติจะนำเอาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Network communication & internet) เข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่และถูกถ่ายทอดไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง					
5.2 การเปิดเสรีการค้าภาคบริการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มีโอกาสเรียนรู้การทำงาน นำหลักการบริหารที่เป็นระบบ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๆ มาใช้กับธุรกิจนำเที่ยว					
5.3 บุคลากรที่ทำงานในบริษัทนำเที่ยวต่างชาติ มีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยี และทักษะการบริหารงานใหม่ ๆ นำมาต่อยอดในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
5.4 หากมีผู้บริหารระดับสูงที่เข้ามาดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ ย่อมเป็นการพัฒนา ระดับการบริหาร การจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น					

20. ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ในระดับใด (ผลกระทบบ้านלב)

1. การลดลงของการควบคุมรูปแบบและขีดจำกัดของการพัฒนา

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.1 ท่านไม่เกรงกลัวการเปิดเสรี แต่อยากให้ ภาครัฐมีความเข้มแข็ง และมีการบังคับใช้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่าง เข้มงวด					
1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่ เคยมีทิศทางที่ชัดเจน ในการเจรจาเปิดเสรี บริการด้านท่องเที่ยว ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐ จำเป็นจะต้องมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนเพื่อ ใช้เป็นฐานในการเจรจาเปิดเสรีบนพื้นฐานของ สถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน ของ ประเทศ					
1.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีปัญหาในการขาด แคลนเงินทุน หรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ที่จะ ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือ ขยายธุรกิจและการลงทุนไปต่างประเทศ					
1.4 การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยว จะส่งผล ให้บริษัทนำเที่ยวต่างประเทศได้รับการปฏิบัติที่ เท่าเทียมกันกับบริษัทนำเที่ยวในประเทศ จะ ส่งผลกระทบต่อความสามารถและอำนาจของ รัฐบาลในการควบคุมบริษัทต่างชาติที่เข้ามาทำ ธุรกิจในประเทศ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ของรัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและ การตกลงทางการค้า					

2. การรั่วไหลทางเศรษฐกิจ (Economic leakages)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
2.1 การดำเนินธุรกิจนำเที่ยวในประเทศไทยมีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยมีคนไทยเป็น nominee อยู่แล้วจำนวนมาก การเปิดเสรีจึงอาจไม่ได้มีผลกระทบอะไรเพิ่มมากนัก เพียงแต่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คนต่างชาติสามารถทำธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น และเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนไทยสามารถออกไปประกอบธุรกิจนำเที่ยวในต่างประเทศในอาเซียนได้ง่ายขึ้นเท่านั้น					
2.2 การเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้น 70% ในธุรกิจท่องเที่ยวรัฐบาลควรมีมาตรการป้องกันหรือควบคุมให้เม็ดเงินยังคงอยู่ในประเทศ					

3. ผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SME)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ในระดับใด	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
3.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การให้อิสระในการประกอบธุรกิจแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเสรี มีผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวที่ส่วนใหญ่เป็น SMEs ในประเทศ					
3.2 ศักยภาพของผู้ประกอบการนำเที่ยวโดยรวมไม่สูง มีเพียงบริษัทใหญ่ไม่กี่บริษัทที่สามารถแข่งขันได้ดีกับต่างประเทศ ที่เหลือส่วนใหญ่ทำธุรกิจแบบอนุรักษ์นิยม					
3.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ประจักษ์ว่าตนเองได้ผลประโยชน์อย่างไรจากความตกลงว่าด้วยการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวที่มีผลบังคับใช้แล้ว และไม่สามารถประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวต่อธุรกิจของตนเอง					
3.4 รัฐบาลควรมีกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการนำเที่ยว SMEs ที่ได้รับผลกระทบต่อการเปิดเสรี เช่น ลดหย่อนภาษีเป็นเวลา 3 ปี , อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำ เพื่อส่งเสริมการลงทุนฯลฯ					

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ใน ระดับใด	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
<p>3.5 ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ส่วนใหญ่ เป็น SMEs ที่ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็น ในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในระดับ สากล และขาดเครือข่ายในการประสานงาน ร่วมกันทั้งในระดับพื้นที่ ภายในประเทศ และภายในภูมิภาค</p> <p>3.6 ผู้ประกอบการนำเที่ยวจำนวนมากยัง ขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการ สื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะ การสร้างพื้นฐานเครือข่าย Internet ที่จะ ช่วยในการประชาสัมพันธ์ และปัญหา โครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศของประเทศ ทำให้การบริการมี จิตจำกัดไม่สามารถกระจายข่าวสารได้อย่าง ทั่วถึง จึงไม่สามารถแข่งขันกับชาวต่างชาติ ได้</p>					

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

4. ปัญหาการแย่งงานในประเทศ

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ในระดับใด	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
4.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการยกเลิกสงวนอาชีพเฉพาะ และการเปิดเสรีให้ชาวต่างชาติสามารถมาประกอบอาชีพเฉพาะได้อย่างอิสระจะเกิดปัญหาการแย่งงานในประเทศ					
4.2 การเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว จะส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานคนต่างด้าว ทั้งแรงงานมีฝีมือ และไร้ฝีมือ ที่มีพฤติกรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้เป็นภาระต่อผู้ประกอบการนำเที่ยวผู้ว่าจ้างงาน ในการบริหารจัดการ ตลอดจนเกิดปัญหา การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ยาก					
4.3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หากในอนาคต มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ทำให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจนำเที่ยว จะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย ไม่สามารถแข่งขันได้					
4.4 การเปิดการค้าเสรีทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน อาจจะทำให้คนทำงานจากประเทศอาเซียนเข้ามาทำงานในระดับจัดการหรือระดับบริหารมากขึ้น ในขณะที่คนไทยทำงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะส่งผลให้ วัฒนธรรมขององค์กรเปลี่ยนแปลงไป					

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ในระดับใด	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
4.5 การเปิดเสรีการค้าท่องเที่ยว จะทำให้ ผู้ประกอบการนำเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามา ลงทุนในประเทศไทย มากกว่าที่คนไทยจะ ออกไปประกอบธุรกิจในประเทศอาเซียน					
4.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คนไทยไม่สนใจ ในงานธุรกิจบริการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็น งานที่ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญมากนัก หากมีการเปิดเสรีให้มีการเคลื่อนย้ายบุคลากร วิชาชีพท่องเที่ยวระหว่างประเทศอาเซียน อาจ ส่งผลให้แรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ฟิลิปปินส์ ฯลฯ มาแย่งงานคนไทยใน ตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติการแต่ส่งผลดี ต่อธุรกิจของท่านที่มีทางเลือกในการใช้ บุคลากรที่มีคุณภาพดีแต่ค่าจ้างที่ต่ำ หรือจ่าย ค่าตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการดำเนินธุรกิจ					

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

5. ปัญหาสมองไหล

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
5.1 การเปิดเสรีด้านบริการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการไหลออกของแรงงาน ไทยที่มีคุณภาพที่จะออกไปทำงานในประเทศอื่นที่ให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า					
5.2 ปัญหาเรื่องนักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น และอาจจะจ้างงานคนทำงานจากประเทศตนเองเท่านั้น หากภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ และในอนาคตหากเปิดโอกาสให้ลงทุนโดยถือหุ้นได้ถึง 70% จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้มากขึ้น					
5.3 มัคคุเทศก์ไทยมีจุดอ่อนเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาอื่น ๆ เช่น เกาหลี รัสเซีย อิหร่าน ฯลฯ ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว จึงก่อให้เกิดปัญหา Sitting Guide รัฐบาลควรมีกฎหมายรองรับการเปิดเสรี ให้มีการใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเท่านั้น เพื่อป้องกันการแย่งงาน และความเสี่ยงในเรื่องความเสื่อมถอยด้านวัฒนธรรมและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว					
5.4 หลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการนำเที่ยว วิชาที่เรียนหลากหลายมากเกินไป ไม่มีการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานจริง					

6. ผลกระทบต่อผู้บริโภคในประเทศ

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
6.1 กลุ่มนักท่องเที่ยวภายในประเทศมี โอกาสเลือกเส้นทางการท่องเที่ยวที่ หลากหลายจากประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวไปใน ต่างประเทศมากยิ่งขึ้น					
6.2 การหลั่งไหลเข้ามาของคนต่างด้าว ทำ ให้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บดำเนินการได้ ยาก และเป็นภาระของแผ่นดินในการดูแล คนต่างด้าวจำนวนมาก					
6.3 ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัด เชียงใหม่ ยังมีเครือข่ายธุรกิจบริการ ท่องเที่ยวไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับ บริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ได้ และมีการ แข่งขันกันเองสูง ทำให้ผู้ประกอบการ นำเที่ยวประสบปัญหาการตัดราคา ส่งผล กระทบให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่ไม่มี มาตรฐาน และมีคุณภาพบริการที่ต่ำลง					
6.4 ภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุน และแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานใน ประเทศ เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ความเป็น ไทย วิถีไทย					

7. ผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
7.1 การเปิดการค้าเสรีบริการท่องเที่ยวแล้ว “แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน” ของ ชาวต่างประเทศ จะถูกถ่ายทอดให้กับ ผู้ประกอบการ ดังนั้นปัญหาการรุกที่ป่า สงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม และ อื่น ๆ จะลดลงมีผลดีต่ออุตสาหกรรม ท่องเที่ยวโดยรวม					
7.2 ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรในประเทศ มากเกินไปโดยมีอาจจะจำกัดได้ (Over Exploitation of Natural Resources)					
7.3 ทำให้เกิดการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ทางการท่องเที่ยว อาทิเช่น ถนน ,สถานที่ ท่องเที่ยว ฯลฯ การผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดต้นทุนในการบำบัดและกำจัดขยะ ชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะขยะมีพิษ ซึ่งเป็น ภาระและต้นทุนของแผ่นดิน					
7.4 เกิดความเสื่อมโทรมร้อยละของ ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ซึ่งจะ มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และเกิดภัย ธรรมชาติ อาจส่งผลให้เศรษฐกิจของ ประเทศเสียหายในระยะยาว					

ท่านเห็นด้วยกับ ข้อความต่อไปนี้ ในระดับใด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
7.5 ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ ในการพิจารณากำหนด เงื่อนไขสำหรับการต่ออายุใบอนุญาต ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้มีเอกสารการ รับรองว่าได้มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาการบริการไม่มี คุณภาพและไม่คำนึงถึงความยั่งยืนของ ทรัพยากร					
7.6 ผู้ประกอบการนำเที่ยว มีความ จำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เช่น การบริหารจัดการ ภาษา การทำ ตลาด ความเข้าใจถึงตลาดเป้าหมาย การ ให้บริการที่แตกต่าง เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันในการเปิดเสรี บริการท่องเที่ยว					
7.7 ผู้ประกอบการนำเที่ยวขาดข้อมูลการ วิจัย (R&D) ที่จะป็นองค์ความรู้ที่เป็น ประโยชน์ เช่น พฤติกรรมนักท่องเที่ยว อาเซียน, บทวิเคราะห์การลงทุนในกลุ่ม ประเทศอาเซียน ฯลฯ เพื่อนำมาพิจารณาใน การวางแผนการดำเนินธุรกิจ					

ภาคผนวก ข

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รายชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานราชการ, รัฐวิสาหกิจ และองค์กรอิสระ

สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่

การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคเหนือ

ตำรวจท่องเที่ยวเชียงใหม่

สถานีตำรวจภูธรภาค 5 จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานพุทธศาสนาจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานศิลปกรรมที่ 8 จังหวัดเชียงใหม่

พัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่

สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานพัฒนาสังคมและคุณภาพมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่

สรรพากรจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

องค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) เทศบาลนครเชียงใหม่

ท่าอากาศยานจังหวัดเชียงใหม่

บริษัท การบินไทย จำกัด(มหาชน)

สถานีรถไฟจังหวัดเชียงใหม่

ขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานทางหลวงจังหวัดเชียงใหม่

พาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่
แรงงานจังหวัดเชียงใหม่
อุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่
ศูนย์บริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงใหม่
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16
อุทยานแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่
โครงการหลวงจังหวัดเชียงใหม่
กระทรวงการต่างประเทศ
สถานกงสุลในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดเชียงใหม่
ศุลกากรจังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานพัฒนาพิงคนครเชียงใหม่
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่
สวนสัตว์เชียงใหม่
สำนักงานบริหารโครงการเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี
อุทยานหลวงราชพฤกษ์จังหวัดเชียงใหม่
สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

หน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง

หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
สภาอุตสาหกรรมเชียงใหม่
สภาวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่
สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่
สมาคมมัคคุเทศก์จังหวัดเชียงใหม่
สมาคมสมาพันธ์ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่
สมาคมโรงแรมไทยภาคเหนือ

สมาคมไทยล้านนาสถา
สมาคมนักธุรกิจไทยจีนจังหวัดเชียงใหม่
สมาคมส่งเสริมบริการสุขภาพ
สมาคมธุรกิจไทยจีนจังหวัดเชียงใหม่
สมาคมสนามกอล์ฟภาคเหนือ
สมาคมภัตตาคารร้านอาหารและบันเทิง จังหวัดเชียงใหม่
สมาคมผู้ผลิตและส่งออกสินค้าหัตถกรรมภาคเหนือ
ชมรมทัวร์ป่าภาคเหนือ
ชมรมเครื่องเงินบ้านวัวลาย
ชมรมเรือนแรมเชียงใหม่
ชมรมผู้ประกอบการถนนช้างคลาน
ชมรมผู้ประกอบการย่านไนท์บาซาร์
ชมรมธุรกิจรถเช่าภาคเหนือ

สถาบันการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นจังหวัดเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยพายัพจังหวัดเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและราชมงคลจังหวัดเชียงใหม่
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่
วิทยาลัยนาฏศิลป์จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ธัญญา เชิดโฉม

วัน เดือน ปีเกิด

10 กุมภาพันธ์ 2509

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2528

ม.6 (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์) โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ จ.แพร่

พ.ศ. 2530

ปวท. (บริหารธุรกิจ) โรงเรียนพาณิชยการเชียงใหม่

พ.ศ.2536

ศศ.บ. (พัฒนาชุมชน) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2534

พนักงานธุรการ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่

พ.ศ. 2538

พนักงานบริหารทั่วไป

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดภาคเหนือ

พ.ศ.2547

พนักงานการตลาด 6

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดภาคเหนือ

พ.ศ.2551

พนักงานการตลาด 6

พ.ศ. 2557

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานเชียงใหม่

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ททท.สำนักงานแพร่

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่

